

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

6 december 2001

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2002**

BELEIDSBRIEF

**Monumenten, Landschappen en Archeologie
Beleidsprioriteiten 2001-2002**

BELEIDSBRIEF

**Media
Beleidsprioriteiten 2001-2002**

BELEIDSBRIEF

**Sport
Beleidsprioriteiten 2001-2002**

BELEIDSBRIEF

**Jeugd
Beleidsprioriteiten 2001-2002**

BELEIDSBRIEF

**Cultuur
Beleidsprioriteiten 2001-2002**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
uitgebracht door mevrouw Margriet Hermans
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jos Stassen.

Vaste leden :

de heren Carl Decaluwe, Bart De Smet, Eddy Schuermans, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Frans De Cock, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Cis Schepens ;

de heer Wilfried Aers, mevrouw Niki De Gryze, de heer Miel Verrijken ;

de heren Chokri Mahassine, Dany Vandenbossche ;

de heer Jos Stassen ;

mevrouw Margriet Hermans.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heer Luc Martens, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Gilbert Vanleenhove ;

de heren André Denys, Jacques Devolder, Jacques Laverge, Paul Wille ;

mevrouw Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Felix Strackx ;

de heren Peter De Ridder, André Van Nieuwkerke ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

Zie ook :

905 (2001-2002)

– Nr. 1 : Beleidsbrief Monumenten, Landschappen en Archeologie

884 (2001-2002)

– Nr. 1 : Beleidsbrief Media

876 (2001-2002)

– Nr. 1 : Beleidsbrief Sport

878 (2001-2002)

– Nr. 1 : Beleidsbrief Jeugd

875 (2001-2002)

– Nr. 1 : Beleidsbrief Cultuur

Zie :

12-A (2000-2001)

– Nr. 1 : Advies van de SERV over het begrotingsbeleid 2002 van de Vlaamse Gemeenschap

13 (2001-2002)

– Nr. 1 : Toelichting

14 (2001-2002)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

– Nr. 3 : Verslag

15 (2001-2002)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen + Errata bij de bijlagen

– Nrs. 2 tot 6 : Amendementen

– Nr. 7-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

– Nr. 7-B : Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

– Nr. 7-C : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

16 (2001-2002)

– Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

INHOUD

Blz.

DEEL I : MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN

1. Inleidende uiteenzetting door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid bij de beleidsbrief Monumenten, Landschappen en Archeologie, beleidsprioriteiten 2002-2003	9
1.1. Algemeen	9
– Een integraal erfgoedbeleid	9
– Beleidsgericht inventariseren	9
– Bescherming, een belangrijke beheersinstrument	10
– Monumentenbehoud : onderhoud als eerstelijnszorg	10
– Monumentenbehoud : zorgzaam restaureren, een kwalitatieve tweedelijnszorg	10
– Levende monumenten	10
– Varend erfgoed0	11
– Vlaams erfgoed, werelderfgoed	11
1.2. Een brede basis voor een actieve landschapszorg creëren	11
– De landschapsatlas als instrument	11
– Een gewijzigd landschapsdecreet biedt meer mogelijkheden	12
– Een daadwerkelijk beheer voor beschermde landschappen	12
– De eerste aanzetten voor algemene landschapszorg	12
– Bestendigen van de voortgang van beschermingen	13
– Het decreet erfgoedlandschappen als initiatief voor integratie van landschapszorg in de ruimtelijke ordening	13
1.3. Archeologie en de zorg voor het ondergronds verleden	13
– Een beleidsinformatieve centrale archeologische inventaris	13
– Een gefaseerd archeologisch beschermingsbeleid	13
– Naar een duurzaam behoud van het archeologisch erfgoed op basis van een geïntegreerd beleid met ruimtelijke ordening	13
– De Conventie van Malta en onderzoek naar een alternatieve financiering voor het archeologisch nood- en postopgravingsonderzoek	14
1.4. Naar meer wetenschappelijke onderbouw voor de (onroerende) erfgoedzorg	14
1.5. Samen zorgen voor het historisch erfgoed	14
1.6. Betreffende moties en resoluties	15
2. Algemene bespreking	15
– algemene beoordeling	15
– Klein historisch erfgoed	15
– Toekomstige decretale initiatieven	15
– Beheer van roerend erfgoed in beschermde panden	15
– Koppeling van de Archeologische Inventaris aan het GIS	16
– Levende monumenten	16
– BTW-tarief voor restauratiewerken	17
– Restauratie van het kasteel van Beaulieu	17
– Restauratie van de Sint-Baafskathedraal-	17
– Erkenning van de IJzervlakte als Wereldmonument	17

– Oude Stad in Bokrijk	17
– Restauratie van de gebouwen van de Antwerpse opera	18
3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming	18
3.1. Decreetbepalingen	18
3.2. Begrotingstabel	
DEEL II. MEDIA	
1. Toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening bij de beleidsbrief Media, beleidsprioriteiten 2001-2002.	18
– Het Vlaams mediabeleid in het teken van een eerlijke concurrentie	18
– Initiatieven inzake journalistiek	19
– De nieuwe beheersovereenkomst met de openbare omroep	20
– Liberalisering van het Vlaamse Radiolandschap	20
– Regionale televisieomroepen	20
– Deelname aan de stichting Het Beste van Vlaanderen en Nederland (BVN)	21
– "Must-carry"-problematiek	21
– Evenementenregeling	21
– Convergentie	21
– Film in Vlaanderen	21
– Steun aan de geschreven pers	22
2. Algemene bespreking	22
– Algemeen	22
– Mediabeleid en innovatie	22
– Evenementenregeling	23
– Tegen een duale informatiemaatschappij	23
– Onderhandelingen met de Franstalige Gemeenschap betreffende de frequenties van landelijke radio's	23
– Landelijke radio's en de evolutie inzake mediaconcentraties	24
– Lokale radio's	25
– Samenwerkingsverbanden tussen regionale televisieomroepen	25
– Regionale televisie en overheidscommunicatie	26
– Concentraties in het medialandschap	27
– Een reclame-arme openbare omroep en het probleem van sponsoring	27
– VRT en het verhoogde marktaandeel in de VAR	28
– Van een slagkrachtige naar een kwalitatieve openbare omroep	29
– e-VRT	29
– Afschaffing van de uitzendingen door politieke derden	29
– De rol van de media in de politieke verslaggeving en in de popularisering van politici	30
– Deontologie in de journalistiek	30
– De Vlaamse infolijn	31
– Europees voorzitterschap en realisaties inzake media	31
3. Artikelsgewijze bespreking en stemming	32
3.1. Decreetbepalingen	32
3.2. Begrotingstabel	32

DEEL III. SPORT

1. Algemene toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, bij de beleidsbrief Sport, beleidsprioriteiten 2001-2002	33
2. Algemene bespreking	34
2.1. Programma 42.20 Medisch-Sociaal Beleid	34
– Algemene toelichting door de minister	34
– De noodzaak aan internationale samenwerking inzake dopingbestrijding en bestrijding van mensenhandel in de sport	35
– Strijd tegen de mensenhandel in de sport	35
– Responsabilisering van sportclubs en sportfederaties, controle en sanctionering van dopinggebruik	36
– Overzicht van de georganiseerde dopingcontroles	37
– Communicatie inzake medisch verantwoord sporten	37
2.2. Programma 45.1 Jeugd en Sport	37
– Algemene toelichting door de minister	37
– Het project buurtsport	38
– VZW Achilles en bewegingsscholen	38
– Sportcommunicatie en Bloso-promotie	39
2.3. Programma 49.10 Dotatie Bloso	39
– Algemene toelichting door de minister	39
– Algemene evaluatie van de begroting	40
– Financiering van het decreet sportfederaties	40
– Het uitbouwen van de driehoek school-gemeente-sportclub in het Contract Jeugdsport, en de cruciale rol van de leerkrachten lichamelijke opvoeding in dit project ..	41
– Bloso-centra	43
– Sportinfrastructuurplan	43
– Defederalisering van de sportbonden	44
– Financiële stimuli om meer mensen te doen sporten	44
– Uitvoeringsbesluiten decreet sportfederaties en het advies van de Vlaamse Sportraad ..	44
– Wielrennen	44
– Wetenschappelijk onderzoek inzake sport	45
– Instituut Topsport Vlaanderen (ITV)	45
– Aandacht voor minder populaire sporten	45
– Aandacht voor de gemotoriseerde sporten	46
3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming	46
3.1. Decreetbepalingen	46
3.2. Begrotingstabel	46

DEEL IV : CULTUUR

1. Inleidende uiteenzetting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	46
1.1. Toelichting bij de <i>beleidsbrief Jeugd</i> : beleidsprioriteiten 2001-2002	46
1.1.1. Aanpassing van de decreten	47
– Decreet houdende subsidiëring van de gemeentebesturen en de VGC inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid (decreet gemeentelijk jeugdwerkbeleid)	47
– Decreet houdende subsidiëring van de provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid (decreet provinciaal jeugdwerkbeleid)	47
– Decreet Vlaams jeugdbeleid	47
– Decreet jeugdverblijfcentra	48
1.1.2. Informatie en participatie	48
1.1.3. Jeugdcultuur, jeugd en cultuur	48
1.1.4. Internationaal	48
1.1.5. Randvoorwaarden voor een goed jeugdbeleid	48
1.1.6. Vertaling in begrotingscijfers	49
1.2. Toelichting bij de <i>beleidsbrief Cultuur</i> – beleidsprioriteiten 2001-2002	50
1.2.1. Een integraal beleid	50
1.2.2. Transversale domeinen	50
1.2.3. Kunsten	52
1.2.4. Cultureel erfgoed	52
1.2.5. Sociaal-cultureel werk	53
1.2.6. Lokaal cultuurbeleid	54
1.2.7. Vertaling in begrotingscijfers	54
a) Algemeen	54
b) Ruiters en herverdelingen	55
2. Algemene bespreking	55
2.1. Algemene opmerkingen	55
– Aanzienlijke verhoging van de culturele middelen	55
– Advies van de Raad voor Cultuur over de uitgavenbegroting	55
– Beheersovereenkomsten	56
– Statuut van de kunstenaar	57
– Subsidiëring van culturele manifestaties	57
– De gevolgen van de economische crisis op de investeringen in de culturele sector ..	58
– Decretale verankering van reglementen	59
– Statuut van de vrijwilliger	59
– Verhogen van de expertise in de culturele sector	59
– Een integraal cultuurbeleid	60
– Rol van het parlement als beleidsmaker	60
2.2. Programma 45.1 Jeugd en Sport	60
– Algemeen	60
– Jeugdbeleid als horizontale bevoegdheid	61
– Terugbetaling salarissen gedetacheerde leerkrachten	61

– Decreet Vlaams Jeugdbeleid : opheffing van de koepels, opstarten van het Steunpunt Jeugd, en subsidiëring van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap (JVG)	61
– Adviezen van de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap (JVC)	62
– Reorganisatie van de adviesraden en het voeren van het kerntakendebat	62
– Subsidies voor experimenten	63
– Lokaal jeugdwerkbeleid	63
– Decreet provinciaal jeugdwerk	64
– Popbeleid	64
– Fuifbeleid en problemen inzake infrastructuur	65
– De rol van dertigers in de jeugdbeweging	65
– Personeelsomkadering van de administratie Jeugd	65
– Informatie en participatie	65
 2.3. Programma 45.2 Volksontwikkeling en bibliotheken	66
– Archieven	66
– Vlaams cultureel centrum in Voeren	66
– Voorbereiding sociaal-cultureel werk	66
– Verenigingen voor Volksontwikkelingswerk	66
– Instellingen voor Volksontwikkelingswerk	67
– Diensten voor Volksontwikkelingswerk	67
– Volkscultuur	67
– Federatie van erkende Organisaties voor Volksontwikkeling (FOV)	67
– Decreet op de amateurkunsten	68
– Privaatrechtelijke archief- en documentatiecentra	68
– Stichting Lezen	68
– Uitvoering social profit-akkoorden	68
– Gemeentelijk cultuurbeleid	69
– Intercultureel Centrum voor Migrantten	69
 2.4. Programma 45.3 Beeldende kunst en musea	69
– Reproductiefonds Vlaamse musea	69
– Museumdecreet	69
– Cultureel erfgoed	70
– Erfgoeddepots	70
– VZW MUHKA	70
 2.5. Programma 45.4 Muziek, letteren en podiumkunsten	70
– Al dan niet opheffen van de schotten tussen de verschillende beleidsdomeinen in een algemeen kunstendecreet	70
– Vaste boekenprijs	71
– Vlaams Fonds voor de Letteren	72
– Leeskringen	72
– Billijke vergoeding	72
– Mime	73
– Hertekening van het orkestenlandschap	73
– Uitvoering van het podiumkunstendecreet	74
– Koninklijk Ballet van Vlaanderen	74
– Concertgebouw Brugge	74
– Vlopera	75
– Projecten in de planningsfase : ‘Muziekforum’ en ‘Museum aan de Stroom’ (MAS) .	75
– Zangonderricht	76

2.6. Programma 45.5 Algemeen cultuurbeleid	76
– Geografische spreiding van het culturele aanbod	76
– Cultuurcommunicatie	76
– ICT-ondersteuning	76
– Fonds culturele infrastructuur	76
2.7. Programma 72.10 Filmbeleid en Audiovisuele Cultuur	76
3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming	78
3.1. Decreetsbepalingen	78
3.2. Begrotingstabel	79

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Media en Sport behandelde op 15, 19, 20, 22 en 23 november 2001 het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002.

De bespreking werd onderverdeeld in 4 grote delen.

Een eerste deel betreft de bevoegdheid Media van de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Een tweede deel betreft de bevoegdheid Monumenten en Landschappen van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Een derde en vierde deel betreft de bevoegdheden Sport en Cultuur van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

DEEL I : MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN

1. Inleidende uiteenzetting door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid bij de beleidsbrief Monumenten, Landschappen en Archeologie, beleidsprioriteiten 2002-2003

1.1. Algemeen

– Een integraal erfgoedbeleid

De minister noemt het nalatenschap van ontelbare generaties ons cultureel, landschappelijk en archeologisch erfgoed, het collectief geheugen én geweten van Vlaanderen. De toegenomen druk op de Vlaamse ruimte betekent echter een bedreiging voor dit segment van onze culturele identiteit. De overheid heeft dan ook de opdracht om het voortbestaan ervan veilig te stellen door een geïntegreerd onroerend erfgoedbeleid op te zetten dat op het behoud van ons patrimonium gericht is.

Met het monumentendecreet van 1976, het landschapsdecreet van 1996 en het archeologiedecreet van 1993 is daartoe het basisinstrumentarium voorhanden.

Het voorbije decennium is de erfgoedzorg ten volle uit het defensief getreden om een belangrijke katalyserende bijdrage te leveren tot de duurzame kwaliteit van de leef-, woon- en werkomgeving in Vlaanderen. Meer dan ooit staat de zorg voor ons cultureel, landschappelijk en archeologisch erfgoed vandaag voor een geïntegreerd, toekomstgericht en open beleid. De angst voor een bevrozend effect van het beschermingsbeleid maakt hierbij plaats voor een kwalitatieve en hedendaagse omgang met onze ruimtelijke omgeving.

Een integrale erfgoedzorg staat echter niet alleen voor de materiële instandhouding van ons cultuurpatrimonium maar houdt ook in dat dit patrimonium via een actuele beleving zijn maatschappelijke relevantie behoudt. Enkel een adequate maatschappelijke integratie maakt collectieve bewustwording en actieve betrokkenheid bij de betrachting om dit cultuurarchief aan de volgende generaties over te dragen, mogelijk. Een erfgoedzorg die op een reactionair en repressief optreden gestoeld is, hypothekeert op termijn elk erfgoedbehoud. Daarom is het van belang dat op een pro-actieve wijze een positief, stimulerend en kwalitatief erfgoedbeleid, dat door wetenschappelijk onderzoek wordt onderbouwd, wordt gevoerd.

De Vlaamse overheid is echter niet de enige protagonist in dit erfgoedbeleid. Ook in het bijzonder de lokale besturen hebben aan deze zorg een belangrijke complementaire invulling te geven.

Het beoogde erfgoedbeleid dat eerder via de beleidsnota "Monumenten, Archeologie en Landschappen 1999-2004" werd ingezet wordt volgens de minister onverkort uitgevoerd, zoals uit het volgende overzicht moet blijken :

– Beleidsgericht inventariseren

De inhaalbeweging die inzake inventarisatie van het bouwkundig erfgoed sinds het begin van deze legislatuur is ingezet, is volgens de minister mee dankzij de uitbreiding van de projectteams op kruissnelheid gekomen. Voor Herentals en Roeselare werden recentelijk de inventarissen gepubliceerd. Tegen eind 2002 zullen zowel Limburg als Antwerpen volledig in kaart gebracht zijn. Voor de andere provincies wordt een gelijkaardig resultaat in het vooruitzicht gesteld tegen 2003. Op dat

ogenblik zal voor het gehele Vlaamse gewest een inventaris beschikbaar zijn.

Voor de provincie Vlaams-Brabant werd ondertussen een herinventarisatie opgestart die tegen 2008 zou moeten afgerond zijn. Het doel van deze herinventarisatie is het aanvullen en actualiseren van de bestaande inventarissen. Sinds de jaren '70 zijn immers de opvattingen en criteria omtrent inventarisatie sterk geëvolueerd.

Er werd intussen ook verder gewerkt aan de inventaris van parken en tuinen en aan thematische inventarisatie via uitbesteding rond het 19de eeuws kerkelijk erfgoed en rond de relictten van de eerste wereldoorlog.

Het Vlaamse monumentenbeleid moet zich integreren in de ruimtelijke structuur- en uitvoeringsplanning. Een belangrijke rol is hierbij weggelegd voor de lokale besturen. Opdat zij daartoe maximaal geïnformeerd zouden worden over het aanwezige patrimonium, werd in 2001 in het bijzonder werk gemaakt van een digitale ontsluiting van deze lopende inventarisatie.

– *Bescherming, een belangrijke beheersinstrument*

Doorheen de jaren was de link tussen het inventariseren en het beschermen zoek geraakt. De inhaalbeweging inzake inventarisatie vanaf 1999 wordt daarom onvoorwaardelijk verbonden aan een versneld beschermingsbeleid. Van zodra voor een gemeente de inventarisatie voor het bouwkundig erfgoed is afgerond, wordt voor het beschermingswaardige patrimonium onmiddellijk een beschermingsprocedure opgestart.

Zo werden in 2001 globale beschermingen afgerond voor 185 items en ingezet voor 382 items. Dankzij dit geactiveerd beschermingsbeleid is het aantal beschermde monumenten inmiddels van 6790 monumenten in 2000, gestegen tot 6975 monumenten.

– *Monumentenbehoud : onderhoud als eerstelijnszorg*

Elke restauratieve handeling, hoe miniem ook, grijpt in op de authenticiteit van een monument. Om de restauratieve ingreep te beperken is er meer én beter onderhoud nodig. In deze eerstelijnszorg speelt de provinciaal georganiseerde Monumentenwacht een voorname rol. De opgevoerde steun moet – zoals in de beleidsnota aangekondigd – geleidelijk een aanzet geven tot de bijsturing van de onderhoudsrapporten tot toestandsrapporten

die de overheid te allen tijde een beeld moet geven van de instandhoudingsvoorwaarden.

De evaluatie van de onderhoudspremieregeling moet in 2002 leiden tot een bijsturing van dit beleidsinstrument. Belangrijk is dat hierbij een passende rol toebedeeld wordt aan het lokale bestuursniveau. De lokale besturen hebben immers baat bij een efficiënt monumentenonderhoud, dat door het inperken van het verval de restauratielast vermindert. Tevens zal het onderhoudsbeleid met nieuwe, eventueel fiscale stimuli onderbouwd worden om de monumenteneigenaars verder te overtuigen van regelmatig bouwkundig nazicht én onderhoud. Om deze opgestarte eerstelijnszorg verder gestalte te geven is een verdere, geleidelijke verhoging van de onderhoudskredieten noodzakelijk.

Ondanks alle positieve stimulansen zijn er nog beschermde monumenten die door hun eigenaars verwaarloosd worden. Om complementair aan het stimuleringsbeleid inzake onderhoud ook een volwaardig handhavingsbeleid te kunnen opzetten, zullen in 2002 in het kader van de voorgenomen evaluatie van het monumentendecreet van 1976 passende handhavingsmaatregelen voorzien worden.

– *Monumentenbehoud : zorgzaam restaureren, een kwalitatieve tweedelijnszorg*

Een restauratie is jammer genoeg nodig wanneer het vergankelijkheidsproces waaraan de materialen onderhevig zijn, niet langer via onderhoud kan gestopt worden. Wanneer deze restauratieve ingrepen onafwendbaar zijn, is het de opdracht om te waken over de kwaliteit ervan zodat de authenticiteit zo minimaal mogelijk wordt aangetast. Daarom werd deze zorg voor de restauratiekwaliteit inmiddels in de nieuwe restauratiepremieregeling, die momenteel voor advies bij de Raad van State rust, ingevoerd. Zo zullen de ontwerpers voortaan geselecteerd worden op basis van criteria die relevant zijn voor de restauratie van het betrokken monument en betrekking hebben op de vakkennis, ervaring, efficiëntie en effectiviteit. Ook de uitvoerders zullen voorafgaandelijk geselecteerd worden op basis van hun vakmanschap en restauratiespecifieke bekwaamheid.

Om te vermijden dat deze kwaliteitsvraag bij gebrek aan gedegen vaklieden niet ten volle kan ingevuld worden, dient er evenzeer voor gezorgd dat de overlevering van oude restauratietechnieken, gedegen vakmanschap en -kennis evenals van de

authentieke materialenkennis niet langer in het gedrang komt.

Bijzondere aandacht dient hierbij besteed te worden aan de zogenaamde risicoambachten. Met risicoambachten worden een aantal restauratietechnieken (o.a. klinknagelen, rietdekken, leem-en vitswerk, speciale pleistertechnieken zoals kaleien, rotsen en sgraffito) bedoeld, die nog door zeer weinig vaklieden beheerst worden en waarvan de overlevering met uitsterven bedreigd is.

De belangrijkste restauratieprojecten in 2001 werden onder meer geleverd in het kader van Brugge – Culturele Hoofdstad 2002 voor onder meer de O.L.Vrouwkerk, Stadschouwburg, Potteriekerk, St.-Walburgakerk, Brugse Vrije, Griffie, stadhuis en de Stedelijke Academie.

Het is van cruciaal belang om de inhaalbeweging inzake restauraties verder door te zetten. Daarom worden de restauratiekredieten verder verhoogd. Vernieuwend voor 2002 is dat voor enkele belangrijke restauratieprojecten zal gewerkt worden met restauratie-enveloppes. Deze werkwijze moet toelaten om voor grote én belangrijke beschermde monumenten die voor een grootschalige restauratieopdracht staan, op basis van een deskundige analyse te komen tot een duidelijke restauratieve kostenraming en meerjarenplanning wat de uitvoering en de daaraan gelieerde restauratiekredieten betreft. De restauratie van de O.L.Vrouw-kathedraal te Antwerpen en de Sint-Baafskathedraal zijn twee van de grote projecten die op deze wijze zullen aangepakt worden.

– *Levende monumenten*

De maatschappelijke relevantie van de monumentenzorg ligt onder meer in het integreren van ons historisch erfgoed in de samenleving. Daarom zorgt onder meer de nieuwe restauratiepremieregeling – thans voor advies bij de Raad van State – voor een betere afstemming op de subsidieregeling inzake sociale huisvesting. Door restauratie- en huisvestingspremies op een geïntegreerde wijze in te zetten wordt immers die meerwaarde gecreëerd waarvan een louter sectorale benadering steeds verstoken blijft. Veel beter dan in het verleden zal het met andere woorden mogelijk worden om sociale wooneenheden te integreren in beschermde of voor bescherming in aanmerking komende panden die daartoe de vereiste draagkracht hebben. Deze zogenaamde ruiterprojecten (te paard tussen monumentenzorg en sociale huisvesting) betreffen in de regel kleinschalige projecten die een betere maatschappelijke integratie toelaten.

– *Varend erfgoed*

Omdat de varende monumenten niet zelden met sloop of verkoop aan het buitenland bedreigd worden, werd in de beleidsnota "Monumenten, Landschappen en Archeologie" een decretaal initiatief met betrekking tot de bescherming en het beheer van het varend erfgoed aangekondigd. In 2001 werd dit initiatief voortgezet. Het decreet werd aan het advies van de Raad van State aangepast. Daar ingevolge dit advies het varend erfgoed echter niet langer als onroerend maar als roerend erfgoed dient beschouwd en het dus een culturele gemeenschapsmaterie betreft, werd dit instrumenteel project vervolgens voor verdere opvolging aan de bevoegde minister overgemaakt.

– *Vlaams erfgoed, werelderfgoed*

Vlaanderen kan inmiddels reeds terecht fier zijn over zijn ruime aanbod aan werelderfgoed : 24 belforten, 13 begijnhoven en de binnenstad van Brugge. Omwille van de universele boodschap die de zeer vele relictten uit de Eerste Wereldoorlog als grensoverschrijdende Vredespark uitdragen, zal ook in 2002 verder werk gemaakt worden van de toepassing en naleving van de UNESCO-conventie inzake cultureel erfgoed, meer bepaald door in eerste instantie de indicatieve lijst te actualiseren en te verruimen met deze relictten.

1.2. Een brede basis voor een actieve landschapszorg creëren

– *De landschapsatlas als instrument*

De inventaris van de relictten van de traditionele landschappen, uitgevoerd gedurende de laatste jaren, is in 2001 verwerkt tot de landschapsatlas. Deze atlas is de inventaris van de landschappen op het einde van de 20e eeuw en bestaat uit een relicttenkaart met beschrijvende databank wat een ideaal werkinstrument vormt voor alle overheden en de bevolking.

Naast de landschapsatlas werd in 2001 de studie 'Aanvullende inventaris van de Ruimtelijke Landschapskenmerken' afgerond. Hierbij wordt invulling gegeven aan de vraag vanuit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen welke landschapselementen als ruimtelijk structurerend beschouwd moeten worden op bovenlokaal niveau. Deze informatie is beschikbaar en kan eveneens benut worden bij de opmaak van de gemeentelijke en provinciale ruimtelijke structuurplannen en uitvoeringsplannen, alsook voor plannen in de andere beleidsvelden.

De landschapsatlas die het historisch aspect benadrukt en de ruimtelijke landschapkenmerkenkaart die het ruimtelijk aspect benadrukt, kunnen eenvoudig worden gecombineerd tot een **geïntegreerde landschapkenmerkenkaart**. Om te komen tot een globale landschapswaliteitenkaart Vlaanderen ontbreekt echter een derde invalshoek bij de landschapsinventarisatie, met name het visuele en belevingsaspect. In 2002 zal nagegaan worden hoe deze beide invalshoeken kunnen worden ingevuld en hoe de derde invalshoek met beide voorgaande kan gecombineerd worden tot een **globale landschapswaliteitenkaart** Vlaanderen.

- *Een gewijzigd landschapsdecreet biedt meer mogelijkheden*

Het ligt in de bedoeling een meer integraal beleid inzake landschapszorg te voeren en op termijn de waardevolle landschappen te integreren in de ruimtelijke ordening, meer bepaald in de ruimtelijke uitvoeringsplannen. De opmaak van de ruimtelijke uitvoeringsplannen is echter een werk van lange adem vandaar dat in de tussenperiode nog dient gewerkt met het systeem voorzien in het huidige landschapsdecreet van 1996. Om nu reeds een beleid te kunnen voeren van meer integrale landschapszorg moet het dan ook aangepast worden.

Onder meer werden wijzigingen voorgesteld voor de versoepeling van de regeling van het beheer van de beschermde landschappen ; voor het aanduiden van karakteristieke gebouwen binnen een beschermd landschap ; voor een aanzet tot algemene landschapszorg ook buiten de beschermde landschappen en voor het inbrengen van een juridische basis voor de landschapsatlassen en de landschapkenmerkenkaart. Deze wijziging is volledig voorbereid en is onlangs ingediend bij het Vlaamse Parlement. De nodige uitvoeringsbesluiten zijn in voorbereiding en zullen na goedkeuring door de Vlaamse regering in de loop van 2002 in uitvoering gebracht worden.

- *Een daadwerkelijk beheer voor beschermde landschappen*

Het daadwerkelijk beheer van beschermde landschappen wordt geregeld in een eerste reeks uitvoeringsbesluiten die voortvloeien uit het gewijzigde landschapsdecreet. Deze uitvoeringsbesluiten regelen de algemene beschermingsvoorschriften voor beschermde landschappen, de werking van de beheerscommissie als overlegplatform, de richtlijnen voor de opmaak van het beheersplan en de instelling van een onderhouds- en landschapspremie. Na goedkeuring door de Vlaamse regering kan

vanaf 2002 het daadwerkelijk beheer van start gaan. Daarnaast ligt het ook in de bedoeling om op het terrein een volwaardig handhavingsbeleid te voeren, zeker wanneer grove tekortkomingen worden vastgesteld. Daartoe zullen in 2002 passende maatregelen genomen worden.

- *De eerste aanzetten voor algemene landschapszorg*

Het gewijzigde landschapsdecreet bevat een afzonderlijk hoofdstuk omtrent algemene landschapszorg. Gekoppeld aan het Programma voor Plattelandsontwikkeling worden verschillende maatregelen voorgesteld :

Bij de **beheersovereenkomsten** is een bijkomende subsidie van 30% bovenop het basisbedrag van het beheerspakket voorzien voor kleine landschapselementen in de relictzones, zoals aangeduid in de landschapsatlas. Deze nieuwe beheerspakketten zullen normaliter begin 2002 in voege treden.

Bij de **7** definitief erkende Regionale Landschappen werd reeds in 2001 een **landschaps animator** aangesteld. Dit bijkomend personeelslid staat in voor de uitbouw van het landschapsluik in de bestaande werking van de regionale landschappen en treedt bemiddelend en faciliterend op ten aanzien van de overheden, landbouwers en grondgebruikers. Hierbij wordt ingespeeld op de nood aan een nieuwe impuls voor het beheer. Het complete palet aan beheerspakketten en –maatregelen werd geïnventariseerd om een goede benutting te stimuleren. Andere projecten zijn de landschappelijke herwaardering van relictten, netwerken van Kleine Landschapselementen en buurt- en kerkwegels.

Daarnaast worden via het project '**Landschapsteams**' vanaf 2002 bijkomende subsidies voorzien voor de regionale landschappen om beheerswerken voor landschapszorg uit te voeren. Hierbij zal maximaal beroep worden gedaan op sociaal-economiebedrijven. Bij deze beheerswerken zal prioriteit gegeven worden aan de meest waardevolle landschappen

Conform de beleidsnota wordt verder werk gemaakt om in samenspraak met de minister bevoegd voor landbouw en leefmilieu een **luik landschapswaliteiten** te integreren in de nieuwe **milieuconventanten**, die vanaf 2002 in voege zullen treden. Daardoor wordt de mogelijkheid geschapen om gebiedsdekkend in het Vlaamse Gewest een basisinstrumentarium voor landschapszorg uit te bouwen. De inwerkingtreding van het luik landschapswaliteiten is voorzien vanaf 2003.

- *Bestendigen van de voortgang van beschermingen*

Naast al deze nieuwe initiatieven werden in 2001 diverse waardevolle landschappen beschermd, inclusief de bepaling van de beheersdoelstellingen. In het afgelopen parlementaire jaar werden negen landschappen definitief beschermd ; voor zeven landschappen werd de beschermingsprocedure ingezet. Ook in 2002 zal dit proces onverminderd verder gezet worden.

- *Het decreet erfgoedlandschappen als initiatief voor integratie van landschapszorg in de ruimtelijke ordening*

Om de meest waardevolle landschappen van Vlaanderen, de ankerplaatsen uit de Landschapsatlas, met hun belangrijkste waarden te verankeren in de ruimtelijke ordening, wordt een decreet voorbereid. Hiermee kunnen in één procedure alle beschermingswaardige landschappen een aangepast statuut krijgen, gekoppeld aan een integratie in de ruimtelijke planning. Individuele bescherming van elk van deze landschappen zou nog jaren in beslag nemen en geen juridische zekerheid bieden voor het behoud van hun landschapswaarden.

Niettemin is het wenselijk om de integratie van het aspect landschap in het ruimtelijk beleid procedureel vorm te geven. In het decreet wordt een procedure uitgewerkt waarbij de landschappen met hoge erfgoedwaarde worden geselecteerd en afgelijnd op Vlaams niveau. Daarna kan de integratie in de ruimtelijke planning van start gaan door de afbakening en algemene voorschriften inzake bescherming, beheer en ontwikkeling te bepalen. Een volgende stap is de omzetting van de typische landschapswaarden van elk van deze landschappen in stedenbouwkundige voorschriften. Het decreet zal in 2002 verder uitgewerkt en voorgelegd worden aan het Vlaams Parlement.

1.3. Archeologie en de zorg voor het ondergronds verleden

- *Een beleidsinformatieve centrale archeologische inventaris*

Het archeologisch erfgoed laat zich in zeer veel gevallen niet bovengronds aflezen. Ten behoeve van een geïntegreerd én preventief beheer van dit patrimonium is dan ook een ver doorgedreven inventarisering van de archeologische cultuurwaarden in de bodem vereist.

Zonder passende beleidsinformatie in de vorm van een centrale archeologische inventaris blijft de archeologische monumentenzorg een casuele aangelegenheid, waardoor een positieve integratie van het archeologisch erfgoed als ruimtelijke cultuurwaarde in het ruimtelijke beleid onmogelijk is.

Omwille van de druk op de ruimte dient in Vlaanderen, net zoals in de ons omringende regio's, bij prioriteit werk gemaakt van een structureel, gebiedsdekkend archeologisch erfgoedbeheer. Van zowel het huidige Instituut voor het Archeologisch Patrimonium als zijn opvolger, het wetenschappelijk onderzoeks- en kenniscentrum voor archeologie, landschappen en monumenten, wordt verwacht dat het de uitbouw én actualisering van een aan GIS-Vlaanderen gelinkte, wetenschappelijke centrale archeologische inventaris zal realiseren.

- *Een gefaseerd archeologisch beschermingsbeleid*

Het beheersinstrumentarium waarover de archeologische monumentenzorg beschikt, voorziet de mogelijkheid om waardevolle archeologische sites te beschermen. Daar het IAP onder meer bij gebrek aan voldoende administratieve ervaring dit beschermingsinstrument in het kader van het archeologisch erfgoedbeheer nog niet op een integrale manier wist én weet te operationaliseren, zal het Instituut in afwachting van de vooropgestelde heroriëntering als wetenschappelijk onderzoeks- en kenniscentrum voor het erfgoed zich in eerste instantie richten op de uitbouw van de centrale archeologische inventaris. Eenmaal er op basis van deze inventarisatie voldoende beleidsinformatie voorhanden is om tot een wetenschappelijk verantwoorde selectie te komen, zal er tot een activering van het beschermingsbeleid overgegaan worden.

- *Naar een duurzaam behoud van het archeologisch erfgoed op basis van een geïntegreerd beleid met ruimtelijke ordening*

Een effectief archeologisch monumentenbeheer veronderstelt in de eerste plaats een gecoördineerd beleid met de ruimtelijke ordening. Terwijl Vlaanderen door de eeuwen heen een uitzonderlijk rijk archeologisch bodemarchief heeft opgebouwd, ruimen grote infrastructuurwerken, in zeer veel gevallen nog zonder enige wetenschappelijke registratie, dit archief op. Een volwaardige archeologische monumentenzorg impliceert echter een archeologische toetsing op basis van de centrale archeologische inventaris voor alle vergunningsplichtige werken met ingreep-in-de-bodem. Zodoende kunnen de ruimtelijke ontwikkelingen omwille van de archeologische kwaliteiten tijdig bijgestuurd worden,

of anderszins minstens op een verantwoorde wijze archeologisch begeleid worden. Daar de Afdeling Monumenten & Landschappen reeds met betrekking tot monumenten en landschappen instaat voor een dergelijke geïntegreerde benadering, is het de bedoeling dat zij, gezien de hogervermelde vooropgestelde eenduidiger taakverdeling, op relatief korte termijn ook deze archeologische beheerstaak waarneemt.

- *De Conventie van Malta en onderzoek naar een alternatieve financiering voor het archeologisch nood- en postopgravingsonderzoek*

Met het archeologiedecreet van 1993 en zijn uitvoeringsbesluiten werden in essentie alle bepalingen nageleefd van het Conventie van Malta. Zelfs aan de vereisten inzake financiering van het archeologisch onderzoek werd minstens gedeeltelijk, met name voor het beschermd archeologisch erfgoed, tegemoetgekomen door het decreet. Dit betekent echter niet dat dit volstaat inzake financiering van het archeologisch onderzoek. Mede omwille van de grootschaligheid van de archeologische interventies impliceert dit alternatieve financieringsmechanismen, zoals in andere Europese regio's. In 2002 zal het IAP dan ook onderzoek doen naar de financieringsmechanismen die in naburige Europese regio's worden gehanteerd evenals naar de mogelijkheid van een archeologische erfgoedverzekering teneinde tegen eind 2002 een voor de Vlaamse archeologie passend voorstel te formuleren.

1.4. Naar meer wetenschappelijke onderbouw voor de (onroerende) erfgoedzorg

Een erfgoedbeleid is enkel mogelijk mits inzicht in de natuur en de waarden van het erfgoed, inzicht dat slechts op wetenschappelijke basis kan worden verworven. Anderzijds is ook het omgaan met het erfgoed, zowel in het kader van het beschermen als van het beheer, een belangrijke bron voor het beleid. Vanuit de informatie die aangeboden wordt door het wetenschappelijk beleidsgericht onderzoek kunnen beleidsprioriteiten voorbereid worden en de nodige regelgeving uitgewerkt worden. Dit zal bovendien de geloofwaardigheid en de kwaliteit van het beschermingsbeleid van de Vlaamse regering versterken.

De basisopdrachten worden inventarisatie en onderzoek van archeologische, monumentale en landschappelijke erfgoedwaarden ten behoeve van de beleidsondersteuning, kennisuitbreiding en onroerend erfgoedbeheer ; kennis- en documentatiebeheer met inbegrip van de databanken en de centra-

le website ; inhoudelijke uitwerking van projecten, externe communicatie, ontsluiting en overdracht van kennis en sensibilisering.

Gezien de moeilijke synthese van de huidige opdrachten van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium wordt deze opdracht – in het kader van het Beter Bestuurlijk Beleid – voorbehouden voor de reeds bestaande wetenschappelijke instelling.

Het takenpakket van de Afdeling Monumenten & Landschappen zal worden uitgebreid met het integrale beheer en de bescherming van het archeologisch patrimonium. Het optimaal en gecoördineerd inzetten van het monumenten-, het archeologie- en het landschapsdecreet als het basisinstrumentarium moet een op integratie met andere beleidsdomeinen (zoals ruimtelijke ordening) gericht, integraal erfgoedbeheer mogelijk maken.

1.5. Samen zorgen voor het historisch erfgoed

Een kwalitatieve erfgoedzorg veronderstelt een collectieve bewustwording én zorg voor het bouwkundig, landschappelijk en archeologisch patrimonium. Het bewustmakingsproces is echter niet enkel de taak van onze erfgoedconsulenten, noch die van de eigenaars en gebruikers van ons erfgoed. De zorg voor ons erfgoed is immers een collectieve aangelegenheid. Omdat de *open-monumenten* dankzij hun publieke bestemming een permanente sensibiliserende functie vervullen voorziet de nieuwe restauratiepremieregeling voor deze projecten dan ook een specifieke, kwaliteitsgerichte validering. Omdat erfgoedprojecten in zeer veel gevallen door een geëngageerd voluntariaat worden gedragen, werd in 2001 in het kader van het "internationaal jaar van het "vrijwilligerswerk" dan ook ter ondersteuning én erkenning van dit maatschappelijk engagement een projectsubsidiering opgezet. In 2002 zal dit initiatief consequent voortgezet worden.

Andere, zeer belangrijke sensibiliseringsinstrumenten zijn de "Open Monumentendaten" en de populaire website www.monument.vlaanderen.be, die in 2002 trouwens met het segment archeologisch erfgoed zal worden uitgebreid.

Sinds jaren geniet de Vlaamse Monumentenprijs een uitstraling door het in de kijker plaatsen van uitzonderlijke monumenten. In 2002 zal deze prijs ook worden opengetrokken naar landschapszorg en archeologische monumentenzorg.

1.6. Betreffende moties en resoluties

Tijdens deze legislatuur werd inzake monumenten, landschappen en archeologie de met redenen omklede motie van de heren Cis Schepers, Dany Vandebossche en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans tot besluit van de op 5 april 2000 in plenaire vergadering besproken beleidsnota "Monumenten, Archeologie & Landschappen 1999-2004" goedgekeurd door het Vlaams Parlement (*Parl. St. Vl. Parl.* 2000-2001, nr. 159 –nr. 3). De beleidsbrief gaat grondig in op alle elementen van deze nota.

Met betrekking tot de aanbevolen vermindering van onroerende voorheffing als fiscale tegemoetkoming voor eigenaars die hun monument op een passende wijze onderhouden, zal in 2002 een stimuleringsmaatregel worden uitgewerkt. Voorafgaand onderzoek zal uitwijzen of een vermindering van onroerende voorheffing daartoe de meest adequate maatregel is.

2. Algemene bespreking

– Algemene beoordeling

De heren Marino Keulen, Jo Vermeulen en mevrouw Mieke Van Hecke beoordelen de beleidsbrief Monumenten, Landschappen en Archeologie zeer positief. De sprekers menen dat, mede door het werk dat voormalig minister Johan Sauwens heeft verricht, de monumentenzorg een zeer grote dynamiek vertoont. De aangekondigde budgetverhoging werd eveneens gerealiseerd, met het oog op het wegwerken van de achterstand inzake inventarisatie, begeleiding en ondersteuning. Ook is er terecht veel aandacht voor het gigantische en deskundige werk van zowel de Monumentenwacht als de vrijwilligers.

Mevrouw Mieke Van Hecke verschilt wel van mening met de minister inzake het beschermingsbeleid. Zij pleit eerder voor een doelgerichte selectieve bescherming, terwijl de minister en zijn voorganger eerder voor een uitgebreide numerieke bescherming opteren. Er zijn immers onvoldoende middelen om alle beschermde monumenten ook effectief in stand te houden.

Samen met de vorige sprekers huldigt ook de minister het dynamisch beleid dat door voormalig minister Johan Sauwens werd ontwikkeld. Hij heeft niet alleen nieuwe beleidslijnen uitgetekend, maar vocht ook voor de middelen die dit beleid vorm hebben gegeven. Dit resulteerde in een zeer sterke toename van de middelen voor Monumenten en

Landschappen. In 1999 bedroeg het budget 1.807 miljoen frank, in 2000 was dit 2.151, in 2001 2.346 en in 2002 bedraagt dit 2.477 miljoen frank. Dit betekent over de periode van 1999 tot 2002 een stijging met 670 miljoen frank.

De minister merkt op dat Monumenten en Landschappen wat hem betreft nog over meer geld zou moeten beschikken, maar anderzijds weet iedereen dat de middelen beperkt zijn, wat noopt tot realiteitszin. Hij nodigt de leden van de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uit om mee te ijveren voor een verhoging van de middelen voor Monumenten en Landschappen.

– Klein historisch erfgoed

Mevrouw Mieke Van Hecke herinnert eraan dat voor het klein historisch erfgoed tijdens de vorige legislatuur een tijdelijke regeling werd uitgewerkt, in het vooruitzicht van een definitieve regeling. De inventarisatie van dit klein historisch erfgoed is erg belangrijk, omdat het kerntakendebat de zorg hiervoor vermoedelijk aan de lokale overheden zal toewijzen. Indien deze beschikken over een correcte inventaris die ook de historische waarde van het erfgoed belicht, is reeds een belangrijke stap gezet in de goede richting.

De minister vestigt er de aandacht op dat het klein historisch erfgoed werd opgenomen in de onderhoudspremieregeling die zal worden aangepast.

– Toekomstige decretale initiatieven

Mevrouw Mieke Van Hecke hoopt dat het parlement volop zal worden betrokken bij de decretale initiatieven die in voorbereiding zijn, o.a. betreffende de evaluatie van onderhoudspremieregeling en restauratiepremieregeling. De spreker dringt aan op een uitgebreide bevraging rond deze materie, aangezien zowel lokale besturen als privé-eigenaars zullen gevat worden door deze regeling.

De minister is het volledig eens met een zo ruim mogelijke bevraging van deskundigen. Het is immers evident dat ontwerpen van decreet tijdens de bespreking steeds kunnen worden aangevuld met elementen die bijdragen tot een verbetering.

– Beheer van roerend erfgoed in beschermde panden

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst op de praktische gevolgen van het onderscheid dat wordt gemaakt tussen roerend en onroerend historisch erfgoed. Het onroerend erfgoed ressorteert onder Monu-

menten en Landschappen, terwijl het roerend erfgoed ressorteert onder de administratie Cultuur. Tot op heden is er echter geen decretale basis voor het beschermen van roerend historisch erfgoed.

De spreker staat volledig achter de werkwijze van het beschermen van een monument, samen met de eraan verbonden roerende goederen. Het is echter aan te bevelen om de binding of 'ideële band' tussen het roerend en onroerend erfgoed uitvoerig te beschrijven en uitdrukkelijk te motiveren en verantwoorden. Vaak wordt de bescherming van een monument immers aangegrepen om een aantal roerende goederen te beschermen die op zich geen verband houden met het beschermde monument. Ze hoopt dat voor de bescherming van het roerend erfgoed zo vlug mogelijk een eigen specifiek decreet zal worden neergelegd door de bevoegde minister van Cultuur.

De minister is het eens met de vraag tot uitvoerige motivering van de bestuurshandelingen. In het geschetste kader twijfelt hij echter of de motiveringsplicht uitdrukkelijk in een decreet moet worden opgenomen. Er is wat dit betreft immers een zekere beleidsruimte nodig waarbinnen de betrokken ambtenaren met kennis van zaken en gezond verstand kunnen oordelen. Hij verwijst concreet naar het ministerieel besluit van 17 november 1993 "tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten". Dit besluit kan men vinden op de website van de Afdeling Monumenten en Landschappen : www.monument.vlaanderen.be. Het besluit laat toe om objecten die deel uitmaken van een concreet beschermd onroerend goed toch uit deze bescherming te halen. De bescherming is in deze optiek geen bevrozing van een bepaalde situatie, maar een beheersmiddel.

Mevrouw Mieke Van Hecke gelooft in de goede bedoelingen van de minister, maar dit is niet steeds voldoende. Ze pleit voor een zo concreet mogelijke decretale verankering van de doelstellingen van elk decreet. Het is immers op basis van de concrete regelgeving dat een beleid moet worden gevoerd.

– *Koppeling van de Archeologische Inventaris aan het GIS*

Mevrouw Mieke Van Hecke is verheugd over de koppeling van de Archeologische Inventaris aan het Geografisch Informatie-Systeem (GIS). Op deze wijze komt er ook een ordening in de verschillende plannen. Finaal zou dit systeem moeten uitmonden in een globaal systeem waarbij men van een willekeurig punt alle bestaande plannen kan

opvragen. GIS-Vlaanderen kan hiervoor als basisdatabank fungeren.

De minister is ervan overtuigd dat het GIS een erg performant systeem is dat inderdaad als een basisdatabank kan fungeren.

– *Levende monumenten*

De heer Jo Vermeulen is een grote voorstander voor het opnieuw integreren van ons historisch erfgoed in de samenleving. Door deze optie wordt inderdaad niet alleen de instandhouding verzekerd, maar wordt het monument opnieuw tot leven gebracht. De spreker wenst dat deze functie in de toekomst nog meer wordt benadrukt. Hij nodigt iedereen uit om creatief na te denken over de bestemming die aan diverse monumenten kan worden gegeven, en suggereert dat een volgende Open Monumentendag mogelijk onder het thema 'verrassende bestemmingen' kan worden georganiseerd.

De spreker pleit er ook voor dat bij de restauratie van monumenten niet compromisloos aan de 'reconstructie van het verleden' wordt vastgehouden. Soms zijn immers toegevingen noodzakelijk om de integratie van het monument in het landschap en de samenleving te versoepelen. Hij informeert of rond dit thema reeds wetenschappelijk onderzoek wordt gevoerd en sluit niet uit dat deze tendens in de ons omringende landen reeds verder is ontwikkeld.

Mevrouw Mieke Van Hecke sluit zich hierbij aan. Zij wijst er wel op dat het vinden van nieuwe bestemming en ook gebonden is aan evoluerende waarden en gevoeligheden in de maatschappij.

De minister is het volledig eens met deze invalshoek. Hij wijst er echter op dat een monument in de eerste plaats geconserveerd moet worden. Vaak moet de restauratie dan ook gebeuren op een ogenblik dat nog geen bestemming voor het monument is vastgelegd. Bovendien krijgt een historisch monument vaak een aantal opeenvolgende bestemmingen die mee evolueren met de noden en gevoeligheden van de maatschappij. Bepaalde monumenten zoals bijvoorbeeld kerken, zijn immers met symbolen beladen, waardoor niet elke bestemming vrij te kiezen is. Er zal dus steeds een maatschappelijke discussie moeten plaatsvinden om de gevoeligheden af te tasten en concrete bestemmingen te genereren.

De heer Jo Vermeulen is het hiermee eens, maar meent dat de maatschappelijke discussie ook kan

worden voorbereid en aangewakkerd door de nieuwe bestemming van monumenten expliciet in de aandacht te brengen via campagnes.

– *BTW-tarief voor restauratiewerken*

De heer Marino Keulen meent dat het BTW-tarief van 21 percent remmend werkt op de zorg voor ons historisch erfgoed. Hij suggereert dat de minister voor Monumenten en Landschappen bij de federale minister voor Financiën een BTW verlaging zou bepleiten. Het is immers niet de bedoeling dat de zorg voor het Vlaams historisch erfgoed leidt tot het spijzen van de Schatkist.

De minister deelt mee dat hij betreffende deze problematiek reeds een gemotiveerd schrijven heeft gestuurd aan de federale minister van Financiën. Tot op heden kreeg hij echter geen antwoord. Deze problematiek wordt uiteraard verder opgevolgd. Er zal ook worden onderzocht of de Franstalige en Duitstalige gemeenschappen ook vragende partij zijn voor deze BTW-verlaging.

De heer Marino Keulen dringt aan op het bestuderen van de buitenlandse BTW-tarieven en informeert op in het buitenland eveneens een BTW-tarief van 21 percent van kracht is.

De minister antwoordt dat bijvoorbeeld in Engeland een gunstiger tarief wordt gehanteerd. Een tarief van 6 percent geldt ook reeds in België indien de restauratie een monument betreft dat bestemd zal worden als een woonfunctie.

Op de vraag van de heer Dany Vandenbossche hoeveel deze BTW-heffing voor de federale overheid jaarlijks oplevert, antwoordt de minister dat dit vermoedelijk rond een jaarlijks bedrag schommelt van 1 miljard frank.

– *Restauratie van het kasteel van Beaulieu*

De heer Marino Keulen vreest dat in het dossier van de restauratie van het kasteel van Beaulieu opnieuw een stagnatie is ingetreden.

De minister deelt mee dat het dossier door de erfpachthouders werd ingediend overeenkomstig de instructies van de afdeling Monumenten en Landschappen. Dit dossier werd na onderzoek ook goedgekeurd. Met het oog op het verkrijgen van een bouwtoelating werd een openbaar onderzoek georganiseerd dat liep tot eind oktober 2001. Op 29 november organiseert de gemeente een informatieavond waarin de erfpachthouder zijn project zal toelichten aan de omwonenden, waarvan sommi-

gen bij het openbaar onderzoek een bezwaarschrift hebben ingediend. Daarna kan de bouwaanvraag voor goedkeuring worden voorgelegd.

– *Restauratie van de Sint-Baafskathedraal*

Mevrouw Mieke Van Hecke verheugt zich over de restauratiewerken aan de Sint-Baafskathedraal te Gent. De restauratie in één globaal pakket is echter te verkiezen boven de huidige fasering van de uitvoering over verschillende jaren. De fasering is ingegeven door budgettaire noden. De spreker meent echter dat de provincie bereid is om een en ander te prefinancieren indien hiervoor een verzoek zou worden ingediend.

De minister deelt mee dat hij in het kader van deze opmerking een gesprek zal voeren met het provinciebestuur.

– *Erkenning van de IJzervlakte als Wereldmonument*

De heer Miel Verrijken vernam dat een aanvraag is ingediend om de IJzervlakte te erkennen als Werelderfgoed. Hij vestigt er de aandacht op dat vooral het Vlaams Blok hier reeds jaren op aandringt. Anderzijds meent hij dat ook de Kemmelberg als werelderfgoed moet worden erkend, omdat daar vooral de volkerenslag heeft plaatsgevonden.

De minister wil het vaderschap van dit initiatief in het midden laten, en bevestigt dat een aanvraag werd ingediend tot erkenning van de IJzervlakte als werelderfgoed. De vraag om ook de Kemmelberg als werelderfgoed te laten opnemen wil hij graag bestuderen.

– *Oude Stad in Bokrijk*

De heer Miel Verrijken wijst erop dat in Bokrijk een aantal oude monumenten in totaal ontmantelde toestand zijn opgeslagen. De stenen zijn genummerd, maar van een heropbouw is er nooit sprake geweest. De spreker pleit ervoor om deze gebouwen terug naar Antwerpen te brengen en ze daar terug op te richten. Onder het beleid van burgemeester Lode Craeybeckx werd in Antwerpen immers een ware kaalslag onder de monumenten gehouden. Hierdoor werd de monumentale rijkdom van Antwerpen enorme schade toegebracht.

De minister kent de kaalslag die in het verleden in Antwerpen is aangericht. Hij antwoordt dat in de reserves van Bokrijk zich tot 1996 nog restanten en onderdelen bevonden van gebouwen met het oog

op een wederopbouw in het museum. De huidige toestand is echter totaal verschillend.

Omwille van de slechte toestand én de onvolledigheid, werd na een bezoek van de open provincieraadscommissie op 9 december 1995 besloten om deze materialen op te ruimen.

Hiervoor werd in vergadering van de Limburgse provincieraad van 18 september 1996 een nauwkeurig te volgen procedure uitgeschreven. Er werd besloten om de resterende onderdelen van gebouwen in het Bokrijkse depot in eerste instantie terug aan te bieden aan de gemeentes van herkomst. Indien hier onvoldoende reactie op kwam werden de gebouwonderdelen vervolgens, en in deze chronologie, aangeboden aan diverse wetenschappelijke instellingen, restauratieaannemers en tenslotte op de particuliere markt gebracht.

Meestal dachten de geïnteresseerden verkeerdelijk dat het hier volledige gebouwen betrof. Het ging echter enkel over belangrijke onderdelen (portieken, sluitstenen, raam- en deuromlijstingen) van een gebouw, waardoor een reconstructieve heropbouw mogelijk zou zijn.

Voor de laatste fase van de Antwerpse Oude Stad werd besloten nog een aantal materialen te behouden. Het betrof hier in hoofdzaak een 'nieuwe' bestelling witte steen, nodig voor heropbouw van deze fase. Momenteel beschikt het openluchtmuseum nog enkel over een 'onvolledige' portiek uit de Antwerpse Vleeshouwersstraat. Ook welbepaalde onderdelen van een benedenpui van Gildekamerstraat zijn nog aanwezig in het depot. De stukken zijn evenwel onvoldoende om nog een goede opbouw te kunnen maken.

– *Restauratie van de gebouwen van de Antwerpse opera*

Op de vraag van de heer Jo Vermeulen of de midelen van Monumenten en Landschappen ook worden aangewend voor de restauratie van de operagebouwen te Gent en Antwerpen, antwoordt de minister ontkennend. De financiering van de restauratie van deze gebouwen verloopt uitsluitend met de middelen afkomstig van de begroting Cultuur.

3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming

3.1. Decreetbepalingen

De artikelen 15 (programma 62.2) en 93 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

3.2. Begrotingstabel

Afdeling I – Programma 62.20 Monumenten en Landschappen

Afdeling III – DAB Instituut voor het archeologisch patrimonium

De vermelde onderdelen van de afdelingen I en III worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

DEEL II. MEDIA

1. Toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening bij de beleidsbrief Media, beleidsprioriteiten 2001-2002

– *Het Vlaams mediabeleid in het teken van een eerlijke concurrentie*

De minister stelt dat het grootste deel van het budget voor media gaat naar de VRT, waarmee een beheersovereenkomst werd gesloten. Hij stelt dat in de beleidsbrief toch een poging werd gedaan om een aantal andere onderwerpen, waarmee Vlaanderen de volgende maanden en jaren te maken zal hebben, te duiden.

In de toekomst zijn er volgens de minister twee grote uitdagingen. De eerste is het debat over de 'fair competition', de rol van het Vlaams Parlement hierin en de instrumenten die eventueel nog moeten worden gecreëerd om de fair competition te bewaken, op te volgen en eventueel bij te sturen.

De minister meent dat spoedig een debat moet worden gevoerd over de *regelgeving*. Hij denkt daarbij aan de convergentie die op dit moment aan de gang is inzake de telecommunicatie enerzijds en omroep anderzijds. De ontwikkeling van ICT en de verschillende media-applicaties en mogelijkheden raken nu zo in elkaar verstrengeld dat niet enkel een Europees debat moet worden gehouden. Telecommunicatie is een federale bevoegdheid terwijl de omroepen door de Gemeenschappen worden geregeld. De regering en de commissie moeten daar de volgende maanden de nodige aandacht aan besteden.

De minister stelt dat de discussie over de *eerlijke concurrentie in het Vlaams medialandschap* het eerste punt vormt. Het doel is het bevorderen en bewaken van de pluriformiteit van de media, het verzekeren van een voldoende diversiteit en kwaliteit van het aanbod. Bij de onderhandelingen over de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT is dit punt duidelijk aan bod gekomen. Bij het afsluiten van de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT werd getracht om een evenwicht te bereiken op de reclamemarkt. Dit moet volgens de minister worden nagestreefd omdat er in de eerste plaats een kader moet worden gecreëerd waarbinnen de Vlaamse media-actoren zich kunnen ontwikkelen. Er moet tevens een bijdrage worden geleverd aan het tot stand brengen van de diversiteit en kwaliteit.

Ook binnen de Europese context moet ervoor worden gezorgd dat de aandacht voor de Vlaamse eigenheid blijft. De discussies rond de 'must'-en-'may'-carryregeling en het Vlaams filmbeleid passen volgens de minister in dit debat. Volgens de minister is er recent een evolutie op dit vlak : er wordt afgestapt van de erg strakke imperatieven van Europa bvb. op het vlak van steun aan filmproducties, die meer gericht zijn op concurrentie dan op het inhoudelijke aspect, cultuur en het behoud van de Vlaamse eigenheid.

De minister stelt dat over 'fair competition' en concentratie in de beleidsbrief een heel hoofdstuk werd gewijd waarin eigenlijk heel wat vragen aan bod komen.

Volgens hem is het zinvol dat er niet zomaar bij decreet regelingen worden getroffen. Hij wijst er daarenboven op dat de staatsstructuur niet van die aard is om het debat te vergemakkelijken. Hij geeft als voorbeeld het domein van de mededinging, dat in België op federaal vlak wordt georganiseerd. Hij suggereert het nu voornamelijk economisch georiënteerde mededingingsrecht ook in Vlaanderen

aan bod te laten komen. Hierbij zou dan eerder het kwalitatieve en inhoudelijke aspect behandeld kunnen worden. De minister stelt vast dat de afgelopen jaren een grote concentratiebeweging in – voornamelijk – de krantensector tot stand is gekomen. Hij gaat er daarbij wel van uit dat die ook positieve punten heeft. Ze heeft er immers voor gezorgd dat er in Vlaanderen een zeer ruim aanbod is van titels en producten. Ook daar wil de minister het debat over aangaan.

De minister deelt mee dat hij hierover trouwens een interessante discussie heeft gevoerd met zijn Nederlandse collega, minister van der Ploeg. Volgens de minister waren de conclusies dezelfde, namelijk dat de overheid zich best toelegt op de monitoring van het medialandschap en de concentratiebewegingen. Indien nodig kunnen daarna de gepaste conclusies worden getrokken.

De minister suggereert in dit verband dat de *opdracht tot monitoring* zou kunnen worden vervuld door het Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM). Het VCM zou in de toekomst in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport kunnen worden uitgenodigd bij het indienen van het jaarverslag. Het resultaat van de monitoring van het medialandschap zou dan mee op de dagorde kunnen worden gezet. Zo kan ook worden nagegaan wat de houding is van de drie commissarissen terzake. Het commissariaat zou dus niet enkel erkenningen verlenen maar ook toezicht houden op de media. Deze instantie zou jaarlijks kunnen rapporteren zodat een nieuwe attitude wordt gecreëerd waarbij het commissariaat ook oog heeft voor de kwaliteit, de pluriformiteit en de onafhankelijkheid van de informatievoorzieningen in Vlaanderen.

– *Initiatieven inzake journalistiek*

Het debat over de oprichting van de Raad voor Journalistiek is volgens de minister bijzonder actueel. De Vlaamse Vereniging van Beroepsjournalisten heeft met de directies van dagbladen, tijdschriften en omroepen een akkoord afgesloten over de oprichting van de VZW 'Raad voor de journalistiek'. Deze VZW zal het sluitstuk worden van de zelfregulering in de Vlaamse nieuwsvoorziening. Voor dit initiatief zal de Vlaamse Vereniging van Beroepsjournalisten een extra toelage krijgen. In 2001 stond hiervoor 2 miljoen ingeschreven in de begroting. Een dergelijke instantie is niet overbodig. Uit verschillende sociologische studies blijkt dat het vertrouwen in de pers immers afneemt. De Raad voor Journalistiek zal toezicht kunnen houden op de kwaliteit van de Vlaamse nieuwsvoorziening.

Het Fonds Pascal Decroos is een ander bekend initiatief dat de onderzoeksjournalistiek stimuleert. Het ontvangt 7,5 miljoen frank per jaar van de Vlaamse Gemeenschap.

Verder krijgt het Internationaal Perscentrum Vlaanderen eveneens steun van de Vlaamse Gemeenschap. Dit centrum moet op termijn een permanente en publiek toegankelijke instelling worden die o.m. initiatieven inzake de opleiding en permanente bijscholing van journalisten verzorgt. Ze zal ook educatieve mediaprojecten opzetten.

Er is ook nog een bijkomend initiatief genomen inzake het toezicht op de Vlaamse mediasector. Op 8 mei 2001 werd de Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor Radio en Televisie opgericht. Het procedure-reglement van deze raad werd op 30 augustus 2001 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Inmiddels is de eerste klacht behandeld.

Bij de oprichting van de Raad rees de vraag of er geen publiciteit moest worden gemaakt rond zijn bestaan. De Bond van Grote en van Jonge gezinnen drong aan op een soort mediatelefoon. De administratie Media heeft hierover besprekingen gevoerd met de Vlaamse Ombudsdienst. Na overleg werd besloten dat de Vlaamse Infolijn, een instrument dat steeds meer bekendheid krijgt als we de tabellen en statistieken erop na slaan, deze taak op zich zal nemen, en de klachten zal doorgeven als een centraal meldpunt.

– *De nieuwe beheersovereenkomst met de openbare omroep*

Een volgend onderdeel van de begroting betreft de beheersovereenkomst met de VRT. Twee belangrijke beslissingen zijn de handhaving van een jaarlijkse stijging van het budget met 4 percent, en een eenmalige verhoging van de basisenveloppe met 250 miljoen frank voor de programmatie. 1 miljard frank wordt toegekend via een kapitaalverhoging, het resterend saldo via een andere basisallocatie.

In 2002 worden voor het eerst de reclameopbrengsten van de VRT geplafonneerd op maximaal 2 miljard frank. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen de reclameopbrengsten van de radio en de sponsoringopbrengsten van de televisie. Hoe deze maatregel precies moet worden toegepast en opgevolgd, daarover wordt in de volgende maanden gesproken. Op termijn moet dit ertoe leiden dat in de ochtendprogrammatie van Radio 1 het aandeel van de reclameblokken aanmerkelijk daalt, waardoor deze omroep zijn informatie-opdracht nog beter zal vervullen. Ten slotte zijn de noodzakelijke kre-

dieten voor het pensioenfonds voor statutairen voorzien.

Wat de afschaffing van de uitzendingen door politieke ‘derden’ betreft, is voorzien in een krediet voor het geval er een sociaal passief zou ontstaan. Daarnaast is een deel van de middelen voor de politieke derden overgeheveld naar de levensbeschouwelijke derden.

– *Liberalisering van het Vlaamse Radiolandschap*

Na uitvoerige debatten zijn er nu twee *landelijke commerciële radiostations* recent bijgekomen. De laatste kwestie die nu nog moet worden opgelost, is wat er moet gebeuren met de frequenties tussen 102.4 en 108.0 megahertz. Over dit onderwerp werd een technische studie uitgevoerd, en daaropvolgend is een aanvraag ingediend tot coördinatie van de assignaties in de FM-middenband. Momenteel is deze coördinatieprocedure nog niet afgerond.

Vlaanderen is vragende partij om hierover te onderhandelen met de Franse Gemeenschap die graag sterkere zenders wil installeren in de FM-bovenband. De Vlaamse overheid wil de FM-bovenband echter graag voorbehouden voor de lokale zenders.

De minister acht het wenselijk om zeer binnenkort een voorstel van decreet te bespreken dat voorziet in een verlenging van de erkenningen voor de lokale radio-omroepen tot 31 december 2002.

Deze tijdelijke verlenging moet Vlaanderen dan in staat stellen om uiterlijk begin 2002 een aangepast radiodecreet in te dienen in uitvoering van het Vlaams regeerakkoord. Ten laatste in de zomer zou de erkenningsprocedure dan op gang worden getrokken. Tegen 1 januari 2003 kan de erkenningsronde dan zijn afgerond.

– *Regionale televisieomroepen*

De *Podium Perception-studie* over het moeilijke punt van de regionale tv-omroepen is dit jaar afgevoerd. De minister zegt dat de implementatie van de studie volop aan de gang is. De voornaamste conclusie van de studie is dat regionale tv economisch leefbaar is, op voorwaarde dat de regio voldoende groot is, dat er voldoende inkomsten uit de nationale reclamemarkt komen, dat de regionale reclamemarkt actief wordt bewerkt en dat een randprogrammering – zoals het werken voor provinciebesturen, steden en gemeenten – wordt nage-

streefd. Op die manier kan het rendement worden geoptimaliseerd.

West-Vlaanderen bijt wat dit betreft de spits af. In Oost-Vlaanderen overleggen de twee omroepen over een synergie. Vlaams-Brabant is en blijft een pijnpunt. De voorbije weken heeft de minster met alle actoren gesprekken gevoerd over een oplossing. Via een bemiddelaar zal hij onderzoeken welke knopen moeten worden doorgehakt om tot goede stabiele regionale tv in Vlaams-Brabant te komen.

De minister geeft ook aan dat de Vlaamse regering verbintenissen zal aangaan met de regionale omroepen. De middelen voor *overheidscommunicatie* zijn opnieuw gecentraliseerd bij de minister-president. Hij voert de onderhandelingen over een 'protocol' dat een inspanningsverbintenis voor drie jaar zal bevatten. De regionale omroepen moeten over een stabiel budget kunnen beschikken.

In het licht van deze discussie is het ook belangrijk te onderzoeken hoe zo veel mogelijk van deze middelen rechtstreeks in handen van de omroepen kunnen terechtkomen. Het aantal tussenpersonen moet dus zo klein mogelijk zijn.

De minister zegt dat de commissie zich ook zou kunnen buigen over het probleem van de gebieden die langs de grens van zendgebieden liggen. Dit is toch een gegeven dat leeft bij de bevolking: velen klagen over het feit dat de kabelmaatschappijen bepaalde regionale televisiezenders immers niet meer aanbieden, terwijl zij ook de regionale omroep van de aangrenzende regio willen ontvangen.

– *Deelname aan de stichting Het Beste van Vlaanderen en Nederland (BVN)*

Het krediet voor de deelname aan de stichting 'Het beste van Vlaanderen en Nederland' is sinds vorig jaar van het budget voor Buitenlands Beleid in de begroting Media overgegaan, aldus de minister. De subsidie is verhoogd van 35 naar 50 miljoen frank. Dat is goed voor een vijfde van de kostprijs. De minister zegt dat het zendgebied bij prioriteit zal worden uitgebreid tot Zuid-Afrika. Een akkoord over nieuwe beheersovereenkomst kon hierover worden bereikt.

– *"Must-carry"-problematiek*

De minister maakt melding van een tekst die aan de Europese Commissie is voorgelegd met het Vlaamse voorstel over de must-carryproblematiek. De Europese Commissie is vragende partij om

deze must-carryregeling maximaal af te bouwen. Omwille van culturele componenten moet men er natuurlijk voor uitkijken het kind niet met het badwater weg te gooien. Er is o.m. een voorstel gedaan om een speciaal regime voor nieuwe televisieomroepprogramma's te creëren, die gedurende één of twee jaar een must-carrystatuut toebedeeld krijgen.

– *Evenementenregeling*

Het probleem inzake de evenementenregeling is eveneens moeilijk op te lossen. Voorstellen daarover kunnen niet afzonderlijk, maar moeten samen met andere gemeenschappen worden ingediend. De Europese Commissie aanvaardt immers slechts één lijst per lidstaat. Daarover wordt met de andere gemeenschappen, hoofdzakelijk de Franse Gemeenschap, onderhandeld. Deze heeft opnieuw uitstel voor de in te dienen lijst gevraagd. De bedoeling is toch volgend jaar de knoop door te hakken.

– *Convergentie*

In de beleidsbrief wordt aandacht besteed aan de problematiek inzake de convergentie. De administratie Media heeft ook daar de juiste competentie in huis gehaald. Zij bereidt dit dossier grondig voor. Het overleg tussen de federale overheid en de gemeenschappen naar aanleiding van de voorbereiding en uitwerking van de telecomregelgeving op Europees niveau verloopt behoorlijk.

In dit verband wordt opgemerkt dat wat betreft de toekomst van instellingen als het BIPT en de omvorming ervan tot een onafhankelijk instituut, Vlaanderen wil duidelijk maken dat een gelijkwaardige vertegenwoordiging van de gemeenschappen in het toezicht op het BIPT nodig is, evenals structureel overleg.

– *Film in Vlaanderen*

In de beleidsbrief is bij wijze van afscheid nog een hoofdstuk gewijd aan de stand van zaken van de film in Vlaanderen. Het debat hierover wordt aan minister Anciaux overgelaten, die vanaf 1 augustus hiervoor bevoegd is. Een aantal initiatieven werden in de loop van 2001 reeds uitgevoerd, zoals het versterken van de televisiefictie via het Fonds Film in Vlaanderen. Met de aanmaak van een reeks zoals 'Stille Waters' wordt dit doel bereikt en een nieuwe dynamiek gegeven. De Vlaamse film was ten andere bijzonder succesvol het afgelopen jaar met films die meer dan 100.000 toeschouwers behaalden, zoals 'Iedereen beroemd' van Dominique Derudere of 'Pauline en Paulette'.

Zoals vorig jaar reeds werd toegezegd, is men dit jaar overgegaan tot de oprichting van *het Vlaams Audiovisueel Fonds*. De oprichting is op 3 juli door de Vlaamse regering goedgekeurd. Op 16 juli werd de raad van beheer geïnstalleerd. Op dit ogenblik wordt via 'headhunting' gezocht naar een leidende figuur zodat dit fonds volgend jaar zijn opdracht ten volle kan vervullen. Er is opnieuw een ruim krediet ingeschreven.

– *Steun aan de geschreven pers*

Over de steun die aan de digitale diversificatie van de geschreven pers wordt verleend, deelt de minister mee dat de projecten voor 2001 nu worden geëvalueerd. Het protocol met de geschreven pers zal ook gedurende het jaar 2002 worden gehonoreerd. Er bestond immers nog een mogelijkheid om het protocol voor een laatste keer te verlengen. Er is daarom opnieuw een ruim krediet voorzien van 900 000 euro of 36 miljoen frank.

Met experts zal wel worden nagegaan of volgend jaar al dan niet dezelfde richting wordt uitgegaan dan wel of lichtjes zal worden bijgestuurd aan de procedure voor het indienen van de projecten.

2. Algemene bespreking

– *Algemeen*

Mevrouw Dillen heeft de beleidsbrief en de beleidsprioriteiten voor het jaar 2002 aandachtig doorgenomen en heeft weinig kritiek op het beleid, noch op de begroting. In grote lijnen gaat zij akkoord met de beleidsbrief die correct wordt vertaald in de begroting. Zoals tijdens de vorige legislatuur werken ook nu de meerderheid en de minderheid in de commissie Media constructief samen. Hoewel de minister een zeer gedetailleerd en interessant overzicht maakte van de diverse aspecten van het Vlaamse medialandschap, is er echter sprake van weinig concrete initiatieven voor het volgende jaar. De meeste hoofdstukken sluiten immers aan bij wat er vandaag is of belichten wat er op ons afkomt.

De heer Jo Vermeulen feliciteert de minister met de uitstekende beleidsbrief, en vooral ook met de oprichting van het audiovisueel fonds. Voor het eerst heeft de sector zichzelf gestructureerd, wat duidelijk moet worden gerespecteerd. De dynamiek moet bewaard blijven, en hiertoe werd een belangrijke kwalitatieve stap gezet.

Mevrouw Margriet Hermans sluit zich aan bij de positieve beoordeling van de beleidsbrief. Ook de heer Carl Decaluwe noemt de beleidsbrief een goed samenhangend werkstuk, en een bijzonder handig document indien men een goede voordracht wil geven over het Vlaamse medialandschap. Hij mist echter beleidsprioriteiten, want er zijn meer vragen dan antwoorden. Zo blijft hij op zijn honger zitten inzake een concreet project met betrekking tot een aantal media-actoren. Een vergelijking met vorige beleidsbrieven leert ook dat telkens hetzelfde weerkeert, met dezelfde vragen, maar telkens ook zonder echte beleidsprioriteiten. Positief is wel de aandacht voor de problematiek van het Vlaamse medialandschap, de problematiek van de oneerlijke concurrentie en de problematiek van de pluriformiteit.

De minister is blij met de positieve beoordeling van de beleidsbrief.

Hij is het evenwel niet eens met de kritiek van de heer Carl Decaluwe dat er een gebrek is aan beleidsprioriteiten. De minister wijst erop dat reeds heel wat van de doelstellingen van het regeerakkoord werden gerealiseerd en verwijst daarbij naar het afsluiten van de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT voor de komende vier jaar waarbij het accent werd gelegd op een kwalitatieve openbare omroep en de toekenning van twee licenties voor landelijke commerciële radio. Het radiomonopolie van de openbare omroep werd daarmee doorbroken. Ook naar de audiovisuele sector toe werden bijzondere inspanningen geleverd.

– *Mediabeleid en innovatie*

Mevrouw Marijke Dillen meent dat het mediabeleid en vooral de innovatie ook overleg vraagt met andere beleidsdomeinen, o.a. ook voor het voeren van een beleid voor bepaalde doelgroepen. Ze informeert of de minister met zijn collega-ministers heeft overlegd over deze materies, zoals onderwijs en cultuur.

De minister stelt dat de Vlaamse regering inzake media en innovatie en meer bepaald in het kader van het Digitaal Actieplan Vlaanderen een interkabinettenwerkgroep heeft opgericht. Deze vergadert regelmatig, en participeert aan het interministeriële overleg inzake e-government. Het federale niveau en de gewesten en gemeenschappen doen daar regelmatig aan een soort update. De minister verklaart dat er geregeld contacten zijn om een en ander te stroomlijnen. Wat e-government betreft, wijst de minister erop dat Vlaanderen opnieuw een IT-manager heeft, die met veel enthousiasme is ge-

start en die zorgt voor de coördinatie tussen de diverse kabinetten.

Over de beheersovereenkomst van de VRT is er inhoudelijk uitvoerig overleg geweest met de minister van Cultuur. Met betrekking tot de regionale televisie van Vlaams-Brabant is er tevens overleg geweest met de minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden.

– *Evenementenregeling*

De heer Jo Vermeulen deelt mee dat hij tijdens het lezen van het hoofdstuk over de evenementenregeling dacht dat de zaak ook kon worden omgekeerd. Hij stelt dat het natuurlijk van belang is om lucratieve evenementen op het open net te houden, maar dat het voor minder-lucratieve evenementen van belang kan zijn om ze op het open net te krijgen. De spreker heeft daarvan de afgelopen maanden voorbeelden gezien. Het is volgens hem belangrijk dat een Europees of internationaal kampioenschap voor gehandicapten op het open net wordt uitgezonden in Vlaanderen. Hij vindt dat de organisatoren niet elke keer opnieuw lobbywerk hoeven te verrichten, maar dat het uitzenden van dergelijke evenementen een vanzelfsprekende verantwoordelijkheid moet zijn van de VRT. Deze moet in deze niet altijd hoge kijkcijfers halen.

Mevrouw Marijke Dillen verwijst naar de evenementenregeling. In de toelichting stelde de minister dat de Franse Gemeenschap een vraag om uitstel heeft ingediend en dat hij hoopt dat er volgend jaar zeker een regeling kan worden bereikt. De spreker vraagt de minister of hij kan zeggen wat de reden is waarom de Franse Gemeenschap deze vraag om uitstel heeft geformuleerd. Voorts vraagt ze of de minister kan zeggen op welke wijze het overleg wordt georganiseerd.

– *Tegen een duale informatiemaatschappij*

Mevrouw Dillen zegt dat een andere bijzonder belangrijke klemtoon in de beleidsbrief van de minister de aandacht is die wordt besteed aan de informatiemaatschappij. Vlaanderen moet optimaal kunnen meespelen aan de opportuniteit van de informatiemaatschappij, met als belangrijke klemtoon dat alle geledingen van de Vlaamse maatschappij rechtmatige kansen moeten krijgen. Ze kan deze doelstelling onderschrijven en hoopt dat de minister blijvend werk zal maken van deze doelstelling.

– *Onderhandelingen met de Franstalige Gemeenschap betreffende de frequenties van landelijke radio's*

De heer Dany Vandenbossche wijst op het belang van concrete afspraken over de radiofrequenties. Op de eerste dag dat radio 4FM uitzond in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werd de zender uitgeschakeld op vraag van het Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM). Dit had met concrete problemen te maken. Anders is het gesteld met de etheroorlog tussen Vlaanderen en de Franstalige Gemeenschap. De spreker informeert wat de stand van zaken is m.b.t. de gesprekken met de Franstalige Gemeenschap over wat de frequentie voor Brussel betreft.

Mevrouw Marijke Dillen verwijst naar de voorgenomen aanpassing van het KB van 10 januari 1992 betreffende klankradio-omroep in frequentiemodulatie in de band 87.5 – 108.0 MHz. Dat behoort jammer genoeg echter niet tot de Vlaamse bevoegdheden, aldus mevrouw Marijke Dillen. Vlaanderen is reeds jaren vragende partij terzake, maar tot op heden zonder veel resultaat. De minister meldde in zijn toelichting dat er een ontwerp tot wijziging is, dat dateert van begin 2000 en dus bijna twee jaar oud is. In het ontwerp wordt gesteld dat de rol en de opdracht van het BIPT cruciaal zijn. Voor zover mevrouw Dillen kan vaststellen, blijft het echter bij dit ontwerp : er is overleg, maar er zijn geen concrete resultaten. Ze hekelt ook de negatie van arresten van de Raad van State. Het BIPT treedt nauwelijks op, en dat is onaanvaardbaar. Ze vraagt de minister of het mogelijk is om vandaag nog wat meer uitleg te geven over de stand van zaken in het overleg met de federaal bevoegde minister en met zijn collega's van de andere gemeenschappen. Ze vraagt of er al een vordering of een wijziging is gebeurd sinds het begin van 2000. In het geval dit nog niet is gebeurd, vraagt ze of de minister voor de nabije toekomst hierin verandering verwacht.

De minister meent dat het probleem waarnaar de heer Dany Vandenbossche verwijst, heel concreet de frequentie 98.8 betrof. Hij herinnert eraan dat het VCM de frequenties aan de kandidaten voor landelijke radio's in twee ronden heeft toebedeeld. Met betrekking tot 4FM ging het om een pakket van 17 van de 23 frequenties die in de eerste ronde werden toegekend. Voor de 6 overige werd beslist te wachten omdat de minister daarover nog een correspondentie voerde met minister Miller van de Franstalige gemeenschap. Daarbij werd 31 oktober als uiterste datum vooropgesteld. Indien voor die

datum niet werd gereageerd, zou die coördinatie als afgerond worden beschouwd.

De minister stelt dat de administratie onmiddellijk na 31 oktober het dossier verder heeft afgewerkt en op vrijdag 9 november inzake deze frequenties bijkomende initiatieven heeft genomen. Over de fameuze frequentie van 4FM in Brussel, 98.8, was er geen probleem met het VCM, maar wel met het BIPT, omdat die frequentie Belgocontrol stoorde en er dus een gevaar was voor de luchtvaart.

Het BIPT heeft contact opgenomen met 4FM, waarna de uitzendingen op 98.8 werden gestaakt. De administratie Media heeft, vooraleer het VCM deze frequentie definitief vrijgaf, onderhandeld met Belgocontrol en het BIPT over de frequentie 98.8. Dit heeft volgens de minister geleid tot een aantal technische afspraken, waaronder een aantal filters die moesten worden geplaatst. Dat is inmiddels gebeurd. Het BIPT heeft dat gecontroleerd en heeft uiteindelijk die frequentie vrijgegeven zodat zowel Q-Music, met een frequentie in Brussel en in Mechelen, als 4FM de beide pakketten nu ter beschikking hebben. De ontvangst van deze zenders is vrij goed.

Inzake radiofrequenties in het algemeen werden de commerciële zenders ondergebracht op de band die in het verleden exclusief voor de openbare omroep was gereserveerd, aldus de minister. De VRT heeft in dat verband trouwens nog geen enkele klacht ontvangen. Er werd ruimte gecreëerd door te werken met een veiligheidsnorm van 400 kilohertz. De bedoeling is dat er nu voor de rest van de FM-band wordt gewerkt aan een frequentieplan.

Volgens de minister weten de commissieleden beter dan hijzelf hoe zijn voorganger is vastgelopen bij de coördinatie met de Franse Gemeenschap. De Franse Gemeenschap blijft aandringen op het herstel van de Genèvefrequenties en de grote vermogens, wat er bij de besprekingen van het Vlaamse regeerakkoord toe heeft geleid dat zou worden onderzocht in welke mate men op de middenband van de FM-band grotere vermogens zou kunnen hanteren om het Vlaamse zendcomfort veilig te stellen en om tot coördinatie te kunnen komen.

De Franse Gemeenschap heeft op een bepaald ogenblik gevraagd om de hele band te coördineren en niet enkel het onderste deel. De minister heeft dat geweigerd op basis van de afspraak die is gemaakt op 5 september 2001, in aanwezigheid van de federale minister van Telecommunicatie.

De minister stelt dat op 5 december 2000 ook een afspraak werd gemaakt over het KB van 1992, waarbij de beide gemeenschappen een inbreng hadden. Met betrekking tot het ontwerp van document heeft hij nog een opmerking geformuleerd naar aanleiding van een overgangsbepaling. Dat document werd doorgestuurd naar de federale minister van Telecommunicatie. Volgens de minister heeft de Franse Gemeenschap het licht nog niet op groen gezet. De federale minister heeft het akkoord nodig van de drie gemeenschappen om de zaak te agenderen op de ministerraad.

In de briefwisseling die de minister heeft gevoerd met zijn federale collega, heeft de minister zijn bezorgdheid kenbaar gemaakt over het snel tot stand komen van een nieuw KB. Het is immers noodzakelijk voor een adequate regulering over de coördinatie en het toezicht op de frequenties.

Minister Miller beloofde evenwel dat zowel het debat over de coördinatie als over het KB van 1992 zou worden voortgezet. Het standpunt over de FM-band is volgens hem quasi bepaald. Als dat volledig klaar is, is het moment aangebroken om opnieuw rond de tafel te gaan zitten.

Door de minister werd een eerste studie gevraagd aan Broadcast & Partners. Op dit moment gaat de administratie voor Media, op basis van de studie, na wat de mogelijkheden zijn voor de middenband en de bovenband. De minister voegt eraan toe dat het uiteindelijk de technische imperatieven zijn die het concept meebepalen en niet andersom.

– *Landelijke radio's en de evolutie inzake mediaconcentraties*

De start van de landelijke radio's verloopt volgens de heer Carl Decaluwe met horten en stoten. De Raad van State moet oordelen over het al dan niet sluiten van frequenties, en er zijn nog andere juridische kwesties hangende. Hij meent dat alles op alles moet worden gezet om tot een coherent frequentielandschap te komen en verwijst naar het advies van de Vlaamse Mediaraad over de mediaconcentraties. Dit evolueert van maand tot maand. De spreker verwijst naar radio 4FM en stelt dat ThinkMedia, die de referentieaandeelhouder is van 4FM, enkele weken later quasi al de meubelen aan het verkopen is. Hij vraagt zich af welke concentraties en samenwerkingsverbanden er ontstaan. Hij dringt aan op waakzaamheid en verwijst naar buitenlandse voorbeelden van wetgeving over mediaconcentratie, die ook hier, en binnen de grenzen van de Vlaamse bevoegdheden mogelijk zijn.

De heer Carl Decaluwe is geen voorstander van regionale radio. Hij verkiest dat het landschap van de lokale radio's geoptimaliseerd wordt met betere en grotere gebieden, zonder dat het allemaal regionale radio's worden. Het kan niet de bedoeling zijn dat er door een samenwerkingsverband van de regionale radio's in feite een derde of zelfs vierde landelijke frequentie komt. Hij vraagt de minister om verduidelijkingen dienaangaande. Als de meerderheid in die zin denkt, dan moet ze daar volgens hem duidelijk over zijn. Tot slot noemt de heer Carl Decaluwe de hoorzitting met de commissarissen van het VCM over de toekenning van de radio-licenties ontluisterend en mistig.

De minister vindt de kritiek op het zagezegd slenterende radiodossier onterecht. Het opstarten van de twee zenders is goed verlopen. Met het bereik van de radiozenders is er ook geen probleem. Er was wel een incident omdat een van de zenders een week te vroeg was gestart, maar daartegen werd dus opgetreden. In dat verband heeft de minister trouwens een brief gestuurd naar het Vlaamse Commissariaat voor de Media, om te vragen om ook na de toewijzing te zorgen voor controle en opvolging. De minister prijst het VCM ook omdat het volledig onafhankelijk de toewijzing van de radiolicenties heeft afgehandeld.

De minister heeft met het VCM ook van gedachten gewisseld over de toekenning van erkenningen van de lokale radio-omroepen in de toekomst. Volgens de mediawetgeving is het VCM immers ook bevoegd voor de erkenning van de andere radiostations.

– Lokale radio's

De heer Carl Decaluwe deelt mee dat zijn partij mee een voorstel van decreet heeft ingediend om de erkenning van de lokale radio's met een jaar te verlengen. De vergunningen lopen eind 2001 ten einde. Gezien de problematiek van de frequentieplannen, is een verlenging met een jaar aangewezen. Hij wijst er echter ook op dat Vlaanderen in het verleden al enkele malen doelstellingen en een timing voor onderhandelingen heeft vooropgesteld, maar dat de Franse Gemeenschap telkens weer verschuivingen wist te veroorzaken.

De spreker vraagt dan ook uitdrukkelijk het engagement van de minister. Vele lokale radio's hebben met hun nieuwe investeringen gewacht tot het einde van het jaar. Nu dreigen ze opnieuw een jaar te moeten wachten, terwijl die investeringen vaak noodzakelijk zijn. Hij meent dat de lokale radio's na zes maanden mogen weten waar ze aan toe zijn.

Er moet hen zekerheid en een perspectief worden geboden, zodat ze kunnen beslissen over hun investeringen en hun vrijwilligers.

Mevrouw Margriet Hermans is eveneens bezorgd over het lot van de lokale radio's. Zij pleit ook voor een ruimere aandacht voor de specifieke situatie van de stadradio's.

De minister heeft een voorkeur voor grotere -maar geen landelijke - radio-initiatieven. Hij doelt daarbij op een maximaal regionaal en provinciaal bereik en stadradio's. Daarbij moet op de bovenband voldoende ruimte worden gelaten om ook een aantal goede lokale initiatieven mogelijk te maken. Op dit ogenblik zijn de erkende lokale radio's provincie per provincie gescreend. Daarbij wordt o.m. nagegaan in hoeverre ze onafhankelijk zijn, hoe ze functioneren en of ze wel degelijk lokaal werken... De bedoeling is een goed zicht te hebben op het geheel. Op basis daarvan wil de minister een debat voeren over de resultaten en de richting die moet worden uitgegaan in het radiolandschap.

De minister wil het plan in januari of februari van 2002 klaar hebben. Tijdens het daaropvolgend debat in het parlement kan het decreet dan eventueel worden aangepast. Volgens hem moet de regeling op 1 januari 2003 in werking kunnen treden. Verder uitstel is in het belang van de rechtszekerheid voor alle partijen niet aangewezen.

– Samenwerkingsverbanden tussen regionale televisieomroepen

De heer Dany Vandenbossche informeert hoe het staat met het onderzoek naar de leefbaarheid van de regionale televisie en het statuut van het betreffende personeel. Hij vraagt of reeds bijkomende informatie beschikbaar is en verwijst naar de beleidsbrief waarin expliciet naar die studie wordt verwezen. Hij vraagt verduidelijking over de situatie van Ring TV en verwijst naar de samenwerkingsverbanden die tussen de regionale televisiezenders gepland of gesmeed worden. AVS zou daar nog niet in geslaagd zijn. Bij de opening van de nieuwe bedrijfsgebouwen van AVS had hij de indruk dat iedereen aangeklampt werd om een duit in het zakje te doen.

Mevrouw Margriet Hermans benadrukt eveneens de noodzaak tot samenwerking tussen de regionale televisieomroepen. Zij vreest een sterke concurrentie inzake reclamewerving en pleit voor begeleidende maatregelen.

De minister heeft over de regionale televisie overlegd met de voorzitters van de vzw's van de drie Vlaams-Brabantse regionale televisiestations. Hij heeft mevrouw Van Cauwelaert van Ring TV, de heer Neyts van TV Brussel en de heer Ceuleers van ROB TV ontvangen. Er was een wrijving tussen ROB TV en Ring TV. Maar een technische oplossing is mogelijk. Ze hebben alle drie bevestigd dat ze op korte termijn via een bemiddelaar mee willen zoeken naar een duurzame oplossing zoals door de conclusies van het 'Podiumonderzoek' aangegeven.

De minister denkt dat tegen 15 december duidelijk zou moeten zijn welke vormen van samenwerking mogelijk zijn met behoud van de eigenheid van elk regionaal televisiestation. De voorbije maanden werden in ieder geval stappen vooruit gezet.

In Oost-Vlaanderen zijn er gesprekken geweest rond samenwerking. Men vond elkaar evenwel moeilijk. De minister heeft ook gesprekken gevoerd met de voorzitter van Kanaal 3 en de belangrijkste mediapartner. Hij zal verder aftasten of een samenwerking tussen Kanaal 3 en AVS mogelijk en gewenst is.

Inzake het personeelsstatuut wordt inderdaad informatie verzameld. De minister heeft daarvoor ook een beroep gedaan op de NORTV (de overkoepelende organisatie van de regionale televisieomroepen).

– Regionale televisie en overheidscommunicatie

De heer Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans verwijzen naar een niet gedefinieerd bedrag dat door de minister-president zou worden gereserveerd en gecentraliseerd voor overheidscommunicatie, en kregen hierover graag meer uitleg.

De heer Jo Vermeulen vindt het echter logisch dat niet alle overheidscommunicatie via de regionale tv zal verlopen. Er zijn nog andere lijnen waarlangs overheidscommunicatie kan verlopen, zoals folders of mededelingen via de openbare omroep. Hij voorspelt dat het gesprek over dit thema nog moeilijk kan worden.

De heer Carl Decaluwe sluit zich hierbij aan. Hij wijst er ook op dat ook de evolutie in het radiolandschap gevolgen heeft voor de regionale televisieomroepen. Studies wijzen uit dat de komst van regionale radio's hun inkomsten zal beïnvloeden. Het heeft volgens de spreker geen zin bijkomende steun te overwegen, terwijl intussen de inkomsten van degenen die moeten worden geholpen, nog

verder worden ondergraven. Hij stuurt aan op een protocol, zodat de regionale televisieomroepen een perspectief krijgen. Ze moeten zeker kunnen zijn van een bepaald bedrag voor overheidscommunicatie. Het bedrag dat daarvoor sinds de verkiezingen van 1999 is vastgelegd, haalt niet het niveau van 1998 of 1997. Hij meent dat dit budget systematisch moet worden opgetrokken. Het Vlaams Parlement neemt bijvoorbeeld veel interessante initiatieven op het vlak van informatie om de kloof met de burger te dichten. Ook dit kanaal wenst hij als overheidscommunicatie te gebruiken. Terzelfder tijd moet het geld naar zijn oordeel maximaal ten goede komen van de regionale televisieomroepen zelf, en niet aan de tussenstations. Hij zal de minister ten volle steunen om dat mogelijk te maken. Hij vindt in de begrotingen, ook in die van de minister-president, echter nergens een concreet bedrag. Nochtans vragen de regionale televisieomroepen duidelijkheid voor het opmaken van hun begroting.

De heren Carl Decaluwe en Jo Vermeulen wijzen erop dat de regionale zenders hun begroting voor het komende jaar moeten opstellen en hopen dat zo snel mogelijk duidelijkheid wordt geschapen over het beschikbare bedrag voor overheidscommunicatie. De heer Jo Vermeulen hoopt eveneens dat de parlementaire werkzaamheden inzake de regionale zenders binnenkort worden afgerond zodat een aantal langetermijnvisies kan worden gegroepeerd. Dit alles moet volgens hem gebeuren op basis van de hoorzittingen, van de studies en van politieke opties.

De minister vindt het evenwicht inzake de regionale televisie nog steeds precair : vier zijn winstgevend, bij vier andere is er een break-even, enkele andere – voornamelijk in Vlaams-Brabant – hebben het moeilijk. De economische leefbaarheid is dus kwetsbaar. Hij verheugt er zich wel over dat alle ministers van de Vlaamse regering bereid zijn een protocol af te sluiten. De bedoeling is na te gaan welke overheidscommunicatie via de regionale zenders kan verlopen. Bij de besprekingen gaat het onder andere over de budgettaire impact. De bedoeling is wel een minimale inspanningsverbintenis aan te gaan. Daarnaast is men het er bijna over eens om de tussenpersonen te beperken. Er zijn een aantal initiatieven inzake de gehele overheidscommunicatie, waarvoor de minister-president verantwoordelijk is, en de communicatie via de regionale zenders. Er zal daarbij worden getracht beide samen te brengen om de aantrekkelijkheid te verhogen. Een voorbeeld : een aantal VOI's, zoals bijvoorbeeld OVAM, maakt enkel gebruik van radiospots. De minister suggereert dat de

informatie ook kan worden overgebracht via de regionale televisie. Zo worden nu de uitzendingen m.b.t. ruimtelijke ordening geëvalueerd. Het is de bedoeling dat het medium regionale televisie nog beter te betrekken bij de communicatie van de Vlaamse overheid.

Volgens de minister is er niet enkel een budgettaire kant aan de zaak maar ook een inhoudelijke. Voor informatie omtrent grote openbare werken kan er bijvoorbeeld een format worden gemaakt : de administratie heeft zo bijvoorbeeld een interessante digitale presentatie gemaakt naar aanleiding van de aflevering van de bouwvergunningen voor het project voor de Antwerpse Leien. Bij wijze van proef werd die omgezet in een televisieproductie, die is uitgezonden op de regionale zenders. De reactie van de kijkers was zeer positief. Ze merkten op dat ze nu eindelijk begrepen wat de overheid van plan was.

De Vlaamse administratie moet er ook van worden overtuigd om meer gebruik te maken van dit kanaal.

De administratie heeft trouwens een overzicht gemaakt van de financiële stromen van de Vlaamse overheid aan de verschillende media o.m. in het kader van communicatie.

De minister is het ermee eens dat in sommige gevallen de regionale televisie concurrentie kan ondervinden van de lokale radiozenders, maar merkt op dat in andere gevallen beide media elkaar dan weer versterken.

– *Concentraties in het medialandschap*

De heer Jo Vermeulen verwijst naar het voorstel dat in de commissie werd geformuleerd om het VCM op termijn extra aandacht te laten besteden aan de concentratiebewegingen in de mediamarkt. Naast de economische en financiële zijn er ook de culturele en sociale aspecten. Op die wijze worden evoluties in de mediasector opgevolgd.

Het statement van de minister dat concentratie niet noodzakelijk negatief is, is volgens de heer Jo Vermeulen correct. Als de pluriformiteit wordt bewaard, kan dat een sterk punt zijn, zeker in de krantenmarkt. Hij is blij dat sommige titels van de markt verdwijnen. Er wordt nog teveel gedacht dat 'the sky the limit' is, en dat er weer een nieuw gat in de markt is gevonden. De spreker denkt dat de meeste gaten al zijn gedicht en dat men zich vooral in de krantenmarkt beter richt op de kwaliteit en

de pluriformiteit in plaats van op het uitbreiden van de keuzevrijheid.

Ook mevrouw Marijke Dillen is het eens met het pleidooi voor het belang van een pluriforme pers en een pluriform medialandschap. Aangezien het gaat over het eerste hoofdstuk van de beleidsbrief, gaat ze ervan uit dat dit een prioriteit is voor de minister, waaraan hij volgend jaar met de nodige aandacht zal werken. Toch vindt ze dat de minister vaag blijft in zijn toelichting. Hij geeft een goede analyse, maar de enige beleidsdoelstelling voor volgend jaar is de vraag aan de commissie een debat te organiseren om na te gaan hoe ver de concentratie mag gaan alvorens ze bedreigend wordt. Dat de minister daarbij beklemtoont dat bij de beoordeling van concentratiebewegingen niet voorbij mag worden gegaan aan de culturele en sociale aspecten van de mediasector vindt mevrouw Dillen correct en positief. Ze hoopt dat de vraag tot debat geen dode letter zal blijven en dat hiervan volgend jaar prioritair werk zal worden gemaakt.

De minister vindt de concentratiebeweging in de mediasector niet per se negatief. Men kan de synergieën positief bekijken. Zo is het groot aanbod aan Vlaamse kranten momenteel een succes. In ons klein taalgebied konden zoveel mogelijk kranten blijven bestaan en hun onafhankelijkheid behouden.

Een en ander moet natuurlijk voldoende transparant zijn. Het Vlaams Commissariaat voor de Media zal de opdracht hebben toe te zien op het medialandschap en het te screenen.

Alleen op basis van de ervaringen die het daarbij zal opdoen, zou dan eventueel kunnen worden besloten of een decretaal initiatief noodzakelijk is.

In Nederland bestaan heel wat beperkingen op het vlak van mediaconcentraties. Maar deze zijn daar echter zelf niet altijd even gelukkig mee. Dergelijke regels staan interessante samenwerkingen soms in de weg en daarom lijkt een decretaale regeling niet nodig. Een goede opvolging van het medialandschap is evenwel wel nodig.

– *Een reclame-arme openbare omroep en het probleem van sponsoring*

Mevrouw Margriet Hermans merkt dat sponsoring een probleem vormt bij het beoordelen van de maatstaven voor een reclame-arme openbare omroep. Ze meent dat sponsoring meer effect heeft op de kijker dan reclame, omdat van reclame in een reclameblok sneller wordt weggeapt. Ze vindt dat

het VCM daar oog voor moet hebben. De wetgeving over sponsoring moet ook opnieuw worden bekeken.

Wat de kijkcijfers betreft heeft mevrouw Dillen weinig opmerkingen. Met een manager als de heer De Graeve aan het hoofd van de VRT heeft de commissie op financieel vlak weinig of niets te vrez-

zen.

De door de minister aangekondigde plafonnering van de reclame-inkomsten vanaf volgend jaar vindt mevrouw Marijke Dillen goed, maar ze meent eveneens dat dit niet ver genoeg gaat. Ze beseft dat een reclamevrije openbare omroep voorlopig nog een utopie blijft, maar roept de commissie op jaarlijks te blijven streven naar een reclamearmere openbare omroep. Men kan er vandaag immers niet omheen dat sommige VRT-radiozenders niet te onderscheiden zijn van commerciële zenders. Men kan ook niet ontkennen dat de sponsoring op televisie de facto is uitgegroeid tot reclame, of althans dat de grenzen heel vaag of zelfs onbestaan- de zijn geworden. De minister ondertekende het charter voor een reclamevrije VRT. Bij zijn aantreden drong hij erop aan in het Vlaams Parlement een fundamenteel debat te houden over de vraag in welke mate de VRT middelen kan blijven putten uit reclame. Mevrouw Marijke Dillen vraagt aan de voorzitter en de minister om dit debat op gang te brengen.

De minister onderstreept het belang van de politieke beslissing omtrent een reclame-arme openbare omroep. Die zal gefaseerd verlopen. Budgettaire plafonnering leidt tot gedeeltelijke afbouw van reclame. Er is een moeilijk evenwicht gezocht tussen een reclame-arme omroep en een slagkrachtige omroep die kwaliteit kan brengen. Hij is ervan overtuigd dat de eenmalige stijging van het budget en de compensatie met jaarlijkse toename van de dotatie met 4 percent voor een behoud van het evenwicht zullen zorgen, waardoor het mogelijk wordt de nodige kwaliteit te leveren.

In verband met de kritiek op de VRT-sponsoring deelt de minister mee dat hij vorige week een gesprek had met de commissarissen van het VCM. Uit dat contact bleek dat een van de aandachtspunten van het commissariaat het opvolgen is van de sponsoring op de televisie. Men zal nagaan in hoeverre dit binnen de wettelijke afspraken kan worden geïnterpreteerd. Indien nodig, zal het VCM zelf een initiatief nemen.

– *VRT en het verhoogde marktaandeel in de VAR*

De heer Carl Decaluwe heeft bedenkingen bij het overnemen door de VRT van de aandelen van de Vlaamse Uitgevers Maatschappij (VUM) in de Vlaamse Audiovisuele Regie (VAR).

Aangezien dit geld cash zal moeten worden betaald, vraagt de heer Carl Decaluwe zich af waar de VRT dit haalt. Tijdens de discussies over de toekomstige eigen culturele producties heeft de heer De Graeve herhaaldelijk verklaard dat hij hiervoor niet over voldoende geld beschikt. Nu kan hij plots 500 miljoen frank vrijmaken. De spreker meent dat het hier mogelijk een financieel verantwoorde en fiscaal interessante operatie zou kunnen betreffen, maar beroept zich op het principe van de parlementaire controle om te vragen hoe de zaak precies in elkaar zit. Mogelijk wil de VRT zich onafhankelijker van de VUM profileren. De spreker verwijst in dit verband naar de vragen die, onder meer in het Vlaams Parlement, herhaaldelijk over Woestijns worden gesteld. Hij is van plan om de minister hierover nog verder te ondervragen.

De heer Jo Vermeulen sluit zich aan bij de vragen van de heer Decaluwe. Wanneer extra middelen zullen worden gegenereerd, moeten de parlementsleden volgens hem uitzoeken welke opties, die niet worden genomen door gebrek aan middelen of doordat de dotatie slechts 250 miljoen frank extra bedraagt, toch kunnen worden genomen. De spreker wijst er ook op dat de jaarlijkse stijging van de VRT-dotatie met 4 percent een heel mooie stijging is die de indexstijging voor personeelskosten en dergelijke overstijgt. Hij stelt dat de parlementsleden jaarlijks de gelegenheid tot opvolging zullen hebben tijdens de bespreking van de beheersovereenkomst. Hij meent de openbare omroep ruim bemiddeld is om een aantal opdrachten uit te voeren.

De minister heeft vragen bij de werking van de VAR. Slechts één persbedrijf, de VUM, is erin vertegenwoordigd. Dat dit bedrijf zich nu terugtrekt, vindt hij een goede zaak. Op politiek vlak is het debat begonnen naar aanleiding van de vraag over het tijdschrift Bonanza. Ook economisch gezien is het dubieus dat maar één persgroep bij dit orgaan is betrokken.

Volgens de minister wilde de VRT de reclameregie meer in eigen handen krijgen, en de VUM beseftte dat ze door die participatie soms kansen misliep. Ze was verplicht tot een bondgenootschap met de

openbare omroep, en wilde weer in alle vrijheid kunnen opereren. De beslissing zelf werd genomen door de raad van bestuur van de VRT. De regeringscommissaris heeft aan de minister meegedeeld dat de raad deze beslissing unaniem heeft genomen. De raad van bestuur heeft een duidelijke toelichting gekregen over de economische, juridische en inhoudelijke aspecten van deze transactie.

De minister heeft achteraf tweemaal vergaderd met de regeringscommissaris om te onderzoeken of deze beslissing wettelijk volledig in orde is. Daarbij werden geen problemen ontdekt. Er is geen beroep aangetekend bij de minister, zodat het toezicht en de voogdijfunctie wegvalt. De minister acht het inderdaad wenselijk dat de gedelegeerd bestuurder daarover in de commissie zou toelichten.

De minister deelt verder mee dat de nieuwe spelregels die vanaf 1 januari van kracht worden – de reclameregie komt nu immers voor 90 percent in handen van de VRT – een transparantie inzake de financiën vereist. De minister zal in een brief aan de gedelegeerd bestuurder vragen om daar verslag over uit te brengen. Dat moet volgens de minister ook een vast aandachtspunt worden van de jaarlijkse rapportering van de VRT en zou aan het Vlaams Parlement kunnen toegelicht worden bij de jaarlijkse rapportering.

De heer Jos Stassen informeert of de Commissie voor Cultuur, Media en Sport de gedelegeerd bestuurder niet vroeger kan uitnodigen om over dit specifiek punt uitleg te verschaffen.

De minister voegt er aan toe dat deze beslissing een verantwoordelijkheid van de raad van bestuur van de VRT is. Het gaat om een overeenkomst tussen twee vennootschappen, en daarbij zal een zekere vorm van vertrouwelijkheid worden gerespecteerd.

De heer Carl Decaluwe vraagt zich af waar het bedrag van 500 miljoen frank vandaan komt. Hij wil meer weten over de gebruikte ratio's en de terugbetalingsmechanismen. Dat is essentieel voor de parlementaire controle. De parallel met de evolutie van de VUM-groep is volgens hem niet toevallig. De heer De Graeve is een handig man, en hij beseft wel dat dit het ogenblik is om toe te slaan, want de tegenpartij is vragende partij. Sommigen vragen zich af of dit geen vorm van onrechtstreekse subsidiëring is. De spreker vindt dat de commissie zich daarover moet buigen, en als de vertrouwelijkheid dat vereist moet dat achter gesloten deuren gebeuren.

De heer Jos Stassen, voorzitter, wil dit voorstel onderzoeken.

– *Van een slagkrachtige naar een kwalitatieve openbare omroep*

De heer Jo Vermeulen meent dat van een slagkrachtige omroep moet worden overgegaan op een kwalitatieve omroep. Dit moet een volgende stap zijn inzake de verantwoordelijkheid van de openbare omroep. Net zoals De Post, een goed gerund bedrijf moet zijn, met economische en financiële, maar ook met sociale en culturele imperatieven.

Een gelijkaardig debat moet binnenkort over de VRT worden gevoerd, al komt deze reeds van ver terug. De VRT was een niet-slagkrachtige omroep die slagkrachtig is geworden. Nu moet aandacht worden besteed aan kwaliteit, en in de beheersovereenkomst worden reeds aanzetten gegeven opdat de VRT ook de maatschappelijke rol op zich zal nemen.

De spreker denkt hierbij niet enkel aan de uitvoerige discussie over de rol tegenover de filmsector, maar evenzeer aan de rol tegenover minderheden. Hij stelt dat die laatste rol zowel beoefenaars van kleine sporten, als gehandicapten en minderheden kan behelzen omdat ook zij iets te bieden hebben. Zij kunnen aan bod komen in programma's als Man Bijt Hond, Sportweekend of Koppen via de unieke positie van de VRT als maatschappelijk verantwoordelijke instelling.

Volgens de minister is een kwalitatief hoogstaande openbare omroep, met een uitdrukkelijke maatschappelijke opdracht, een prioriteit. Hij nodigt de commissieleden uit om hier mee over te waken ook bij de jaarlijkse rapportering.

– *e-VRT*

De heer Carl Decaluwe feliciteert de minister met zijn aandacht voor informatisering en de realisatie van het e-VRT-platform. Zodra dit platform door de openbare omroep operationeel wordt gemaakt, zal dit in het kader van de universele dienstverlening een belangrijke rol vervullen.

– *Afschaffing van de uitzendingen door politieke derden*

De heer Dany Vandenbossche en mevrouw Margriet Hermans verwijzen naar de afschaffing van de politieke derden en naar de volgens hen terechte vraag van de levensbeschouwelijke derden om het

aantal uitzendingen op te trekken. Zij hopen dat daarover een debat op gang kan worden gebracht.

De minister heeft aan de levensbeschouwelijke derden geantwoord dat het afschaffen van de politieke tribunes niet betekent dat die ruimte door levensbeschouwelijke tribunes kan worden ingenomen. Hij heeft gepleit voor een status quo. Het verdelen van de uitzendingen tussen de derden is altijd al een heel moeilijke klus geweest. Er komen er een aantal bij waardoor een kleine uitbreiding kan worden overwogen. Dit laat de minister aan de wijsheid van het parlement over. De uren liggen echter vast, zodat hierover eventueel een decretaal initiatief moet worden ontwikkeld. Toen het parlement de politieke derden heeft afgeschaft was het volgens de minister echter niet de bedoeling om meer zendtijd te geven aan levensbeschouwelijke derden. Er is gewoon ruimte gecreëerd voor een nieuw programma met politieke duiding op Canvas. De minister heeft wel meer geld uitgetrokken voor de financiering van de levensbeschouwelijke derden. Voor het overige pleit hij voor een status quo.

– *De rol van de media in de politieke verslaggeving en in de popularisering van politici*

De heer Carl Decaluwe pleit voor een zekere afstand tussen media en politici. Hij vreest dat de programma's van Woestijvis op termijn voor problemen kunnen zorgen. Media zijn vaak geïnteresseerd in kleine faits divers, terwijl belangrijke technische discussies geen aandacht krijgen. Hij wil hieromtrent een brede discussie op gang brengen. Indien er in de toekomst met provinciale of zelfs met één Vlaamse kieskring zal worden gewerkt en indien het belang van de lijststem wordt gehalveerd, zullen de gewone parlementairen moeilijk worden verkozen omdat ze in de media niet werden opgemerkt. Hij verwijst in dit verband naar de populariteit die bepaalde politici door middel van hun deelname aan bepaalde programma's weten op te bouwen, en die los staat van hun politieke werk.

De minister erkent het mogelijk pijnpunt in verband met de 'visibility' op de televisie als de kieskringen ooit worden uitgebreid. De minister van Media is bijzonder op zijn hoede in verband met deze kwestie en hanteert een strikte ethiek wat betreft het verschijnen op televisie, al geldt dit volgens mevrouw Marijke Dillen niet voor alle ministers. Hij merkt verder op dat de VRT intern voor beleidslijnen heeft gezorgd in verband met wat kan en niet kan. Een aantal personen kunnen bijvoorbeeld geen vast panellid meer zijn. Er moet door

het parlement zeker aandacht worden besteed aan dit probleem, al is dit geen thema voor de Commissie voor Cultuur, Media en Sport. Dit lijkt eerder een deontologisch probleem waarover het Bureau een standpunt moet innemen.

– *Deontologie in de journalistiek*

De heer Jo Vermeulen vindt het nuttig dat het parlement de optie van de zelfregulering van de sector heeft bekrachtigd. Wel vindt hij de voorgestelde 'sectorraad voor de journalistiek' te beperkend. Een 'Raad voor deontologie' of 'raad voor media-deontologie' lijkt hem beter geschikt. Natuurlijk moet men zich eerst afvragen hoe ruim alles moet worden geïnterpreteerd. De raad zal zich immers niet enkel moeten buigen over krantenkoppen en journalistieke stukken, maar ook over programma's als bijvoorbeeld Candid Camera. Men moet zich afvragen hoe deontologisch correct kan worden omgegaan met zowel audiovisuele als gedrukte media. Hij is ervan overtuigd dat later nog over dit thema kan worden overlegd, en is het alvast eens met het principe om de sector zelfregulerend te laten optreden. Wel onderstreept hij het belang van de deelname van alle media-actoren. Hij heeft het daarbij over alle geledingen, van uitgevers tot journalisten, maar ook over de horizontale waaier van openbare en privé-initiatieven. De minister noemde dit een sluitstuk. Daarover moet het publieke debat blijvend worden gevoerd. Dit kan nooit een zaak worden van een gesloten commissie voor Media en Deontologie. Deze commissie zal ook veel meer moeten werken op basis van eigen initiatief dan op basis van klachten.

Mevrouw Marijke Dillen meent te weten dat de Vlaamse regering een volwaardige journalistenopleiding wil uitbouwen in samenwerking met de geschreven pers, de andere Vlaamse media-actoren, het onderwijs en de opleidingswereld. Ze mist dit nochtans in de beleidsbrief, waar het niet meer afzonderlijk als doelstelling vermeld staat. Ze vraagt de minister wat daarvan de oorzaak is, en of er al een begin van uitvoering is gegeven aan de organisatie van een journalistenopleiding.

De minister meent dat aangaande de 'Raad voor de Journalistiek' kan worden gesteld dat er een goede samenwerking met de Vereniging voor Berootsjournalisten tot stand is gekomen. Zoveel mogelijk partners zouden rond de tafel moeten zitten. Daar is zeker naar gestreefd. De VRT heeft echter op het laatste ogenblik afgehaakt. Als deze raad functioneert, moet worden nagegaan of er geen overlappingen bestaan met de bevoegdheid van de Vlaamse Geschillenraad. Er moet met deze Raad

van gedachten worden gewisseld en de afspraken over zelfregulering tussen journalisten en mediaredacties moeten worden overlopen. Op basis van dat debat kan een aanpassing van het decreet over de werking van de Vlaamse Geschillenraad worden overwogen. Het debat moet in ieder geval worden gevoerd.

De uitbouw van het Internationaal Perscentrum voor Vlaanderen dat met de logistieke steun van de Stad Antwerpen, de Provincie en Vlaamse Gemeenschap, in Antwerpen werd gevestigd, heeft nu letterlijk een fysieke vorm gekregen. De verdiepingen zijn nu in gebruik genomen. De afspraak is dat het Perscentrum ook initiatieven zal ontwikkelen op het vlak van bijscholing en vorming van journalisten. Daarnaast blijft het probleem van de journalistenopleiding nog bestaan. Dit is een gevoelig debat dat reeds geruime tijd tussen hogescholen en universiteiten wordt gevoerd. De bevoegdheid daaromtrent ligt volgens de minister bij Onderwijs.

De heer Jo Vermeulen vraagt of de minister weet waarom de VRT niet deelneemt aan de discussie over de 'raad voor journalistiek'.

De minister stelt dat dit een delicaat punt is dat men tracht op te lossen. Men was namelijk bij de oprichting van de raad voor journalistiek voor bepaalde problemen een weg ingeslagen waarvoor de VRT in het verleden reeds zelf instrumenten had ontwikkeld. De VRT was hier dus niet gelukkig mee. Dit probleem zal worden uitgeklaard. Aan de onderhandelaars zal gevraagd worden toelichting te geven over wat precies is afgesproken over de werking van de raad. Verder is besloten dit financieel te ondersteunen. Het aspect van zelfregulering vindt de minister belangrijk.

– *De Vlaamse infolijn*

De heer Carl Decaluwe vindt de denkoefening over de Vlaamse Infolijn goed. Hij wenst evenwel te herinneren aan wat hij reeds twee jaar geleden heeft opgemerkt, en waar ook De Bond al op heeft gewezen : het brede publiek moet niet alleen van het bestaan van die infolijn weten, maar moet ook weten waarvoor een klacht kan worden ingediend. Bovendien moeten de nodige middelen worden vrijgemaakt waardoor de Vlaamse Infolijn met het publiek kan communiceren, desnoods door middel van Boodschappen van Algemeen Nut die door de VRT kunnen worden uitgezonden. Het moet voor iedereen duidelijk worden welke klachten en opmerkingen aan de Vlaamse Infolijn kunnen worden overgemaakt. Het grootste deel van de bevol-

king weet niet hoe dit belangrijke instrument werkt.

– *Europees voorzitterschap en realisaties inzake media*

De heer Jo Vermeulen feliciteert de minister omdat hij een aantal Vlaamse bekommernissen op een zeer correcte manier internationaal heeft aangekaart, ook al heeft niet alles tot een besluit geleid. Er zijn uiteraard wel een aantal besluiten genomen, zoals de subsidieregeling inzake de culturele films.

De heer Carl Decaluwe drukt zijn verbazing uit over het feit dat de minister niet uitdrukkelijk is ingegaan op de realisaties van het Belgische voorzitterschap dat werd aangekondigd als het grote spektakelstuk van de paars-groene regering.

De minister deelt mee dat het debat op gang is getrokken over de stringente 50-percentregel inzake de financiering van de filmproductie. Er zijn enorm veel argumenten verzameld om te stellen dat dit niet kan. En onze inspanningen werden beloond. Tijdens de recente Europese top van de ministers van Cultuur heeft de Europese Commissie haar standpunt bekendgemaakt. De Commissie versoepelt de regeling, want de 50-percentregel moet niet worden gerespecteerd voor 'moeilijkere' films en voor lowbudget films. De meeste Vlaamse films zijn lowbudget films. De lidstaten bepalen zelf wat ze onder dergelijke producties verstaan. Verder is besloten om positieve discriminatie toe te staan voor kleinere taal- en cultuurgemeenschappen. Elke lidstaat moet wel haar beleid terzake bij de Europese Commissie melden. Daarnaast hoopt men op een snelle oplossing en een doorbraak voor het probleem van de taxshelter. De Franse Gemeenschap is hier eveneens vragende partij. Minister Anciaux werd bevoegd om ook dit verder op te volgen.

De 5-minutenregel is een ander aandachtspunt. De Franse Gemeenschap was niet bereid dit punt tijdens het Belgisch voorzitterschap te agenderen. Tijdens het Zweeds voorzitterschap was gebleken dat er geen consensus op Europees niveau mogelijk was. Dit was de voornaamste reden waarom de Franse Gemeenschap dit punt niet op de agenda wou.

In het kader van het protocol van Amsterdam is binnen Europa een nieuwe discussie over de financiering van de openbare omroepen opgestart. Deze discussie bevindt zich slechts in een eerste fase. Er worden tijdens het Belgisch voorzitterschap geen

verdere stappen verwacht. Er waren wel spanningen rond gerezen en er is een inbreng gedaan. Onder voorzitterschap van minister Miller wordt een en ander opgevolgd tijdens het Belgisch voorzitterschap.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

3.1. Decreetbepalingen

Artikel 15 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Het betreft programma 72.10 Filmbeleid en Audiovisuele cultuur (ba 33.02, 33.01, 33.02, 33.03, 33.05, 33.06, en 41.01), en programma 72.30 Mediabeleid en media-innovatie.

3.2. Begrotingstabel

AFDELING I

Programma's 72.10

Filmbeleid en Audiovisuele cultuur

Dit programma wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Programma 72.20

Dotatie aan de VRT

Mevrouw Marijke Dillen weet wel dat de begroting van de VRT enkel als bijlage bij de begroting wordt opgenomen. Toch had ze hierover graag enkele vragen gesteld.

Bij de uitgaven in de ESR-code stelt ze vast dat de uitgaven onder punt 12.11, 'algemene werkingskosten vergoed aan andere sectoren dan de overheid', aanzienlijk toenemen. Het gaat over een quasi-verdrievoudiging. De verklaring luidt 'dat de exploitatie-uitgaven worden ingeschreven voor innovatieprojecten, duidingsfrequentie en nieuwsdifferentiatie'. Ze vraagt zich af of dit een dergelijke uitgavenstijging verantwoordt.

De minister stelt dat de budgetallocaties ESR 12.11 en ESR 12.30 moeten worden samengelezen. De stijging van 126.497 naar 172.225 wordt inzon-

derheid verklaard door een extra budget voor de innovatieprojecten, een extra budget voor de nieuwsdifferentiatie, en een extra budget voor het dagelijks duidingsmagazine op Canvas

Ook bij de ESR-code 74.10 bij de uitgaven is er sprake van een verdrievoudiging, aldus mevrouw Dillen. Het gaat hier over investeringen, aankoop en vervoermateriaal. De verklaring daarvoor luidt dat deze code samen met nog een andere code moet worden bekeken, en dat het gaat over specifieke projecten die van jaar tot jaar verschillen. Ze kan zich wel indenken dat er van jaar tot jaar verschillen zijn bij investeringsprojecten, maar ze stelt zich toch vragen bij een verdrievoudiging.

De minister meent dat het investeringsbudget ESR 74.10 als één geheel moet worden gezien en samengeteld met ESR 74.22. Dat geeft een stijging van 20.277 naar 20.865, hetzij een stijging van 2,9 %.

Ter stemming voorgelegd wordt het programma 72.2, Dotatie aan de VRT aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Programma 72.30

Mediabeleid en Media-innovatie

- b.a. 33.01 – Subsidies ter ondersteuning van media-initiatieven in het binnenland

Mevrouw Marijke Dillen informeert wat deze basisallocatie met een bedrag van 170.000 euro precies inhoudt.

De minister wijst erop dat het krediet is gedaald, maar dit is louter te wijten aan de budgettaire opsplitsing van de kredieten 2002, waarbij er nu sprake is van een afzonderlijke allocatie voor het Internationaal Perscentrum Vlaanderen. De andere media-initiatieven in het binnenland zijn hoofdzakelijk seminars, die meestal worden bijgewoond door mensen van de administratie Media.

- b.a.33.03 – Subsidies aan levensbeschouwelijke socio-economische en politieke verenigingen

Mevrouw Marijke Dillen alludeert op het overnemen van een eventueel sociaal passief bij de afschaffing van politieke derden, zoals door de minister werd aangekondigd. Ze informeert hoe groot dat sociaal passief zal zijn.

De minister heeft voorzichtigheidshalve gekozen voor het voorzien in een krediet. Toen het parle-

ment het voorstel van decreet met betrekking tot de afschaffing, vanaf 1 januari 2002, van de politieke derden heeft goedgekeurd, heeft de administratie onmiddellijk een brief gericht aan alle zendgemachtigde verenigingen, om hen te wijzen op dit decreet en het in werking treden ervan op 1 januari 2002, en hen toe te laten daarover een aantal bijkomende vragen te stellen. Tot op vandaag heeft geen enkele zendgemachtigde vereniging daarop gereageerd met eventuele vragen.

De minister meent te weten dat alle partijen aandacht besteden aan het heroriënteren van het personeel. Een aantal partijen hadden daar geen problemen mee, daar ze alles outsourcen. De minister neemt aan dat daar het outsourcingscontract eindigt. Bij een aantal andere partijen, zo vernam hij, wordt gepraat over het mogelijk inschakelen in een andere dienst, of het geven van nieuwe opdrachten. Ondertussen is er ook een en ander gebeurd inzake de financiering van politieke partijen, ook vanuit het Vlaams Parlement. De minister hoopt dus dat hij het krediet niet moet aanwenden, maar hij houdt het achter de hand mocht er budgettaire ruimte nodig blijken voor een initiatief terzake.

Ter stemming voorgelegd wordt het programma 72.3 Mediabeleid en Media-Innovatie aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

DEEL III. SPORT

1. Algemene toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, bij de beleidsbrief Sport, beleidsprioriteiten 2001-2002

De minister licht toe dat de begroting Sport betrekking heeft op drie programma's van de uitgavenbegroting : programma 42.2 medisch-sociaal beleid, programma 45.1 jeugd en sport en programma 49.1 dotatie Bloso. In termen van beleidskredieten steeg de begroting Sport in vergelijking met de begrotingscontrole 2001, met 3,5 miljoen euro of 142 miljoen frank tot 54,8 miljoen euro of 2,2 miljard frank. In termen van betalingskredieten is sprake van een stijging met 4,2 miljoen euro of 169 miljoen frank tot 53,5 miljoen euro of 2,158 miljard frank. Wat de beleidskredieten betreft, is dit een stijging met 6,9 percent, aldus de minister.

De minister deelt mee dat hij in zijn beleidsbrief een schematisch overzicht heeft opgenomen van alle initiatieven van 2001 en van de geplande initia-

tieven voor 2002. Het overzicht is gerelateerd aan de strategische doelstellingen en kritische succesfactoren uit de beleidsnota Sport voor de periode 2000-2004 en aan de moties en resoluties van het Vlaams Parlement. De minister verwijst naar de pagina's 15 en 21 van zijn beleidsbrief. Volgens hem blijkt uit het overzicht dat heel wat strategische projecten werden opgestart en zullen worden gerealiseerd tijdens deze legislatuur.

De minister meldt dat de strategische projecten betrekking hebben op zeven domeinen, waarvan in 2001 belangrijke elementen werden gerealiseerd.

Ten eerste was er het *lokaal sportbeleid*. Dat omvat de voortzetting van het Contract Jeugdsport 2001-2002, het opstarten van het proefproject 'De Flexibele Opdracht van de Leerkracht Lichamelijke Opvoeding', een ontwerp van decreet over de sportdiensten, de promotie van de 'Bewegingsscholen' en de activering van de campagne 'Buurtsport'.

Het tweede domein is de *georganiseerde sport (federaties en clubs)*. De minister verwijst naar het nieuwe decreet op de sportfederaties dat is gegroeid uit een parlementair initiatief en dat tot stand kwam in nauwe samenwerking met het kabinet en de administratie. Hij verwijst verder naar de splitsing van de wielerbond, de basketbalbond en de golffederatie, naar de nieuwe opleidingsstructuur en uitbouw van de Vlaamse Trainersschool, en naar de actie voor vrijwilligers.

Voor het *topsportbeleid* verwijst de minister naar de oprichting van het Instituut Topsport Vlaanderen, het eindrapport over het IOS-onderzoek naar Topsportscholen en de uitbreiding van de tewerkstellingsprojecten met de ploeg 'Atletiek Vlaanderen'.

Het vierde domein is het *internationaal engagement*. De minister verwijst naar de EU-conferentie op 12 november en naar het samenwerkingsprogramma met de provincie Vrijstaat in Zuid-Afrika.

De *sportinfrastructuur* vormt het vijfde domein. De minister benadrukt de kwalitatieve uitbouw van Bloso centra met o.a. de gymnastiekhal te Gent, de werkzaamheden van de werkgroep gemotoriseerde sporten en de verwachte toekenning van de infrastructuursubsidies in het najaar.

Inzake *sportpromotie* werden in 2001 78 sportpromotionele activiteiten georganiseerd door Bloso, meestal in samenwerking met andere actoren in het veld. Er was ook de campagne 'Sporttak in de

Kijker' mbt gymnastiek, en de actie 'Sportlint' in het kader van de actie vrijwilligers in de sport.

Inzake **medisch verantwoord sporten** vermeldt de minister de initiatieven met betrekking tot de dopingregelgeving naar aanleiding van de Europese Top en de participatie aan het World Anti Doping Agency (WADA). De gemeenschappen hebben een nieuw samenwerkingsakkoord afgesloten. Daarnaast is er een ontwerp van besluit tot uitvoering van het decreet op het medisch verantwoord sporten. Dit decreet werd overigens zelf ook geëvalueerd. Daarnaast werd ook de Dopinglijn opgestart.

2. Algemene bespreking

2.1. Programma 42.20 Medisch-Sociaal Beleid

– Algemene toelichting door de minister

De minister wijst erop dat na de forse verhoging van vorig jaar, het bedrag voor 2002 nagenoeg status quo zal blijven, op 77,4 miljoen frank. Dit is een stijging van 1 miljoen frank ten opzichte van 2001. Wel is er een verschuiving tussen de basisallocaties. In 2001 werd de Dopinglijn met een mediacampagne gelanceerd. In 2002 zal die niet volledig worden herhaald. De resterende middelen werden herverdeeld over de andere basisallocaties. Voor medisch verantwoord sporten werd bijna alles wat in de beleidsbrief 2001 werd opgenomen, gerealiseerd. In 2002 wil de minister alles nog meer activeren en optimaliseren.

De minister stelt dat de EU-top zal opgevolgd worden en dat de website 'doping' aangevuld zal worden met een website 'gezond sporten'. Er is daarnaast ook de communicatie inzake het in werking treden van een geactualiseerd decreet en het uitvoeringsbesluit betreffende het medisch verantwoord sporten.

Er wordt ook wetenschappelijk onderzoek verricht in verband met de drempels van verboden stoffen en de verdere activering van de dopingcontrole. Tevens omvat deze basisallocatie de keuringscentra en de herprofilering en uitwerking van de gestandaardiseerde onderzoeksprotocollen over de centra heen.

De minister is van plan om in 2002 een specifieke cel op te richten die zich zal bezighouden met het medisch verantwoord sporten. De bedoeling is sneller op de bal te spelen. Ze zal bestaan uit zorg-

vuldig geselecteerde deskundigen. Ze krijgen de opdracht de samenwerking en de responsabilisering van federaties in het kader van medisch verantwoord sporten mee op te starten. De samenwerking met de federaties moet worden geoptimaliseerd.

Een ander punt waaraan de minister aandacht wil schenken is de uitbreiding van de strijd tegen de doping naar het medisch verantwoord sporten. De minister wijst erop dat dit niet hetzelfde is als de strijd tegen doping. Zo geeft hij als voorbeeld de onderzoeken die gebeuren in verband met EPO. Ze peilen naar de gezondheidstoestand van de sporter en zijn preventief. De minister wenst hieraan een legale basis te geven.

Op de EU-vergadering voor de ministers van Sport werd de harmonisering van de dopinglijsten besproken. Vlaanderen wenst hierin het voortouw te nemen. Ook meent de minister dat er een gesprek moet kunnen worden gevoerd met de nationale en internationale federaties. Er is een politiek tegenwicht nodig voor de internationale federaties, niet als controle, maar als tegenpool. De minister vraagt de commissie mee een Europese discussie op gang te brengen over de herziening van het verdrag in 2004. Eventueel moet er een Europese taakstelling worden bepaald, en er moet ten minste samenwerking zijn tussen de Europese lidstaten bij de dopingbestrijding.

De minister deelt mee dat de acties voor medisch verantwoord sporten in 2002 uitdrukkelijk zullen worden geconcentreerd. Ze zullen niet alleen gericht zijn op wedstrijdonderzoek, maar ook op onderzoek voorafgaand aan de wedstrijd. Een aantal stoffen kunnen tijdens de wedstrijd zelf immers niet meer worden opgespoord.

Tegelijkertijd wil de minister concurrentievervalsing op het internationale plan vermijden, en de strijd tegen doping internationaal benaderen. Dopingcontroles bij een internationale wielervedstrijd zijn voor de Vlaamse Gemeenschap immers niet vanzelfsprekend. De Vlaamse instellingen kunnen bijvoorbeeld de eigen renners controleren, maar hebben op de buitenlandse geen vat, behalve tijdens de wedstrijd zelf, maar dan kunnen er geen resultaten meer worden opgetekend. De minister wil daarover afspraken maken met de Europese lidstaten.

Met het oog op het bewaren van de kwaliteit van het onderzoek zal de minister alles in het werk stellen opdat het laboratorium in Gent degelijk en onafhankelijk kan blijven werken. De huidige proble-

men in de universiteit moeten daartoe worden opgelost.

Dit alles heeft volgens de minister weinig of geen budgettaire repercussies. Wel ziet hij een personeelsprobleem. Met name het loonbeleid van de Vlaamse Gemeenschap moet worden versoepeld. Ook in de toekomst moeten geneesheren voor de controles kunnen worden aangetrokken, al hoeven het misschien niet allemaal geneesheren te zijn die aan de controles meewerken. De huidige geneesheer gaat binnenkort weg, en het zal niet gemakkelijk zijn om een plaatsvervanger aan te werven en voldoende te betalen.

- *De noodzaak aan internationale samenwerking inzake dopingbestrijding en bestrijding van mensenhandel in de sport*

Mevrouw Mieke Van Hecke vernam graag welke concrete afspraken er inzake harmonisering van de dopingwetgeving werden gemaakt op 12 november 2001 in het kader van het Europees voorzitterschap.

Ook de heer André Denys informeert naar de gemaakte afspraken. Hij gelooft steeds meer dat het sportbeleid op internationaal niveau moet worden aangepakt, en dan vooral op Europees en op wereldniveau, via het IOC. Harmonisering is nodig op het vlak van dopingbeleid en transferpolitiek. Hij verheugt zich over het feit dat Europa in zijn sportbeleidsbrief duidelijk aangeeft wat op Europees en wat op nationaal niveau moet gebeuren, en stelt dat die beleidsbrief moet worden geïmplementeerd. Er moet worden samengewerkt met het Internationaal Dopingagentschap. De commissie moet onderzoeken hoe we de internationale samenwerking in de strijd tegen de doping moeten organiseren. Best komt er een concreet actieplan.

De heer André Denys feliciteert de minister ook voor het reeds afgesloten samenwerkingsakkoord om het dopingbeleid te harmoniseren op confederaal niveau. De eerste dopingwet kwam tot stand onder toenmalig minister Weckx, ondanks het feit dat Wallonië toen niets ondernam. Vlaanderen moet een voorloper zijn, maar graag in overleg met andere gemeenschappen en met de intentie tot het uitdragen van oplossingen op internationaal niveau.

Eenzelfde probleem stelt zich volgens de heer André Denys voor het bestrijden van de mensenhandel in de sport. Vlaanderen is drie of vier jaar geleden de strijd tegen de mensenhandel aangegaan, toen het Vlaams Parlement in het decreet

over arbeidsbemiddeling een hoofdstuk over de sportmakelaar heeft goedgekeurd. Het statuut van de sportmakelaar is omschreven, en er zijn voorwaarden opgelegd. Het is goed dat Vlaanderen dat heeft gedaan ; maar nu moet dat via een samenwerkingsakkoord in het gehele land van kracht worden. Vandaag vallen de Vlaamse makelaars immers uit de boot omdat een aantal bepalingen in Vlaanderen strenger zijn dan in Wallonië of Brussel. Het is noodzakelijk dat de minister optreedt om een samenwerkingsakkoord na te streven. Een ethisch correcte en humane benadering van sport mag immers niet leiden tot concurrentievervalsing. Daarom moet een nationale en zelf internationale benadering worden nagestreefd.

De minister noemt de eerste gezamenlijke officiële verklaring van de Europese ministers van Sport historisch. Ze is opgebouwd op basis van de conclusies van de top in Nice, waarin al een verklaring was opgenomen, maar niet op initiatief van de ministers van Sport. Die kwamen immers niet tot een oplossing. Daarnaast heeft de minister zelf een uitgebreide conclusie van het voorzitterschap opge maakt. Ze zal aan de commissieleden worden voorgelegd.

De gezamenlijke verklaring handelt over drie onderwerpen. Het eerste is sport en veiligheid, en heeft te maken met de gevolgen van de gebeurtenissen van 11 september. Het tweede is sport en doping. Op dit punt is men verder gegaan dan in Nice, maar de conclusies van het voorzitterschap gaan nog verder. Het derde onderwerp is sport en Europa en de plaats van Europa in het sportbeleid. De minister is van mening dat het sportbeleid in eerste instantie een aangelegenheid van de gemeenschappen is. De heer Denys heeft evenwel argumenten aangedragen voor een positief internationaal en Europees tegenwicht. Ook de samenwerking met het IOC heeft daar volgens de minister mee te maken.

De minister zou het jammer vinden als er nu geen gebruik zou worden gemaakt van de positie van de heer Rogge als voorzitter van het IOC om een aantal fundamentele zaken waar hij ook achter staat, mee te ondersteunen.

In zijn antwoord verwijst de minister ook naar de strijd tegen de mensenhandel in de sport. Hij beklemtoont dat ook dit thema moet worden opgenomen in de gesprekken met de gemeenschappen. Gelet op de goede contacten lijkt het echter geen fundamenteel probleem te zijn om een samenwerkingscontract op te maken. Het is echter ook noodzakelijk om de gewesten daarbij te betrekken. De

minister vreest dat dit iets minder vanzelfsprekend zal zijn. Voor Vlaanderen zelf is er geen probleem, maar de verhouding tussen de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest is niet zo goed. De minister zal echter zeker een initiatief nemen en is ervan overtuigd dat ook minister van Sport Demotte van de Franse Gemeenschap mee aan de kar zal trekken.

– *Strijd tegen de mensenhandel in de sport*

De heer Felix Strackx vraagt zich af of men bij managers en spelersmakelaars wel kan spreken over arbeidsbemiddeling. Het is volgens hem moreel niet toelaatbaar dat deze zogenaamde arbeidsbemiddelaars bepaalde sportbeoefenaars via langlopende contracten aan zich binden en hiervoor een zeer hoog commissieloon opstrijken. Dat loon ligt veel hoger dan wat in de traditionele sector van de arbeidsbemiddeling gebruikelijk is. Hetzelfde geldt voor de managers in de showbizwereld. Daar bestaan er contracten van 10 jaar, waarbij 50 percent van de inkomsten van de artiesten worden opgestreken door de manager. Dit lijkt hem ethisch niet correct. Hij vraagt zich dan ook af of de mensenhandel in de sport niet via die weg kan worden aangepakt.

De spreker suggereert ook een bepaling te ontwikkelen, waardoor men in een eerste ploeg enkel spelers kan opstellen die minstens een aantal jaren in de jeugdreeksen van de club hebben meegedraaid.

De minister vindt dit geen goede suggestie en merkt op dat hierdoor elke transfer onmogelijk wordt gemaakt, los van de onmogelijkheid om nog een buitenlandse speler op te stellen.

De heer Marino Keulen en mevrouw Mieke Van Hecke merken op dat het voorstel van de heer Felix Strackx ingaat tegen het arrest-Bosman dat het vrij verkeer van personen mogelijk maakt. Het voorstel is een verkapte poging om het opstellen van buitenlandse spelers te belemmeren.

Volgens de heer André Denys is een uitwisseling van spelers in de moderne competitie nu eenmaal onvermijdelijk. Maximaal zou men kunnen bepalen dat elke ploeg verplicht wordt om een aantal eigen jonge spelers op te stellen. Dat zou echter het einde betekenen van de internationale rol die Vlaamse sportploegen kunnen spelen.

De heer Felix Strackx blijft erbij dat minimum de helft van de ploeg uit de eigen jeugdopleiding moet komen. Hij probeert met dit voorstel te vermijden dat een jeugdspeler die zou kunnen doorstromen

naar het eerste elftal, wordt gepasseerd door een tweederangs buitenlander. Hij stelt dat zijn voorstel bijgevolg alles met mensenhandel te maken heeft. Hij zegt dat iedereen het ermee eens is dat het grootste deel van de buitenlandse spelers tweederangsspelers zijn. Ze worden echter goedkoop aangekocht en spelen tegen een lager loon.

– *Responsabilisering van sportclubs en sportfederaties, controle en sanctionering van dopinggebruik*

De heer André Denys vindt het pad van de minister nogal gevaarlijk, om dopingcontrole en de repressieve aanpak over te laten aan de sportfederaties. Deze staan te dicht bij de sporter om op een neutrale manier te kunnen optreden. Het is wel lovenswaardig dat de Wielerbond als een van de eerste dopingcontroles heeft uitgevoerd. Zelf pleit hij voor de preventieve aanpak, met name het sensibiliseren van jonge sporters en als een federatie niet voldoende repressief optreedt, moet de Vlaamse Gemeenschap de controles onverminderd voortzetten, en als daaruit blijkt dat het aantal positieve gevallen niet vermindert, dan moeten ze worden gesanctioneerd. Hij pleit voor het opvoeren van de neutrale controles door de overheid, waarbij ze worden toegespitst op probleemsectoren en sectoren die vandaag te weinig worden gevolgd.

De spreker wijst op de verschillen in controle en sanctionering van dopinggebruik en dopinghandel. De controle en de sanctionering op dopinggebruik wordt administratiefrechtelijk door de Vlaamse Gemeenschap afgehandeld. Er bestaat wel een protocol voor de samenwerking met het ministerie van Justitie. Dopinghandel wordt justitieel afgehandeld. Uit een onderzoek blijkt dat een scheiding van deze twee ertoe heeft geleid dat er niet meer wordt gepenaliseerd. De heer André Denys dringt aan op een evaluatie en eventueel bijsturing van het protocol, en vraagt dat in de commissiebesprekingen ook een procureur zou aanwezig zijn.

Inzake de responsabilisering van de federaties, stelt de minister voor dit in de nabije toekomst verder te bespreken. Hij benadrukt dat dit een belangrijke aangelegenheid is en dat hij daar ook volop mee bezig is. Dit vereist onder andere een aantal decreetswijzigingen.

De minister stelt dat de samenwerking met Justitie niet zo slecht verloopt als wel eens wordt gedacht, al kan ze uiteraard nog wel worden verbeterd. Als er in een bepaalde streek via controles opvallend veel positieve dopingcontroles worden gesignaleerd, wijst dit ook vaak op een dealer. Het verloopt

immers niet altijd via de sporttakken, aldus de minister. Het kan ook via een streek of een dealer. Zo werden al enkele netwerken aangepakt op basis van informatie die de Vlaamse Gemeenschap verstrekt aan Justitie. Omgekeerd gebeurt het ook dat, wanneer Justitie vermoedt dat er dealers werkzaam zijn op een bepaald terrein, de Vlaamse Gemeenschap haar dopingcontroles daarop afstemt. De minister acht het nuttig dat de commissie daar verder over nadenkt.

– *Overzicht van de georganiseerde dopingcontroles*

De heer Felix Strackx verwijst naar senator De Decker die een aantal gevallen aanklaagde van dopingcontrole bij jongere sportbeoefenaars. In dit kader informeert hij naar een overzicht van dopingcontroles die worden uitgevoerd in de verschillende sporttakken. Spreker vraagt zich ook af of men zich voldoende concentreert op de risicosporten.

De minister verklaart geen probleem te hebben met het beschikbaar stellen van statistische gegevens over dopingcontroles, op voorwaarde dat de privésfeer van de betrokkenen en de vertrouwelijkheid van het onderzoek niet worden geschonden. De publiceerbare elementen zullen aan de commissieleden worden bezorgd.

Op de vraag van de heer Felix Strackx of uit die gegevens een bepaalde tendens af te leiden is, antwoordt de minister bevestigend. Hij wijst er op dat bepaalde sporten torenhoog boven de andere uitsteken. Het is echter niet omdat de minister het over concentratie heeft, dat hij andere sporten buiten schot wil laten. De tijd dat 13-jarige petanquespelers onderzocht werden, is volgens de minister gelukkig reeds enige tijd achter de rug.

De heer Felix Strackx verwijst naar een enkele dagen geleden in de krant gepubliceerd interview met senator De Decker waaruit blijkt dat er een toename is van dopinggebruik bij jonge sporters. De minister bevestigt deze vaststelling, maar voegt er aan toe dat het onzin zou zijn jonge petanquespelers op doping te gaan controleren. Hij wijst op de relevantie van dergelijke controles.

– *Communicatie inzake medisch verantwoord sporten*

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst op de halvering van de middelen rond communicatie inzake medisch verantwoord sporten. Dit zou als reden hebben dat de opstart van de dopinglijn achter de rug

is. Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt echter naar een evaluatie van die lijn, en vraagt of de communicatie inzake medisch verantwoord sporten niet op een andere manier kan worden ingevuld. Er moeten op dat vlak immers nog heel wat inspanningen worden geleverd.

Volgens de minister werden de kredieten voor de communicatie van de dopinglijn verlaagd omdat de mediacampagne op de televisie en in tijdschriften in 2002 wegvalt. Voor begin 2002 is voorzien in een evaluatie van de communicatie-initiatieven over medisch verantwoord sporten met de verantwoordelijken van de infolijn. Hij wijst er echter op dat er nog andere communicatie-initiatieven bestaan, zoals de website over doping, de website over gezond sporten, acties ten aanzien van de federaties en de artsen (via infodagen en brochures).

2.2. Programma 45.1 Jeugd en Sport

– *Algemene toelichting door de minister*

De minister deelt mee dat de middelen voor het programma Jeugd en Sport dalen, vooral dan die voor infrastructuurkredieten. Dat is het gevolg van overwegingen, vanuit het oogpunt van verschillende bevoegdheden, om ruimte te creëren voor nieuwe initiatieven.

Basisallocatie 12.22 Communicatie heeft te maken met de persconferenties, de communicatie van Topsport Vlaanderen, enzovoort.

In basisallocatie 12.23 Uitgaven Sport werd het gesplitste vastleggingskrediet met 10 miljoen frank verminderd. Dit komt volgens de minister doordat in 2001 de uitgaven voor de EU-top van 12 november erin waren opgenomen, wat in 2002 niet meer nodig is. Wel zitten er nog in : de internationale vertegenwoordiging, de betaling aan het onderwijs van het loon voor de flexibele opdracht van de leerkracht LO, onderzoeken en een project over gedetineerden.

Basisallocatie 33.33 Subsidie Sport en Internationale Manifestaties daalt volgens de minister doordat 10 miljoen frank voor het ITV werd overgedragen naar basisallocatie 33.34. De overblijvende 105 miljoen frank wordt besteed aan de werkingskredieten voor tewerkstellingsprojecten, manifestaties voor Topsport Vlaanderen, interland, waardevolle kleinere sportprojecten zoals buurtsport, sportpromotie in de Rand, promotie van bewegingsscholen, congressen, enzovoort.

De minister deelt mee dat in basisallocatie 33.34 Instituut Topsport Vlaanderen, zoals aangekondigd bij de begrotingscontrole van 2001, de subsidies aan het ITV uit de programma's 45.01 en 49.01 werden gecentraliseerd en ad nominatim ingeschreven. In 2002 zal het ITV worden geëvalueerd en zal worden nagegaan welke plaats het instituut inneemt in het beter bestuurlijk beleid en in de coördinatie van het topsportbeleid.

Basisallocaties 52.01 en 63.01 betreffen de subsidies voor infrastructuur. De minister heeft reeds meegedeeld dat deze kredieten werden gehalveerd. De minister zegt dat in 2002 onder andere de financiële bijdrage voor de overdekking van de wielerpiste in de Blaarmeersen zal worden onderzocht. De bovenlokale sportinfrastructuur staat centraal, net als eventuele innoverende impulsprojecten om de sportparticipatie te bevorderen.

In de context van het beter bestuurlijk beleid zal voor de beleidsdomeinen Jeugd, Cultuur, Sport en Media een ontwerp van koepeldecreet worden voorgelegd, waardoor voor een aantal subsidies een decretale basis zal worden gecreëerd.

– *Het project buurtsport*

De heer André Van Nieuwkerke verwijst naar een project van de Koning Boudewijnstichting inzake buurtsport. Dit project komt niet van de grond omdat heel wat gemeenten geen structuur aan het project geven waardoor het nochtans gunstige initiatief niet volledig tot ontbolstering zou komen. Hij vraagt zich af of dit niet beter verder zou worden gestimuleerd en ondergebracht in de jeugdsportcontracten met de gemeenten, waardoor de clubs en federaties verplicht worden tot volle medewerking. De Koning Boudewijnstichting komt immers tot de conclusie dat hun interesse eerder gering is.

Bij het initiatief van de buurtsport zijn volgens de minister zowel jeugd, welzijn, als preventie betrokken. Op 5 oktober 2001 was er een eerste trefdag, die een zeer groot succes heeft gekend. Heel wat gemeenten waren bereid om te participeren. De Vlaamse Gemeenschap heeft het project overgenomen van de KBS en speelt hierin een beperkte rol. De gemeenten moeten zorgen voor de financiering. Het project komt tegemoet aan de integratie van kansarmen. Binnen de sportsector is dit het enige project dat deze problematiek centraal stelt.

De minister wijst erop dat sport voor jongeren echter niet beperkt is tot het project buurtsport. Het totaalbeeld komt ook aan bod via het contract

Jeugdsport, de promotie van de bewegingsschool, buurtsport, de flexibele opdracht leerkrachten lichamelijke opvoeding, de promotieacties van Bloso. De minister besluit dat dit alles gericht is op de recreatieve sport door jongeren.

– *VZW Achilles en bewegingsscholen*

Mevrouw Mieke Van Hecke kreeg graag enige toelichting bij de taakomschrijving van de VZW Achilles die aanzienlijke subsidies ontvangt.

De minister deelt mee dat de bewegingsscholen een concept van de VZW Achilles is. Het is ontwikkeld door volleybalclub Grivoc, de Grimbergse Volleybalclub. Het is een bijzonder waardevol project. De Vlaamse Gemeenschap acht het nuttig om bewegingsscholen in heel Vlaanderen ingang te doen vinden. Het initiatief moet worden bekendgemaakt zodat het op andere plaatsen wordt overgenomen.

Op vraag van de minister verduidelijkt mevrouw Geertrui Schiltz, kabinetmedewerkster, dat dit initiatief al werd gesteund door de vorige minister Sauwens. Aangezien de volleybalclub waar het oorspronkelijk is bedacht niet zelf kon instaan voor de verdere ontwikkeling ervan, moest dit onder een afzonderlijke vorm gebeuren. De vzw Achilles heeft als taak dit initiatief voor te stellen aan scholen, sportfederaties en gemeentelijke overheden in heel Vlaanderen.

Het eerste werkingsjaar is vooral conceptueel werk verricht. Zo werd een charter opgesteld waarin de visie van een bewegingsschool is vastgelegd. Daarbij is een handboek gemaakt dat verschillende bewegingsomlopen voorstelt die een bewegingsschool kan aanbieden. Deze vorm van bewegingsopvoeding stimuleert kinderen op een zo recreatief en natuurlijk mogelijke manier, stelt mevrouw Schiltz.

De verantwoordelijken van dit project organiseerden twee studiedagen, die een honderdtal geïnteresseerden trokken, en twee bijscholingsdagen. Daardoor is dit concept inmiddels al enigszins ingeburgerd in de gemeenten. Twee gemeenten hebben een bewegingsschool opgericht. De conceptuele fase is afgelopen, en anderen moeten dit concept nu in de praktijk brengen. Dat is het hoofdoel in 2002.

Minister Anciaux merkt op dat het niet zijn bedoeling is om een subsidie te geven aan een lokale sportvereniging. Dit project zal worden beoordeeld op de mate waarin het erin slaagt om de bewe-

gingsschool bekender te maken. In 2002 moet duidelijk worden of de steun resultaten oplevert. De overeenkomst met de verantwoordelijken zal in die zin aangepast worden.

Bij wijze van voorbeeld wordt aangehaald dat in Grimbergen elke zondag ong. 130 kinderen deelnemen aan de activiteiten van de plaatselijke bewegingsschool. De bewegingsschool van Bierbeek trekt ong. 70 kinderen uit de hele agglomeratie, variërend in leeftijd van 3 tot 9 jaar.

– *Sportcommunicatie en Blospromotie*

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft vragen bij de middelen voor sportcommunicatie in het programma 'Jeugd en Sport', en de afstemming van deze middelen op de promotie van Bloso. Er is blijkbaar nood aan een apart budget voor sportcommunicatie vanuit de administratie en de overheid. De vraag is dan waarvoor dit budget bij Jeugd en Sport werd gebruikt en waarvoor dit in de toekomst dient. Voor internationale sportmanifestaties worden nu minder middelen vrijgemaakt, terwijl 2002 het grote evenementenjaar wordt. In de plaats daarvan gaan de middelen naar bijvoorbeeld de buurtsport en de bewegingsscholen.

Op de vraag waarom de rubriek 'communicatie jeugd' en de rubriek 'communicatie sport' niet zijn samengevoegd, antwoordt de minister dat hij de bedoeling heeft die rubrieken in de toekomst samen te voegen. In 2002 zal daarover worden nagedacht in de context van een beter bestuurlijk beleid.

2.3. Programma 49.10 Dotatie Bloso

– *Algemene toelichting door de minister*

De minister deelt mee dat de werking van het Bloso gerealiseerd wordt enerzijds door dotaties van de Vlaamse Gemeenschap en anderzijds via het Vlaams Sportfonds en via inkomsten uit eigen activiteiten. Voor 2002 wordt de omzet op 66.164.000 euro of 2.670.000.000 frank geraamd. De dotaties van de Vlaamse Gemeenschap onder dit programma bedragen in het totaal 47.723.000 euro of 1,9 miljard frank. Dat maakt 72,13 percent van de geraamde inkomsten uit. Het gaat om een dotatie voor werking, huisvesting, jeugdsport en investeringen.

Basisallocatie 41.03 van programma 49.01 heeft betrekking op de werkingsdotatie voor het Bloso. Die dotatie bedraagt 39.835.000 euro of 1,6 miljard frank. De minister vermeldt dat dit een vermeerde-

ring met 4.183.000 euro of 168.700.000 frank is in vergelijking met de begrotingscontrole 2001. Deze stijging is het gevolg van de vermeerdering met het bedrag van de kassaldo-operatie 2001, van de bijkomende kredieten in verband met het decreet op de sportfederaties en van de toepassing van de indexering. De minister wijst in deze context ook op de extra besparingsinspanning van het Bloso over de bevoegdheden heen die hier in rekening wordt gebracht.

De minister merkt op dat er naast de continuering van de normale activiteiten nog drie nieuwe inhoudelijke accenten zijn voor 2002. Het eerste daarvan is het decreet op de sportfederaties, waarvoor in een eerste fase 2,7 miljoen euro of 110 miljoen frank extra is toegekend, hoofdzakelijk voor de uitbreiding van de personeelssubsidie en de subsidiëring van de gesplitste sportfederaties voor onder andere wielrennen, basketbal, golf en paardrijden. Het gaat om geld dat wordt gebruikt voor basisopdrachten en facultatieve opdrachten. De uitvoeringsbesluiten bevinden zich nog steeds bij de Vlaamse Sportraad. Over die uitvoeringsbesluiten wordt de laatste keer vergaderd op vrijdag 23 november 2001. Tijdens de begrotingscontrole zal worden nagegaan of in functie van de reële situatie, het bedrag waarin is voorzien, zal volstaan om het decreet volledig uit te voeren.

De minister vermeldt ter informatie dat op de Bloso-begroting de subsidies 25.220.000 euro of 1 miljard frank bedragen. Dat is een stijging met 2.387.000 euro of 96,3 miljoen frank. Als we hierbij het krediet van de startbanen aan de gemeenten voor zaalwachters rekenen, gaat ongeveer 41,11 percent van de totale Bloso-uitgaven rechtstreeks naar de actoren op het veld.

Twee andere inhoudelijke accenten voor 2002 zijn een landelijke sportpromotiecampagne ter bevordering van sporten in clubverband en de verdere uitbouw van de Vlaamse Trainersschool (VTS), aldus de minister. De werking van de VTS zal worden afgestemd op het decreet sportfederaties. Bovendien wil hij de modulaire uitbouw van de nieuwe opleidingsstructuur, het opstarten van bewegingsgerichte opleidingen voor specifieke doelgroepen en de uitbouw van een permanente inspectie realiseren.

Basisallocatie 41.04 betreft de bijzondere dotatie voor de huisvesting van het Bloso. Deze dotatie blijft dezelfde. Dit is ook het geval voor basisallocatie 41.05 met betrekking tot de bijzondere dotatie jeugdsport. Het gaat in dit geval om de continuering van het contract jeugdsport voor 2002 en

2003 in de context van de uitbouw van de driehoek gemeente-school-club.

Basisallocatie 61.01 is een investeringsdotatie. De minister meldt voor deze allocatie een stijging met 905.000 euro of 36,5 miljoen frank. Daardoor komen de kredieten op het niveau van de planning die naar aanleiding van het beleidsplan 'Prioritaire Bloso-centra' in de context van de uitvoering van het strategisch plan van de sport is uitgewerkt. In 2002 ligt de nadruk op de verdere afwerking van sporthotels te Herentals en Gent, op de bouw van een nieuw sporthotel te Waregem, op de omgevingsaanleg te Hofstade en Herentals, op de renovatie van het zwembad te Blankenberge en op het sportmuseum te Hofstade.

De minister heeft het vervolgens over de niet-budgettaire projecten over de administraties heen voor het jaar 2002. Hij merkt op dat er naast initiatieven met budgettaire weerslag op de begroting nog een aantal niet-budgettaire projecten zijn gepland. Er komt een Steunpunt Sport, Beweging en Gezondheid. Dit wetenschappelijk onderzoekssteunpunt zal worden gefinancierd door de minister van Onderwijs in het kader van het beleidsvoorbereidend onderzoek. Als de Vlaamse regering het daarmee eens is, kan dit onderzoekssteunpunt in de periode 2002-2006 een stand van zaken opmaken over de fysieke activiteit, sportparticipatie, fysieke fitheid en gezondheid van de Vlaamse bevolking. De minister hoopt dat dit onderzoek eens te meer het belang van sportbeoefening voor het individueel en maatschappelijk welzijn zal aantonen. Het steunpunt zal daarnaast beleidsaanbevelingen doen.

Verder zullen er landelijke gebieden worden ingericht als motorcrossterreinen, zal er een statuut worden uitgewerkt voor sportschutters in het kader van de federale wetgeving, en komt er een uitvoeringsbesluit voor het decreet inzake de sportdiensten.

Ten slotte zal er werk worden gemaakt van een overlegplatform voor topsport. Dit overlegplatform zal de functie van ministeriële adviesraad op zich nemen voor alle aspecten van topsport, en moet voor de topsportfederaties het centrale aanspreekpunt worden bij de afhandeling van hun dossiers. In 2003 moet het overlegplatform volledig operationeel zijn. Het zal vertegenwoordigers bevatten van Bloso, ITV, VSF en BOIC. Dit initiatief zal volgens de minister toelaten een gecoördineerd Vlaams topsportbeleid te voeren.

– *Algemene evaluatie van de begroting*

De heer André Denys evalueert de begroting sport over de jaren heen als evoluerend van een negatieve naar een positieve balans. Hij hanteert hiervoor de Bono-methode, waarbij de goede punten afgewogen worden tegenover de minder goede. Voor deze begroting blijken volgens hem de goede punten voor het eerst de overhand te halen. Dit doet hem genoeg. Sport is immers zo onderbedeeld qua middelen dat deze zeer efficiënt moeten worden gebruikt.

Op drie belangrijke punten die de heer André Denys steeds heeft verdedigd, is het budget gestegen. Tegenover het begin van de zittingsperiode heeft het lokaal jeugdsportbeleid, onder meer via het Contract Jeugdsport, een aanzienlijke middenstijging gekend. Hetzelfde geldt voor de flexibele opdracht leerkrachten LO en de sportfederaties. Alles samen komt dit neer op een stijging met 230 miljoen frank voor het sportbudget. Hij herinnert eraan dat hij naar aanleiding van de beleidsnota inzake het sportbeleid voor 2000-2005 de hoop uitdrukte dat de paars-groene regering zou voorzien in een ruimte van 1 miljard frank over die vijf jaar. Hij meent dat men op de goede weg is om dit doel te realiseren.

Wat het efficiënter besteden van de middelen betreft, ziet de heer André Denys een goede evolutie, maar vindt hij dat terzake nog veel voor verbetering vatbaar is. Zo kent het topsportbeleid nog een aantal zwakke punten, waarbij middelen voor sport nog onvoldoende efficiënt worden besteed.

De heer Felix Strackx meent dat de minister de vruchten plukt van de basis die zijn voorganger Johan Sauwens legde. De grote beleidslijnen werden in het verleden immers door minister Johan Sauwens uitgezet.

De heer André Van Nieuwkerke is in algemene lijnen tevreden met de begroting. Hij stelt dat er in de beleidsbrief Sport weinig wordt gezegd over topsport. Hij is daarom verheugd dat de minister in zijn toelichting heeft aangekondigd dat er een overlegplatform voor topsport zal worden opgericht.

– *Financiering van het decreet sportfederaties*

De heer André Van Nieuwkerke meent dat voor het nieuwe decreet op de sportfederaties slechts 110 miljoen frank is voorzien, terwijl vroeger sprake

ke was van 180 miljoen frank. Hij vraagt daarover verduidelijking.

De minister wijst erop dat de begrotingsopmaak 2002 zeer moeilijk en streng is geweest. Daardoor was het absoluut niet vanzelfsprekend om de gevraagde middelen te krijgen, zelfs niet voor goed-gekeurde decreten. Hij geeft toe dat er momenteel inderdaad slechts een bedrag van 110 miljoen frank ingeschreven staat. Bij de begrotingscontrole zal dat echter nader worden geëvalueerd. De minister wil er geen twijfel over laten bestaan dat het de bedoeling is om in 2002 voor 100 percent uitvoering van het decreet te zorgen. Aangezien men in het eerste jaar echter nog niet op kruissnelheid zal geraken, zal men vermoedelijk toch niet het maximale bedrag gebruiken.

Indien er meer geld nodig is, kan dat volgens de minister tijdens de begrotingscontrole verder worden besproken. Op dit ogenblik gaat hij ervan uit dat hij met 110 miljoen frank al heel wat zal kunnen realiseren.

- *Het uitbouwen van de driehoek school-gemeente-sportclub in het Contract Jeugdsport, en de cruciale rol van de leerkrachten lichamelijke opvoeding in dit project*

De heer André Van Nieuwkerke meent dat ook de recreatieve jonge sporters moeten worden gewaardeerd. De hoeksteen van het nieuwe sportbeleid is de driehoek school-gemeente-sportclub, waarbij een cruciale rol is weggelegd voor de leerkrachten lichamelijke opvoeding die hiervoor zouden worden aangetrokken via een deeltijdse opdracht in het onderwijs en deeltijds in een sportclub. Van de 8.000 leerkrachten LO zijn er echter slechts een veertigtal bereid om zich in te zetten voor een sportclub of –federatie in het kader van de flexibele opdracht. Dit betekent dus geen 5 percent geïnteresseerden zoals werd vooropgesteld, maar slechts 0,5 percent.

Volgens de spreker was het ook de bedoeling dat het contract jeugdsport vanaf 2003 zou worden geïntegreerd als projectsubsiëring in het nieuwe decreet op de sportdiensten. Hij vraagt of het klopt dat de gelden en voorschotten momenteel door de gemeenten niet optimaal worden gebruikt, waardoor zij deze moeten terugbetalen.

De heer André Denys sluit zich hierbij aan. Het Contract Jeugdsport is een innoverend project, maar toch moet hij vaststellen dat er bij de concrete invulling al te weinig aandacht gaat naar kwaliteitsondersteuning, zoals bijvoorbeeld het onder-

steunen van lokale sportclubs die gediplomeerde trainers aanwerven. Het geld gaat iets te vlug naar zaalwachters of omkadering, en iets te weinig naar de kwalitatieve ondersteuning van het lokale jeugdsportbeleid. De kostprijs voor het aanwerven van gediplomeerde trainers is voor veel sportclubs te hoog. De middelen moeten in eerste instantie daarheen kunnen gaan. De spreker betreurt ook samen met de heer André Van Nieuwkerke dat het objectief van 5 percent geïnteresseerde leerkrachten LO niet wordt gehaald. Hij dringt aan op het onderzoeken van de oorzaak ervan.

Mevrouw Mieke Van Hecke gaat niet akkoord met de stelling van de heren Denys en Van Nieuwkerke dat het Contract Jeugdsport moet worden ingebracht in de middelen van de gemeentelijke sportdiensten. Ze twijfelt eraan of de doelstellingen dezelfde zijn. Het heel specifieke opzet van het contract jeugdsport – namelijk de samenwerking tussen scholen, sportclubs en gemeentelijke overheid naar de niet-sportende jongeren – blijft volgens haar best apart. Een incorporatie in een projectmatige subsidie voor de gemeentelijke sportdiensten zal de aandacht wegnemen van de lokale samenwerking rond niet-sportende jongeren. Daarom moet er een aparte professionele ondersteuning worden voorzien om kinderen en jongeren aan het sporten te houden. Daarbij dringt zij aan op een decretale verankering van de toewijzing van de middelen.

De heer Felix Strackx vraagt of er wel voldoende promotie rond dit project werd gevoerd. Hij kent een aantal LO-leerkrachten, die zeker geïnteresseerd zouden zijn geweest in dit initiatief. Hij heeft echter de indruk dat deze mensen hiervan helemaal niet op de hoogte waren.

De minister wijst erop dat de flexibele opdracht van de leerkrachten lichamelijke opvoeding op dit moment een pilootproject is. Het gaat dus om een testfase waarbij er bovendien budgettaire beperkingen zijn. De beperkte budgettaire ruimte is echter niet de hoofdoorzaak van de geringe respons. De nadelen van een pilootproject zijn de risico's inzake termijnplanning die de leerkrachten lopen.

De implementatie van het project zal zeer moeilijk zijn. Een grootschaliger project is slechts mogelijk indien ook andere actoren financieel bijspringen. Hij neemt er akte van dat er in de commissie een algemene vraag is om waar mogelijk voor uitbreiding te zorgen. Hij vreest echter dat tijdens de pilootfase geen uitbreiding meer mogelijk is. Dit zal pas kunnen vanaf volgend schooljaar.

De minister wil zeker onderzoeken of de gemaakte opmerking over het mogelijke gebrek aan kwalitatieve ondersteuning correct is. Hij vreest echter dat het probleem elders ligt.

De communicatie zelf over het project is gebeurd volgens de minister via de website van Onderwijs. Daarnaast was er een campagne via de BVLO en de SVS. Bij het opstarten zelf werden ook de media ingeschakeld.

Voor een concretere toelichting bij het Jeugdsportcontract verwijst de minister naar mevrouw Carla Galle, commissaris-generaal bij Bloso.

Mevrouw Carla Galle benadrukt dat ook de Inspectie van Financiën aandringt op een decreetale onderbouw van de besteding van 100 miljoen frank subsidies. In het ontwerpdecreet op de sportdiensten is dat gebeurd. De gemeentelijke sportdienst is de spil van het project. De sportdienst coördineert en maakt het overleg mogelijk. In de gemeenten met een dynamische sportdienst wordt succes geboekt. Dat genereert veel geld voor de lokale uitwerking van een jeugdproject waarbij de gemeenten belang hebben. Het jeugdsportproject richt zich op de niet-regelmatig sportende jeugd. Scholen stellen hun infrastructuur ter beschikking. Dat is een stap vooruit. Maar de gemeente is de spil van het overleg. Vandaar dat deze projectsubsidies thuis horen in het nieuwe decreet op de sportdiensten. Er moet toekomstgericht worden gedacht. Vandaag is de prioritaire doelgroep de jeugd. Binnen enkele jaren zou dat een andere doelgroep kunnen zijn.

Het eerste jaar van uitvoering van het jeugdsportcontract is nu achter de rug. Wel wordt opgemerkt dat de uitvoering over twee kalenderjaren loopt. Er was immers van meet af aan gekozen voor het samenlopen met een schooljaar. Dit betekent dus dat het jeugdsportcontract 2000 in de gemeenten op 1 juli 2000 in uitvoering is gegaan en liep tot 30 juni 2001. De afrekeningsdossiers moesten door de gemeenten uiterlijk 15 september 2001 worden ingediend.

Voor het eerst kunnen voor het jeugdsportcontract concrete cijfers worden voorgelegd. In juli 2000 werd voor 199 gemeenten – op een totaal van 308 – een subsidiedossier goedgekeurd, goed voor circa 100 miljoen frank. Op dat ogenblik werd onmiddellijk 50 percent van het theoretisch toegekend subsidiebedrag bij wijze van voorschot toegekend aan de gemeenten, zodat de gemeenten dat niet moesten prefinancieren.

Men stelde vast dat in de loop van het jaar tien gemeenten hebben afgehaakt : ze hadden een voorschot gekregen, maar hebben niets gedaan. Dat voorschot, ten bedrage van 1,8 miljoen frank, wordt gerecupereerd. 46 gemeenten moeten een deel van het ontvangen voorschot terugbetalen, omdat de kosten die ze indienden bij de afrekening het bedrag van het voorschot onvoldoende staven. Het gaat over een bedrag van 3,8 miljoen frank. Samen zal dus 5,7 miljoen frank aan voorschotten worden gerecupereerd.

143 gemeenten hebben bovenop het voorschot bijkomende subsidiebedragen gekregen, in functie van de projecten die ze effectief hebben uitgevoerd en de afrekeningsdossiers die ze hebben ingediend. Uiteindelijk zijn slechts 55 van de 199 gemeenten erin geslaagd het hun toegewezen subsidiebedrag volledig te besteden aan hun projecten.

Van de 100 miljoen frank die werd voorzien, werd er dus uiteindelijk maar 70 miljoen frank uitgekeerd aan subsidies. Het gaat hier weliswaar over het eerste jaar van de uitvoering van het jeugdsportcontract. 30 miljoen frank werd dus niet opgebruikt. Daarvoor zijn verschillende redenen, aldus mevrouw Galle. Een daarvan is dat het gaat over een nieuw initiatief : wat men nog niet kent vergt een inlooperperiode. Ze is ervan overtuigd dat bij de afrekening voor 2001, die zal binnenkomen in september 2002, die 100 miljoen frank wel zal worden opgebruikt.

Er is nog een tweede reden, vervolgt mevrouw Galle. Net omwille van de kwaliteit van de projecten heeft men de voorwaarde gesteld dat personeel dat les geeft, gekwalificeerd moet zijn. Om diverse redenen slagen de gemeenten er niet in om dat personeel te vinden. Dat staat in tegenstelling tot wat de heer Denys heeft beweerd.

De bedoeling van het jeugdsportcontract is de driehoek gemeente-school-sportclub te realiseren. Om die driehoek te verwezenlijken werden steeds de gemeenten aangespoord om prioritair een beroep te doen op lesgevers uit de clubs. Wie de Vlaamse sportwereld kent, weet dat heel wat trainers-lesgevers weliswaar sporttechnisch goed zijn, maar niet pedagogisch opgeleid zijn. Dit criterium werd opgelegd om de clubs erbij te betrekken. Dat criterium is echter essentieel en moet blijven.

Een ander probleem is dat heel wat lesgevers in de clubs beter worden betaald. Dat is de realiteit, waarvoor men de ogen niet mag sluiten. De officiële verloningstarieven voor de projecten zijn in dit

opzicht onvoldoende om ruime interesse te wekken.

Ten gronde is er toch reeds sprake van een aantal heel goede projecten, zo meent mevrouw Galle. Zo moet worden opgemerkt dat veel leerkrachten zich tijdens de middagpauze willen inzetten, maar niet na de schooltijd. Lesgevers van clubs zijn enkel 's avonds beschikbaar. Dat maakt het project niet eenvoudig. Aan de gemeenten is gevraagd een evaluatie te maken. Deze evaluaties zullen in een globaal evaluatierapport wordt verwerkt.

– *Bloso-centra*

De heer André Van Nieuwkerke verwijst naar de verkoop van niet-prioritaire sportcentra van Bloso. De prioritaire sportcentra zouden een nieuwe identiteit krijgen. Dit liet lang op zich wachten. Als voorbeeld geeft hij Blankenberge waar men zich zal toespitsen op gehandicaptensport. Het centrum van Brugge daarentegen heeft nog geen concrete invulling gekregen.

De heer Felix Strackx is het hiermee eens. Bloso heeft in het verleden een aantal centra afgestoten. Hij vraagt zich af of deze operatie nu volledig afgerond is, en wat er met de afgestoten centra gebeurde. Hij wil weten hoe deze zaak financieel werd afgehandeld en wat nu de bestemming van deze terreinen is.

Betreffende de verkoop van Bloso-centra en de oriëntering van de prioritaire Bloso-centra, geeft mevrouw Carla Galle, commissaris-generaal van Bloso het antwoord in naam van de minister.

Bloso beschikte bij zijn oprichting als autonome Vlaamse instelling, 11 jaar geleden, over 21 centra in Vlaanderen en 2 centra in het buitenland. Het ging om eigen centra of om gehuurde centra. De eerste vijf jaar werden vooral gehuurde centra afgestoten. In uitvoering van het strategisch plan van toenmalig minister Martens is beslist om enkel de Bloso-centra met een regionale of Vlaamse uitstraling te behouden. Mevrouw Galle denkt dan in de eerste plaats aan Gent, dat met een infrastructuur voor topsport zelfs een internationale uitstraling heeft. De centra die werden afgestoten moesten bij prioriteit aan de gemeenten of de provincie worden overgedragen. De bestemming van de centra moest wel worden behouden. De voorbije jaren zijn zes centra overgedragen. Harelbeke in West-Vlaanderen is overgedragen aan de provincie. In Oostende is de infrastructuur overgedragen aan de stad. In Sint-Jan-in-Eremo in Oost-Vlaanderen is het centrum overgedragen aan de provincie. In

Sint-Niklaas is het overgedragen aan de stad. In Dilbeek is de overdracht nog niet helemaal rond. Het natuurgebied, de Wolfspuiten, is overgedragen aan Aminal. Minister Anciaux hoopt een spoedige regeling te kunnen treffen voor de grond waarop het Cultureel Centrum staat.

Mevrouw Carla Galle stipt aan dat het centrum van Sint-Ulriks-Kapelle als enige werd overgedragen aan een privé-initiatief. De manege waarin niemand geïnteresseerd was, werd openbaar verkocht aan een privé-persoon.

Het Bloso beschikt nu nog over dertien Bloso-centra in Vlaanderen. Een aantal van die centra, zoals in Gent en Herentals, zijn de voorbije vijf jaar uitgebouwd en voldoen aan alle moderne noden als ook inzake veiligheid. Met de stijging van de investeringskredieten in 2002 kan het vijfjarenplan worden uitgevoerd.

– *Sportinfrastructuurplan*

De heer André Van Nieuwkerke verwijst naar het sportinfrastructuurplan dat door Bloso werd opge maakt om de blinde vlekken inzake sportinfrastructuur in kaart te brengen. Het mag echter niet blijven bij deze statische benadering. Het plan moet actief worden gehanteerd om prioriteiten vast te leggen, waaraan tevens een decretale verankering moet worden gegeven.

Mevrouw Carla Galle verduidelijkt dat er volgens de Bloso-inventaris 18.000 sportaccommodaties zijn in Vlaanderen. Daarin zijn ook de privé-infrastructuren opgenomen die voor het publiek worden opengesteld. Uiteraard zijn de zuivere privé-infrastructuren die gesloten zijn voor het publiek hier niet in opgenomen.

Via een regelmatige update kan men de blinde vlekken en de overconcentraties zien. Het is volgens ons niet de taak van de Vlaamse overheid om die blinde vlekken op te vullen. Tot 1991 was er een subsidie van 400 tot 500 miljoen frank voorhanden voor de gemeentelijke sportinfrastructuren. Met de oprichting van het investeringsfonds in 1991 is dat afgeschaft. De subsidiekredieten waar de minister nu over beschikt zijn veel kleiner. Hij zal dus keuzes moeten maken.

Op de vraag van de heer Felix Strackx of de lijsten van deze sportinfrastructuren te bekomen zijn antwoordt mevrouw Galle dat deze erg omvangrijk zijn. De lijsten kunnen bij het Bloso worden ingekeken, en op specifieke vragen kan onmiddellijk worden geantwoord.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat Bloso een actieve rol kan spelen in het leveren van informatie over lokale sportinfrastructuur en het begeleiden van sporten. De gemeentelijke subsidie voor sportinfrastructuur wordt gehalveerd. De vraag wordt gesteld of daarrond voldoende is gecommuniceerd. Er zijn immers gigantische noden.

De minister bevestigt dat er weinig duidelijkheid bestaat over welke maatregelen er moeten worden genomen inzake de lokale sportinfrastructuur. Sinds lang heerst er stilzwijgen over dit onderwerp. In 2001 was men van plan een reglement op te stellen om deze aangelegenheid te regelen, maar daar is weinig van gekomen. Als gevolg daarvan was er 100 miljoen frank beschikbaar voor sportinfrastructuur, zonder dat er bruikbare dossiers op tafel lagen.

Inderhaast werden alle oude en in aanmerking komende dossiers geactualiseerd. Gezien de prioriteit van deze zaak, heeft de minister zelf een aantal voorstellen gedaan om deze middelen niet te laten vervallen. Deze voorstellen zijn vooral gericht op het verhelpen van het gebrek aan sportinfrastructuur in Brussel. De Inspectie van Financiën heeft echter een negatief advies uitgebracht, omdat er geen onderliggende reglementering is.

De minister zal het probleem aan de regering voorleggen en vragen om deze uitgaven toch goed te keuren. Het blijft echter noodzakelijk om zo snel mogelijk een reglementering uit te werken.

– *Defederalisering van de sportbonden*

De heer André Denys verheugt zich over het feit dat het decreet over de sportfederaties heeft geleid tot de defederalisering van een reeks sportbonden. Een van de grootste bezwaren was het feit dat men al een jaar moest bestaan vooraleer men subsidies kon krijgen. Het schrappen van deze voorwaarde heeft ertoe geleid dat belangrijke bonden zich hebben geherstructureerd, zoals bijvoorbeeld de wielerbond en de basketbalbond. Hij betreurt het verzet van de Belgische Voetbalbond en benadrukt dat een defederalisering geen enkel probleem is voor het samenstellen van een nationale ploeg.

De minister kan zich akkoord verklaren met de gemaakte bedenking over de splitsing van de sportbonden. Hij beklemtoont dat hij de strijd niet opgeeft om daarover het overleg voort te zetten, en wijst erop dat er reeds een aantal successen zijn geboekt.

– *Financiële stimuli om meer mensen te doen sporten*

De heer André Denys verwijst naar de recente maatregel van minister Van Grembergen om het lidgeld van Vlaamse ambtenaren voor sportclubs terug te betalen. Dit is een goed idee als ook in een goede controle wordt voorzien. Via de Vlaamse fiscaliteit zou voor meer Vlamingen in een vrijstelling kunnen worden voorzien voor abonnementen van erkende sportclubs. Spreker is ervan overtuigd dat dit een fiscale stimulans zou geven aan de sector, terwijl de maatregel eveneens tegemoetkomt aan de verzoeking om zoveel mogelijk mensen te doen sporten.

De minister is vragende partij voor goede initiatieven om zoveel mogelijk mensen aan te zetten tot sportparticipatie. Hij wil de mogelijkheid van fiscale impulsen onderzoeken en verwacht ook suggesties daaromtrent. De fiscaliteit is immers een sturend beleidsinstrument. Hij zal hierover dan ook met de minister van Financiën spreken.

– *Uitvoeringsbesluiten decreet sportfederaties en het advies van de Vlaamse Sportraad*

De heer André Denys vraagt hoever het staat met de uitvoeringsbesluiten van het decreet op de sportfederaties. De behandeling voor advies door de Vlaamse Sportraad duurt reeds langer dan een maand. De spreker wijst erop dat het Vlaams Parlement en de administratie in dit verband zeer snel werk hebben geleverd en dat de uitvoeringsbesluiten voor het einde van dit jaar klaar moeten zijn. Hij betreurt dat de Vlaamse Sportraad niet in staat is om in een dergelijke situatie snel te adviseren, en dringt aan op een urgentieprocedure.

De minister benadrukt dat adviesprocedures aan decretaal verankerde termijnen zijn gekoppeld. Dat kan echter problemen geven met de bedoelde uitvoeringsbesluiten die op 1 januari van kracht moeten zijn. Die datum is niet meer haalbaar, zodat ze met terugwerkende kracht in werking zullen moeten treden.

De minister is het ermee eens dat Bloso constructief en snel heeft gewerkt. Hij stemt ermee in om de uitvoeringsbesluiten in de commissie toe te lichten.

– *Wielrennen*

De heer André Denys vraagt bevestiging omtrent het voornemen van de minister om de wielersbaan aan de Blaarmeersen te Gent te overdekken. Het

betreft een bovenlokale sportinfrastructuur die de spreker graag tot een topsportpiste ziet uitgroeien, en die gunstig is gelegen. In de nabijheid kan een topsportschool voor wielrenners worden opgericht. Bovendien bevinden de Blaarmeersen zich vlakbij de Vlaamse Ardennen, waar heel wat mooie wielercapars voorhanden zijn. De spreker meent dat het overdekken van deze piste noodzakelijk is indien de minister de wielersport in Vlaanderen nog een kans wil geven.

De minister bevestigt dat alle betrokkenen het alvast eens lijken over de waarde van het Blaarmeersen-project.

De heer André Denys vraagt ook aandacht voor de wieleropleiding van de VDAB in samenwerking met de minister van Tewerkstelling. Deze opleiding zou mogelijk bedreigd zijn. De VDAB-opleiding is echter een ideale en goedkope manier om het probleem van de wieleropleidingen op te lossen. Een belofte kan immers, onder dezelfde gunstige voorwaarden als andere deelnemers aan VDAB opleidingen, bij de bevoegde Vlaamse Wielerschool gedurende twee jaar een wieleropleiding volgen. De spreker vraagt de minister om de situatie te onderzoeken.

De minister neemt zich voor om de gesignaleerde problemen betreffende de VDAB-opleiding van wielrenners te bespreken met de minister van Tewerkstelling.

– *Wetenschappelijk onderzoek inzake sport*

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het vreemd dat 'sport, beweging en gezondheid' middelen krijgt uit de onderwijsbegroting. Ze stelt tevens vast dat alle middelen inzake wetenschappelijk onderzoek zijn verdwenen uit de sportbegroting. Volgens haar was er in de begroting van de toenmalig minister Martens nog een apart budget voor wetenschappelijk onderzoek, los van de Bloso-begroting. Nu is echter zowel dit apart budget als het wetenschappelijk onderzoek in de Bloso-begroting verdwenen. Dit gaat allemaal naar het ene onderzoekssteunpunt dat door onderwijs wordt betaald. De spreker vraagt zich bijgevolg af of er geen nood meer is aan wetenschappelijk onderzoek in de sportsector.

De minister meent dat er geen specifieke basisallocatie bestaat betreffende onderzoek in verband met sport, buiten opgenomen in de dotatie voor Bloso. Wel is er altijd de mogelijkheid om wetenschappelijk onderzoek te laten verrichten via specifieke contracten en dit op pr.42.2 ba 12.24 of pr.45.1 ba 12.23. Er is echter nooit een basisallocatie

voor wetenschappelijke onderzoeken geweest. Bij de algemene opmaak van de begroting is rekening gehouden met de stijging van de vormingsmiddelen tijdens deze legislatuur. Dat is een kwestie van coördinatie. De kredieten voor vorming kunnen perfect worden gebruikt voor wetenschappelijk sportonderzoek. Voor het steunpunt 'Sport, beweging en gezondheid' gaat het om 170 miljoen frank over 6 jaar.

– *Instituut Topsport Vlaanderen (ITV)*

Mevrouw Mieke Van Hecke concludeert uit de begroting van Bloso dat het Instituut Topsport Vlaanderen zijn eigen weg gaat. Er wordt een zeer specifieke invulling aan dit instituut gegeven. De opdracht ervan houdt veeleer de randvoorwaarden voor topsport in dan de begeleiding van topsporters. De vraag is of dit dan de specifieke opdracht voor Topsport Vlaanderen wordt. Het instituut richt zich niet tot individuele topsporters, maar tot het kwalitatief verbeteren van de topsportwerking van de Vlaamse sportfederaties. Dit is een zeer beperkte invulling van de opdracht van het Instituut Topsport Vlaanderen. Door koppen weg te hakken, zoals in de interpellatie van de heer André Van Nieuwkerke wordt gesuggereerd, wordt niet tegemoetgekomen aan de verschillende invalshoeken van de topsport (*Hand. VI. Parl. 2001-2002, nr. C49, 1*).

De minister stelt dat de invulling van de missie van het ITV zal gebeuren in samenspraak en in samenwerking met het Overlegplatform Topsport. Dat er in de beleidsbrief sprake is van een aansturing, betekent niet dat het om een heilige koe gaat waaraan niet meer kan worden geraakt.

– *Aandacht voor minder populaire sporten*

Bij de besprekingen inzake media werd volgens mevrouw Mieke Van Hecke reeds gewezen op de noodzaak om aan niet-populaire sporten de levensnoodzakelijke mediacovering te garanderen. Niet-populaire sporten lijden immers onder een gebrek aan middelen. Zij moeten heel wat betalen om in een korte sportflash te worden opgenomen, terwijl populaire sporten hiervoor grote sommen ontvangen.

De minister is het hiermee eens. Ook hij wenst een grotere aandacht voor 'kleinere' sporten. Aan het wereldkampioenschap turnen dat in Gent werd georganiseerd werd bijvoorbeeld weinig aandacht besteed, maar het organiseren van bepaalde evenementen kan voor een impuls zorgen. De eigen logi-

ca van de media, kijkcijfers en reclame-inkomsten is echter moeilijk weg te denken.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat de impact van de media op die sporten nochtans gigantisch is. Er is trouwens ook veel vraag naar media-aandacht. Daar wordt echter niet op gereageerd. Het probleem is inderdaad niet eenvoudig.

– *Aandacht voor de gemotoriseerde sporten*

De heer Marino Keulen wijst op het belang van de gemotoriseerde sporten, waarbij Vlaanderen vooral in inzake motorcross op een rijke traditie kan terugkijken. Hij verwijst naar de vragen om uitleg die in dat verband op 18 oktober 2001 in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport werden gesteld (*Hand. VI. Parl. 2001-2002, nr. C25, 2*).

Motorsporten worden volgens de spreker nog te vaak stiefmoederlijk behandeld, omwille van bepalingen op het vlak van ruimtelijke ordening en milieu. Uit de vraag om uitleg bleek ook het belang van het provinciale beslissingsniveau en van een geïntegreerd totaalbeleid. Hij vraagt de minister van Sport om het voortouw te nemen en de gemotoriseerde sporten een plek onder de zon te geven, eventueel in een multifunctioneel domein dat voor meerder sporten kan worden benut.

De minister verklaart dat de Vlaamse regering dienaangaande nog voor het einde van het jaar uitspraak zal moeten doen.

3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming

3.1. Decreetsbepalingen

Artikel 23

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

3.2. Begrotingstabel

AFDELING I

Programma's 42.20

Medisch-sociaal beleid
(ba 12.03, 12.24 en 33.24)

Programma 49.10

Dotatie BLOSO

Beide programma's worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

DEEL IV : CULTUUR

1. Inleidende uiteenzetting door de heer Bert Anceaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

1.1. Toelichting bij de beleidsbrief Jeugd : beleidsprioriteiten 2001-2002

De minister deelt mee dat het jeugdwerkbeleid zoals het in de beleidsnota werd vooropgesteld, verder werd geconcretiseerd in het eerste Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan. In 2002 zal de ingeslagen weg verder worden bewandeld, rekening houdend met de negenproef die in dat Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan werd vooropgesteld. De minister herinnert aan de negen onderdelen van die proef : communicatie en participatie als doel én als middel, het bieden van ruimte in de verschillende betekenissen, een offensief beleid met nadruk op de kracht van de jeugd en het jeugdwerk, het recht op een gevarieerd jeugdwerkaanbod, de toegankelijkheid voor alle kinderen en jongeren, kansen voor nieuwe netwerken, kans voor reflectie op en een profi-

lering van het jeugdwerk, complementariteit en tot slot beklemtoning van een aantal beleidskwaliteiten.

Bij de bespreking van zijn beleidsbrief zal minister Anciaux achtereenvolgens de volgende vijf aspecten overlopen : de decreten, de problematiek van informatie en participatie, jeugdcultuur, jeugd en cultuur, de internationale aspecten en tot slot de randvoorwaarden voor een goed Jeugdbeleid.

1.1.1. Aanpassing van de decreten

- *Decreet houdende subsidiëring van de gemeentebesturen en de VGC inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid (decreet gemeentelijk jeugdwerkbeleid)*

De minister merkt op dat het nieuwe decreet en zijn uitvoeringsbesluiten worden toegepast vanaf 2002. De middelen werden aanzienlijk opgetrokken tot 650,7 miljoen frank. Aan het jeugdruimtebeleid wordt bijkomende aandacht besteed via de vastlegging van de nieuwe prioriteit 'ruimte voor de jeugd'. Volgend jaar zal verder aandacht worden besteed aan de opvolging van de gemeentelijke jeugdwerkbeleidsplannen en de jeugdruimteplannen. Via het steunpunt en de afdeling Jeugd en Sport zal blijvend worden geïnvesteerd in de kwaliteit van de lokale beleidsplannen. Inzake de afstemming van het jeugdwerkbeleid op het jeugdbeleid in de andere domeinen, moet volgens de minister verder worden onderzocht hoe het ontwikkelen van een sectoroverschrijdende visie en het weg nemen van decretale drempels impulsen kan geven tot betere samenwerking.

- *Decreet houdende subsidiëring van de provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid (decreet provinciaal jeugdwerkbeleid)*

Sinds de opmaak van de beleidsbrief is er volgens de minister al een hele weg afgelegd, en dit met tal van nieuwe gevolgen. De minister wijst erop dat de toelichting die hij nu geeft, gezien de evolutie, wel afwijkt van wat in de betreffende beleidsbrief te lezen stond in verband met de provinciale benadering.

Pas in 2002 – vermoedelijk voor de vakantie – zal een samengevoegd decreet – dus zowel gemeentelijk als provinciaal – worden uitgewerkt. Volgens de minister is het daarbij de bedoeling dat zo weinig mogelijk verandert aan de bepalingen van het zopas vernieuwde decreet op het lokaal jeugd-

werkbeleid. Vooral de bepalingen van het provinciale hoofdstuk zullen nieuw zijn. Daarbij zal de nadruk liggen op de afstemming van het bovengemeentelijke jeugdwerk – dit is het jeugdwerk dat zich op streekniveau of op het provinciaal niveau ontwikkelt – alsook op de provinciale beleidsinitiatieven met het gemeentelijk en intergemeentelijk jeugdwerk en op de gemeentelijke initiatieven. Er zal volgens de minister ook een nadruk worden gelegd op een evenwichtig aanbod van jeugdwerk voor en met gehandicapte kinderen en jongeren in alle Vlaamse provincies.

Voor de gemeentebesturen zullen de bepalingen pas ingaan voor de opmaak en uitvoering van het Jeugdwerkbeleidsplan 2005-2007. Voor de provinciebesturen is er een akkoord dat zij in september 2002 een jeugdwerkbeleidsplan indienen voor de periode 2003-2007, en dit volgens het nieuwe decreet. De minister voegt hier aan toe dat dit berust op een afspraak die hij heeft gemaakt met de provinciale bestendige afgevaardigden.

- *Decreet Vlaams jeugdbeleid*

Het Vlaams jeugdbeleid moet volgens de minister meer zijn dan enkel en alleen een jeugdwerkbeleid. Daarom was er nood aan een decretaal kader dat alle aspecten van een Vlaams jeugdbeleid omvat. Volgens de minister moet een dergelijk decretaal kader regelmaat brengen in de opmaak van een Vlaams beleidsplan, de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap opnieuw invullen zodat hij de traditionele jeugdwerkraad overstijgt, een Steunpunt Jeugdbeleid mogelijk maken en een decretale basis geven voor wat nu nog door de reglementen rond 'participatie, informatie en communicatie', 'internationaal', 'jeugdcultuur' en 'experimenteel jeugdwerk' wordt gevat. Deze vier reglementen moeten daar volgens de minister in vervat worden.

Ook voor een aantal bezorgdheden in verband met de landelijke jeugdwerkinitiatieven wil de minister binnen het decreet Vlaams jeugdbeleid een antwoord bieden. Als voorbeelden verwijst hij naar de enveloppefinanciering, de complementariteit met het jeugdwerk binnen de verschillende beleidsniveaus, internationale en intersectoriële mogelijkheden en ontzuiling. Tegelijkertijd wil hij het aparte systeem van detacheringen laten uitdoven.

Vervolgens beklemtoont de minister in het kader van de deeltijdse vorming het overleg tussen de sector en de administraties van Cultuur en Jeugd, Onderwijs en Werkgelegenheid. Dit overleg moet

volgens hem leiden tot de absoluut noodzakelijke afstemming van het beleid.

– *Decreet jeugdverblijfscentra*

Inzake het decreet jeugdverblijfscentra moet tussen de domeinen Sociaal Toerisme en Jeugdwerk naar een betere afstemming worden gestreefd.

1.1.2. Informatie en participatie

Conform de beleidsnota Jeugd wil de minister een aantal jeugd(werk)initiatieven mogelijk maken die een eigentijdse en gedifferentieerd participatie ten goede komen of een betere informatiedoorstroming verzorgen. Daartoe worden in 2002 een aantal initiatieven gecontinueerd waartoe in het voorbije jaar reeds een aanzet was gegeven. De minister verwijst in dit verband naar het subsidiereglement informatie-, communicatie- en inspraakprojecten voor de jeugd, naar het project 'Jongeren maken plannen' en naar het stemrecht op 16 jaar.

1.1.3. Jeugdcultuur, jeugd en cultuur

Jeugdcultuur kreeg volgens de minister terecht veel aandacht in de regeerverklaring en in de beleidsnota jeugd. Letterlijk werd vastgesteld dat het tijd wordt de c in jeugdcultuur met grote C te schrijven. De minister wil dat in 2002 verder invullen, op verschillende vlakken. Met het onderzoek over het fuivenbeleid in Vlaanderen werd reeds dit jaar begonnen. Er komt onderzoek naar het jeugdcultuurbeleid, waarbij de manier waarop het beleid inzake jeugdcultuur op de diverse beleidsniveaus wordt gevoerd, in kaart zal worden gebracht. Niet alleen de impulsen voor artistieke culturele uitingen van jongeren, maar ook de nood aan ondersteuningsmaatregelen op dit terrein moeten zo in beeld komen.

Verder zal in 2002 nog worden ingevuld : het subsidiereglement in verband met artistieke producten en projecten voor en door jongeren ; de jeugdinfrastructuur met bovenlokaal belang, wat past binnen het Fonds Culturele Infrastructuur ; cultuur en onderwijs. Wat dat laatste betreft, komt er een in het najaar van 2001 af te sluiten samenwerkingsprotocol. De minister merkt op dat hij met tijdgebrek kampt om een aantal zaken, zoals dit, toch nog waar te maken. Dat protocol moet nog officieel worden ondertekend, samen met minister Vanderpoorten. Toch zal de minister ruimte in zijn agenda trachten te vinden om dit toch waar te maken voor 1 januari 2002. Het protocol moet zorgen voor een structureel overleg, de gefaseerde uit-

bouw van een steunpunt in de schoot van de Canon cultuurcel en een betere afstemming van de regelgeving in beide departementen binnen het domein Onderwijs en Cultuur.

Wat het popbeleid betreft wordt in 2002 verder gewerkt aan het herstel van de evenwichten in het muziekbeleid ; aan een betere verhouding tussen structurele en projectmatige ondersteuning ; aan ruimte voor alle genres, klassiek en populair, evenwel zonder schotten ; aan een gelijkwaardige aandacht voor productie en presentatie. Een andere bekommernis is het tot stand brengen van een goede communicatie.

1.1.4. Internationaal

Wat het internationale aspect betreft, zal in 2002 verder werk worden gemaakt van de afstemming van de bestaande initiatieven op het vlak van de EU, de Vlaamse Gemeenschap, de federale overheid en het provinciale niveau, onder meer binnen JICA, JINT en het reglement internationaal. Wat dat laatste betreft, zal zo snel mogelijk een campagne worden gestart met projecten voor individuele jongeren. De minister verklaart dat dit een van zijn stokpaardjes is waar men nog niet toe is gekomen. Gelukkig werden daartoe steeds de middelen overgenomen, zodat het geld daarvoor ruim aanwezig is in 2002. De nieuwe begroting, net als die van vorig jaar, bevat een ruiter voor dit aspect van internationale projecten voor de jeugd. Een belangrijk onderdeel is wel al ingevuld, maar het onderdeel dat individuele jongeren in Vlaanderen in staat moet stellen internationale contacten te leggen was tot op heden nog niet uitgevoerd.

1.1.5. Randvoorwaarden voor een goed jeugdbeleid

Er is volgens de minister reeds overleg tussen de overheidsniveaus, voorlopig samengesteld uit de vertegenwoordigers van de afdeling Jeugd en Sport, de VVP, de provinciale jeugddiensten, de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten, de VVSG en de VGC. Het overleg wordt uitgebreid met vertegenwoordigers van de jeugdraden op de drie beleidsniveaus.

In 2002 staat het kerntakendebat centraal in dit overleg. Heel dat jaar zal trouwens worden gekenmerkt door dit debat. Dat is immers een van de onderdelen van een beter bestuurlijk beleid, dat ook in 2002 op poten moet staan. Tegen 2003 moet dat het geval zijn voor alle departementen. De minister verklaart dat zijn team terzake zeer goed voorbe-

reid is, zodat dit geen probleem zal stellen. Toch zal dit nog een huzarenstukje worden.

Met betrekking tot het jeugdonderzoek meldt de minister dat het steunpunt vanaf 2002 zal zorgen voor de centralisatie en verspreiding van de onderzoeksresultaten van alle onderzoeksprojecten inzake kinderen en jongeren. Met het oog op de uitwerking van het statuut voor gemeentelijke jeugdconsulenten wordt alvast in 2002 in samenspraak met het werkveld een eerste diagnose van de problematiek opgemaakt.

Wat de afdeling Jeugd en Sport betreft, werd een personeelsplan opgesteld. Daaruit blijkt dat de afdeling te weinig ambtenaren van niveau A en in mindere mate niveau B telt. Dat is niet nieuw. Ondertussen werd reeds actie genomen om dit te verhelpen. Nog in het najaar van 2001 worden de procedures afgerond voor de aanwerving van twee personeelsleden van niveau A en één personeelslid van niveau B. Ook voor 2002 wordt in de begroting in een krediet voorzien van 21,1 miljoen frank voor bijkomend personeel voor de hele administratie Cultuur. Voor de afdeling Jeugd en Sport zal dit de aanwerving van twee bijkomende ambtenaren van niveau A mogelijk maken. De omschrijving van de taken van de afdeling Jeugd en Sport krijgt haar beslag in het kader van de hervorming van de Vlaamse administratie.

De werking van het Steunpunt Jeugdbeleid moet op 1 januari 2002 van start gaan. De algemene vergadering en de raad van beheer werden op voorstel van de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap reeds samengesteld. De kerntaken van het steunpunt worden : de verzamel- en multiplicatorfunctie ; de methodiekontwikkeling ; de vorming en ondersteuning op het vlak van participatie ; de communicatiefunctie ; de dienstverleningsfunctie ; de onderzoeksfunctie en de platformfunctie. In een later stadium zal worden gewerkt aan een integratie of afstemming van andere steunpuntfuncties, in of met het Steunpunt Jeugdbeleid.

Met het oog op zijn adviestaak zal de nieuwe Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap onder andere studiewerk kunnen verrichten, informatie verzamelen, initiatieven nemen en samenwerkingsverbanden opzetten met internationale partners, ruime informatie verstrekken over zijn eigen werking en de nodige inspraak- en participatieprocessen op gang brengen. Dat laatste is de belangrijkste functie, aldus de minister.

Ten slotte is er nog het Vlaams interprofessioneel akkoord. De regularisatie van de DAC'ers wordt in 2002 in orde gebracht. Dat verloopt in een aantal fasen : een fase vanaf 1 januari 2002, een fase vanaf 1 juli 2002 en een fase vanaf 1 januari 2003. De minister zegt dat wat de jeugd betreft, alles in de eerste twee fasen zit. Het statuut van alle personeelsleden waarop paritair comité 319 van toepassing is, wordt geharmoniseerd. Er wordt geld uitgetrokken voor de gesubsidieerde contractuelen.

1.1.6. Vertaling in begrotingscijfers

De middelen op het programma 45.10, Jeugd en Sport, stijgen met 119 miljoen frank of 6,6 percent, tot 1,908 miljard frank. De begroting krijgt vorm op basis van de toepassing van het Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan. Opvallend is de stijging van de middelen voor de uitvoering van het nieuwe decreet over het lokale jeugdwerk. Verder valt op dat er wordt geanticipeerd op het nieuwe decreet over het Vlaams Jeugdbeleid, dat weldra aan het parlement zal worden voorgelegd.

Begin 2002 moet het nieuwe decreet over het Vlaams Jeugdbeleid van kracht worden. Dat zal pas in 2003 leiden tot verschuivingen binnen de begroting.

Op basisallocatie 33.04 is er een daling voor internationaal jeugdwerk, en op basisallocatie 33.05 is er een lichte daling voor jeugdcultuur. Deze twee reglementen zijn pas laat van kracht geworden waardoor ze nog niet zo bekend zijn. De minister wil een degelijke communicatiecampagne afwachten om de budgettaire gevolgen volledig te kunnen inschatten. Doordat de aandacht op individuele jongeren wordt toegespitst, is die inschatting moeilijk te maken. Wat het internationale aspect betreft, beschikt de minister in 2002 over de overschotten van de jaren 2000 en 2001. Hierdoor zal er in 2002 een groot overschot zijn.

De minister wijst erop dat de middelen voor de ADJ, basisallocatie 33.25, en voor JINT, basisallocatie 33.32, een lichte stijging vertonen. Wat de ADJ betreft, moeten deze bijkomende middelen helpen om de gevolgen van de CAO Horeca op te vangen. Van JINT wordt heel wat verwacht in het kader van de begeleiding van het hele internationale beleid. Begin volgend jaar zal de grondig vernieuwde beheersovereenkomst met beide organisaties voltooid zijn. In het kader van het beter bestuurlijk beleid moeten deze beheersovereenkomsten voor 2003 worden geëvalueerd.

1.2. Toelichting bij de beleidsbrief Cultuur – beleidsprioriteiten 2001-2002

1.2.1. Een integraal beleid

Het voeren van een integraal beleid betekent volgens de minister het realiseren van een aantal grote principes.

Een eerste principe is een *kwalitatieve benadering* in alle sectoren, waaronder het sociaal-cultureel werk, de amateurkunsten, de cultuurcentra en de sociaal-artistieke projecten.

Een tweede principe, de *cultuurparticipatie*, is als thema niet meer weg te denken uit het maatschappelijke debat. Het komt indirect tot uiting in de decreten en reglementen met betrekking tot de cultuurcentra, de openbare bibliotheken, de benadering van het cultureel erfgoed en de topevenementen. Direct komt het tot uiting in initiatieven zoals 'Dorp op stap', het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie, de toenadering tussen Cultuur en Onderwijs of de rechtstreekse ondersteuning van kansarmen in hun participatie.

Het derde principe, de *indeling* en de *transparantie* van het cultuurbeleid, heeft betrekking op een goede ordening van raden en steunpunten, en op een nieuwe indeling van het homogene bevoegdheidsdomein Cultuur. Het beleidsveld Cultuur, Jeugd, Sport en Media wordt voortaan benaderd als een familie met zes telgen. De zes beleidsvelden zijn Kunsten, Erfgoed, Sociaal-Cultureel Werk, Jeugd, Sport en Media. Verder vereist de toepassing van dit principe openheid in de voorbereiding van het beleid, het voeren van het kerntakendebat, en ook een versterking van de administratie Cultuur.

Het vierde principe betreft de toename van *transversale* materies en acties, zoals culturele topevenementen, cultuurcommunicatie, internationale werking en cultuurparticipatie. De regelingen in de kunsten en in het lokale cultuurbeleid groeien naar elkaar toe.

Het vijfde principe zegt dat het cultuurbeleid *vijf functies* heeft, namelijk het verhogen van de culturele competentie, gemeenschapsvorming en sociale activering, creatie, bewaring en presentatie.

1.2.2. Transversale domeinen

In 2002 wordt het *Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie* echt operationeel. De eerste kern-

taak van het centrum is de ontwikkeling van de cultuurdatabank Vlaanderen, en de ontsluiting ervan via een cultuurwebsite Vlaanderen.

In 2001 stond er voor het eerst een allocatie op de begroting voor de *culturele topevenementen*. Zo komt er een allesomvattende aanpak, die toelaat om grote, eenmalige topevenementen te ondersteunen, die een grote culturele meerwaarde betekenen voor de kunstdisciplines, voor het publiek en voor Vlaanderen. Het vastgestelde budget voor sociaal-artistieke projecten blijft behouden en de projecten lopen door.

In het *internationaal cultuurbeleid* moet in de toekomst meer aandacht gaan naar het multilaterale en bilaterale overleg. Vlaanderen moet zich meer manifesteren in de Europese Unie, de Raad van Europa, de Unesco en de Vereniging van Regio's van Europa. Dat is een logisch uitvloeisel van de Vlaamse inbreng in het voorzitterschap van de Europese Unie. Hiervoor zijn een herstructurering van de administratie (een internationale cel per homogeen beleidsdomein) en een nieuwe benadering van de ontwikkelingssamenwerking nodig.

De minister wijst erop dat de naamsverandering – voortaan spreekt men van *samenwerkingsontwikkeling* – duidelijk aangeeft dat het in de eerste plaats een kwestie moet zijn van internationale samenwerking en solidariteit, en niet van louter hulpverlening of overheveling van middelen. Binnen de beleidsdomeinen Cultuur en Jeugd komt er per jaar een bedrag van 743.680 euro vrij voor culturele samenwerking.

De minister geeft ook aan dat er nood is aan meer acties en een versterking van de bestaande acties inzake *cultuurparticipatie* en kunsteducatie.

In de nabije toekomst ondertekent de minister een *samenwerkingsprotocol met de Vlaamse minister van Onderwijs*. Daarin zullen de principes van die structurele samenwerking worden vastgelegd. De minister somt de verschillende doelstellingen op : het openen van de wereld van kunst en cultuur voor het onderwijs, en omgekeerd ; kunst en cultuur blijvend integreren in het onderwijs ; het muzisch-creatieve aspect zijn plaats geven in het onderwijs ; de wisselwerking tussen het leerplichtonderwijs en het deeltijds kunstonderwijs optimaliseren ; de veranderlijke artistieke ontwikkelingen afstemmen in deeltijds en hoger kunstonderwijs. De minister beklemtoont dat men in de schoot van de CANON Cultuurcel een steunpunt zal oprichten.

Het instrument voor het infrastructuurbeleid heet *Fonds Culturele Infrastructuur* (FoCi). De minister wil een plan uitwerken dat geldt tot 2006. Aandachtspunten zijn onder meer : het jaarlijks vrijmaken van 2,5 miljoen euro voor het onderhoud van en de nodige werken aan de eigen gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap, met onder andere de restauratie van het gebouw van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letterkunde in Gent, de renovatie van de Beursschouwburg en de voorbereiding van het nieuwbouwproject in de Singel ; het nakomen van de aangegane verplichtingen voor de Koninklijke Vlaamse Schouwburg ; het subsidiëren van infrastructuurprojecten, zoals het jaarlijkse bedrag van 1,5 miljoen euro dat wordt voorzien voor muziekclubs, muziekeducatieve organisaties, kunstencentra en jeugdinfrastructuur van bovenlokaal belang, en de middelen voor grote infrastructuurprojecten van uitzonderlijk belang, op basis van een op te stellen allesomvattend plan, gespreid over de resterende duur van de legislatuur.

De minister wijst er vervolgens op dat de kennis en de kunde op het gebied van bedrijfsvoering minder ontwikkeld is dan de inhoudelijke kennis. Hij meent dat er meer expertise moet worden opgebouwd om de efficiënte besteding van de cultuurbegroting te verbeteren. Men moet mensen met kennis en ervaring op het domein van bedrijfsvoering aanwerven, zodat de expertise van de administratie wordt versterkt. Dat moet de beoordeling van de subsidiedossiers, het vervullen van haar informatie- en ondersteuningstaak aan de beoordelingscommissies, en haar financiële adviseringsrol ten goede komen.

De minister wil de reglementen en decreten op hun efficiëntie onderzoeken. Dat kan via maximale reserveringspercentages, een aangepast rekeningstelsel voor de culturele sector en een uniform boekhoudkundig rapporteringsmodel. Als bouwheer en verstrekker van infrastructuursubsidies moet er worden gezorgd voor meer expertise inzake bouwaangelegenheden. De kennis over sociale en fiscale wetgeving moet men ten dienste stellen van de culturele sector. Dat laatste beschouwt de minister als een opdracht van het beleid.

De minister bereidt momenteel een '*koepeldecreeet*' voor. Hij zoekt nog naar een betere benaming. Met dat decreet wil de minister het functioneren van de adviesraden en de steunpunten regelen, en een decretaal kader creëren voor een aantal transversale aandachtspunten.

Wat de *advisering* betreft, komen er twee organen. Op het vlak van de beleidsvoorbereiding komt er één raad voor Cultuur, Jeugd, Media en Sport, die een beperkt aantal leden – generalisten – telt, met een brede kijk op het gehele culturele veld. Hun voornaamste taak bestaat in het uitbrengen van adviezen over de hoofdlijnen van het beleid. Ze worden bijgestaan door tijdelijke adviescommissies. Daarnaast komt er om de twee jaar een Staten-Generaal, gekoppeld aan een brede publieke bevraging. Op het vlak van de beleidsuitvoering komt er per beleidsveld (kunst, erfgoed, sociaal-cultureel werk, jeugd, sport en media) telkens één adviescommissie, bijgestaan door tijdelijke expertcommissies. In beide gevallen is professionele ondersteuning noodzakelijk.

De regering is het erover eens dat een afzonderlijke meta-adviesraad inzake jeugdbeleid noodzakelijk blijft. Die raad moet autonoom kunnen werken. Zijn advies moet verplicht worden gevraagd.

De *steunpunten* zijn dienstverlenende en ondersteunende instellingen 'ten dienste' van hun sector. Ze situeren zich tussen het veld en de overheid. Ze zijn geen belangenbehartigers, maar communicatoren tussen het werkveld, de overheden en de andere steunpunten. De kerntaken van een steunpunt zijn praktijkondersteuning, praktijkontwikkeling en beeldvorming/communicatie. Het geïntegreerde is ook hier belangrijk. De minister vraagt hen samen te werken in een *confederatie* per beleidsveld. Het doel is de inhoudelijke samenwerking te stimuleren en een grotere efficiëntie tot stand te brengen door het gezamenlijk beheer van een aantal technische functies, zoals huisvesting, onthaal, bibliotheek en documentatie.

Wat het *statuut van de kunstenaar* betreft, wil de minister wegen op de federale aanpak. Die gaat goed vooruit. De minister had gehoopt dit dossier voor eind 2001 af te werken. Hoe dan ook is er goede hoop dat dit dertigjarige dossier binnenkort een voor de kunstenaar bevredigende oplossing kent. Voor het einde van de federale regeerperiode, normaal gesproken in 2003, zou er een oplossing moeten zijn. Intussen wordt de oprichting voorbereid van een Vlaamse instelling, die de rol van fictieve sociale werkgever opneemt voor kunstenaars zonder arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur.

In 2002 begint de eerste fase van de *regularisatie* van DAC'ers. Alle DAC'ers die werken in erkende organisaties, zullen een normale arbeidsovereenkomst krijgen. Daarvoor wordt 115 miljoen frank extra opzijgezet, boven op de middelen van de

VDAB. Dat bedrag stijgt de volgende jaren, zodat stapsgewijs, wellicht gedeeltelijk al in 2002, ook de DAC'ers in niet-erkende organisaties kunnen worden geregulariseerd. Dat zal gebeuren in drie stappen. Op 1 januari 2002 worden bijna 500 DAC'ers geregulariseerd, op 1 juli 2002 250, en op 1 januari 2003 de ongeveer 300 resterenden. Vorige week werd met de sociale partners een akkoord bereikt over de DAC-regularisatie.

Daarnaast worden ook afspraken uitgevoerd over de *harmonisatie* van alle personeelsleden die onder het paritair comité van het sociaal-cultureel werk ressorteren. De minister benadrukt dat hij zich heeft geëngageerd voor alle sectoren die onder zijn bevoegdheid vallen, dus ook voor Sport, Ontwikkelingssamenwerking, en voor alle DAC'ers die in Brussel door de VGC zijn tewerkgesteld in de gemeenschapscentra en in de instellingen van de VGC, althans voor zover het DAC'ers van de VDAB zijn. Voor de DAC'ers van de BGDA kan de minister niets doen.

Op het vlak van het beleidsgericht onderzoek signaleert de minister het opstarten van het *steunpunt (Re)Creatief*, in samenwerking met de universiteiten.

1.2.3. Kunsten

In 2002 wil de minister een ontwerp van *kunstendecreet* voorleggen aan de sector en aan het Vlaams Parlement. Het wordt een geïntegreerd decreet voor alle artistieke creatie.

Film wordt een zeer belangrijk beleidsveld. Het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) moet begin 2002 operationeel zijn. Volgens de minister is daartoe de beheersovereenkomst met het VAF zeer belangrijk. Hij wil daarin vastleggen dat de steun aan kwaliteitsfilm en filmtalent primeert. Het traject van het wetsvoorstel inzake een taxshelter wordt gevolgd.

Wat de film en de Vlaamse omroepen betreft, werd de voorbije jaren 2,5 miljoen euro voorbehouden voor film op televisie. De minister zal dat beleid voortzetten. Hij zal tevens de televisieomroepen responsabiliseren, en hen vragen om voorstellen te formuleren die het kwaliteitscriterium vooropstellen en de coproductie en de vertoning van film op televisie bevorderen. Het gaat dus niet om een automatische subsidie aan de omroepen.

Voor de eerste keer sinds jaren zijn extra middelen voorzien voor het algemeen filmbeleid. De minis-

ter wil het filmbeleid laten aansluiten bij het algemeen cultuurbeleid.

Inzake *podiumkunsten en muziek* moet de minister voor het einde van juni 2002 een beslissing nemen over de tweede subsidieperiode voor de muziek. Hij wil voor die datum ook een uitspraak doen over het Vlaams *orkestlandschap*. Verder wil hij in het toekomstige muziekbeleid nog een aantal evenwichten tot stand brengen, met name een betere verhouding tussen structurele en projectmatige ondersteuning, een evenwichtige verhouding tussen de verschillende muziekgenres, en een gelijkwaardige verhouding tussen produceren en presenteren.

In de *Nederlandse Taalunie* worden de sporen voor het nieuwe beleidsplan 2003-2007 ontwikkeld. Het gaat om een versterking van het onderwijs Nederlands in het buitenland, van het sociaal taalbeleid in de Nederlandse Taalunie, van het beheer en het onderhoud van de corpora en van een gezamenlijk letterenbeleid. Vlaanderen is in dat debat de locomotief.

Verder zal de minister in 2002 de *leenvergoeding* voor auteurs, vertalers en uitgevers trachten te realiseren. Met betrekking tot het *Vlaams Fonds voor de Letteren* komt er een versterking van het stripbeleid. De middelen voor het fonds worden opgetrokken met 414.000 euro of 17 miljoen frank ten opzichte van dit jaar. Deze middelen zijn bestemd om gezamenlijke subsidieregelingen met het Nederlands Fonds voor de Letteren te realiseren op het vlak van memoires, biografieën en werken van beginnende auteurs en vertalers, en om te investeren in de promotie en presentatie van de literatuur in het buitenland. Wat dat laatste betreft, merkt de minister op dat de stap die hij wou zetten, namelijk het Nederlands Productie- en Vertalingenfonds bevoegd maken voor het gezamenlijke beleid, onder de koepel van de Nederlandse Taalunie en aangevuld met Vlaamse beheerders, nog iets te snel blijkt.

Verder zal de minister streven naar de *vaste boekenprijs*, hoewel dat politiek niet eenvoudig ligt. Hij wil zich ook inzetten voor de *Stichting Lezen*, de subsidiëring van *leeskringen* en de *Boekencheque*.

1.2.4. Cultureel erfgoed

De publieksparticipatie is bij het cultureel erfgoedbeleid het centrale aandachtspunt, van waaruit het beleid wordt opgezet. Na Brugge, Antwerpen en

Gent sluit de minister in 2002 wellicht een *erfgoed-convenant* af met Leuven, Mechelen en Tongeren.

De minister ondersteunt ook de *punctuele participatie-initiatieven*. Het gaat om subsidies aan verenigingen voor tentoonstellingen en projecten van cultuurhistorisch belang, en om subsidies voor experimentele en vernieuwende initiatieven inzake ontsluiting voor roerend cultureel erfgoed.

In 2001 liep de startfase van het decreet *volkscultuur* ten einde. Vanaf 2002 wordt gewerkt met meerjarenplannen. Dat vereist een bijkomende en stevige investering in volkscultuur.

Op initiatief van de hele Vlaamse regering komen twee museale initiatieven het museumlandschap verrijken : het *Holocaustmuseum* in Mechelen en de *koepel van musea van de Vlaamse ontvoogding*, die start vanuit het project van het MAS in Antwerpen en van het citymuseum in de Gentse Bijloke. De subsidie van het documentatiecentrum van de VZW Pro Museo Judaico wordt verhoogd.

Op het vlak van *culturele archiefwerking* zijn er meerdere initiatieven. De Archiefbank Vlaanderen, een inventaris van privaatrechtelijke archieven, wordt verder operationeel gemaakt. De experimentele regeling archieven wordt in 2002 volledig operationeel. Er is ook de steun aan het Vlaams Architectuurarchief en het Centrum voor Teksteditie en Bronnenstudie voor het literair en muzikaal erfgoed. Het is onder meer de bedoeling de brieven van Herman De Coninck te bundelen en uit te geven. In 2002 zal ook de problematiek van de vier decretaal verankerde privaatrechtelijke archieven en documentatiecentra structureel worden aangepakt, met inbegrip van een oplossing voor de DAC-werknemers ervan. De minister zal de zin van een decretaale regeling voor de culturele archiefwerking onderzoeken.

Verder is het decreet voor de *bescherming van topstukken* zo goed als klaar voor bespreking door het parlement. Er is een afzonderlijk budget gecreëerd voor de verwerving van cultureel erfgoed. Het decreet betreffende de *bescherming van het varend erfgoed* is klaar om te worden voorgelegd aan de Vlaamse regering. Voor behoud en beheer start in 2002 de eerste experimentele fase van het reglement inzake *erfgoeddepots*.

1.2.5. Sociaal-cultureel werk

Het sociaal-cultureel volwassenenwerk is in alle opzichten aan een heropleving en herwaardering toe. Er is meer dan ooit behoefte aan verbanden en

groepen waarin mensen zich thuis voelen, aan de invulling van vormingsbehoeften die breder uitwaaieren dan het onderwijs en de beroepsvorming en die verwijzen naar een brede persoonsontplooiing en een breed mens- en maatschappijbeeld. In die richting wordt het sociaal-cultureel volwassenenwerk geheroriënteerd. Principes daarbij zijn de brede toegankelijkheid, het open karakter, de groepsvorming, het vrijwilligerswerk in balans met de professionaliteit, het engagement van de civiele samenleving en de solidariteit.

In de *amateurkunsten* zijn de nieuwe samenwerkingsverbanden per discipline volop in ontwikkeling. De middelen voor de uitvoering van het decreet worden verhoogd, behalve voor de projecten.

Het decreet voor de *verenigingen* van 1995 zal worden vervangen door een nieuwe regeling, die uiterlijk op 1 januari 2003 van kracht zal worden. Het nieuwe decreet zal, met een beperkte groei van de middelen, een rechtszeker systeem invoeren dat elke vereniging de nodige financiële draagkracht biedt. Kwaliteitsbeoordeling zal een beperkt aantal kwantitatieve normen aanvullen.

De *vormingsinstellingen* zullen in hetzelfde decreet aan bod komen. Het principe van de niet-beroepsgerichte vorming in een open aanbod zal daarin uitdrukkelijk worden opgenomen. Naast de regionaal werkende volkshogescholen zullen ook een aantal gespecialiseerde vormingsinstellingen met een landelijke werking worden erkend.

Ook de *bewegingen* zullen in hetzelfde decreet worden behandeld. Het betreft hier professionele organisaties die voor de sensibilisering voor en de educatie over relevante maatschappelijke thema's zorgen. De subsidiëring, die op inhoudelijke en kwalitatieve criteria is gebaseerd, zal om de vier jaar opnieuw worden bekeken.

Volgens de minister is het alom bekende boek '*culturele manifestaties*' aan een grondige herziening toe. In veel gevallen zijn de cultuurspreidende effecten achterhaald. Hierdoor zijn de uitkoopsommen van artiesten in sommige gevallen vertekend. Bovendien wordt de participatie niet steeds op een voldoende wijze gestimuleerd.

Op dit vlak wil de minister voor een nieuw beleid kiezen. Hij wil jong talent subsidiëren en een specifiek doelgroepenbeleid voeren. Als voorbeelden van dergelijke doelgroepen verwijst hij naar de senioren, de gevangenen, de psychiatrische patiënten en de armen. Hij wil de participatie van kansarmen en laaggeschoolden ontwikkelen, en een alternatief

systeem voor het verenigingsleven tot stand brengen, dat laagdrempelig is, kwaliteitsvolle artiesten spreidt en administratief eenvoudig is.

Die geplande herziening is in eerste instantie het gevolg van het feit dat het nieuwe instrument, het decreet op het lokaal cultuurbeleid, niet losstaat van deze aangelegenheden. Zeker wat de cultuurcentra en de gemeenschapscentra betreft, zal het nieuwe decreet nieuwe mogelijkheden bieden. De minister benadrukt nogmaals het belang van het doelgroepenbeleid en van het ondersteunen van jong talent.

Via het zogenaamde 'boek' is in het verleden veel aandacht geschonken aan het verenigingsleven. Nu de organisatorische kosten en de tarieven van Sabam stijgen en ook de billijke vergoeding moet worden betaald, is het niet de bedoeling om de verenigingen nog een bijkomende straf op te leggen, door het wegnemen van die kleine subsidiebedragen.

De minister meent dat de activiteiten, die voor het einde van 2001 worden gepland en die in de eerste helft van 2002 zullen plaatsvinden, volgens het oude systeem moeten worden behandeld. Tegelijkertijd wil hij werken aan een minder betuttelend, kwalitatief responsabiliserend en minder bureaucratisch systeem. De verenigingen moeten de kans krijgen om zelf te bepalen wat kwalitatief hoogstaand is. Momenteel zijn daar meer dan twaalf voltijdse administratieve krachten mee bezig.

Aangezien hij in het verenigingsleven wil blijven investeren, zal de minister voor de culturele manifestaties van de verenigingen in hetzelfde bedrag voorzien als de vorige jaren. Hij wil daarvoor samenwerken met de landelijke organisaties. In functie van het aantal afdelingen waarover ze beschikken, zouden de landelijke organisaties geldelijke steun kunnen krijgen van de Vlaamse overheid. De lokale afdelingen zouden dan, bijvoorbeeld door middel van een trekkingsrecht, steun van hun landelijke organisatie kunnen krijgen. Bovendien zouden de landelijke organisaties op die manier de kans krijgen om zelf circuits en initiatieven op te zetten, zoals momenteel in een aantal gevallen al gebeurt.

De kwaliteitsbeoordeling door de landelijke organisaties zou tot een lichte heroriëntering in de richting van de cultuurcentra en de gemeenschapscentra kunnen leiden. Bovendien zou het een duidelijk antwoord zijn op de protesten die op het terrein zijn geuit.

1.2.6. Lokaal cultuurbeleid

Het decreet inzake het lokaal cultuurbeleid treedt in werking op 1 januari 2002. De opmaak van een *gemeentelijk cultuurbeleidsplan* is de sleutel tot de dynamiek van dat beleid. In een proces van communicatieve planning, met alle culturele actoren en zoveel mogelijk inwoners, wordt een plan uitgewerkt. Het is uitdrukkelijk de bedoeling dat binnen enkele jaren een groot deel van de Vlaamse en Brusselse gemeenten instappen, want pas dan kan er sprake zijn van een breed maatschappelijk effect. De budgettaire impact op de Vlaamse begroting is vrij fors. De interesse bij de lokale besturen is groot, zodat de te verwachten effecten vrij snel zichtbaar kunnen worden.

In hetzelfde decreet krijgen de *openbare bibliotheken* een nieuw regelgevend kader. De subsidietechniek is gewijzigd : het gaat om een enveloppesubsidie, die verworven wordt op basis van een kwantitatieve norm (het bevolkingsaantal) en een kwalitatieve norm (een beleidsplan). De verhoging van de budgetten moet ook de inzet van hoger geschoolde medewerkers mogelijk maken.

In hetzelfde decreet zijn ook bepalingen over de *cultuurcentra* opgenomen. Het budget voor de cultuurcentra is tegenover 2001 gestegen, zodat ze de hen toegewezen functies kunnen vervullen.

1.2.7. Vertaling in begrotingscijfers

a) Algemeen

Globaal stijgen de beleidskredieten voor cultuur op de programma's 45.1 tot en met 45.5 met 1,2 miljard frank tot 13,711 miljard frank. Dat is een stijging met maar liefst 9,6 percent.

Opgesplitst per programma zien de stijgingen in beleidskredieten er als volgt uit :

- programma 45.1 (Jeugd en Sport) stijgt met 119 miljoen frank ;
- programma 45.2 (Volksontwikkeling en Bibliotheken) stijgt met 601 miljoen frank ;
- programma 45.3 (Beeldende Kunst en Musea) stijgt met 128 miljoen frank ;
- programma 45.4 (Muziek, Letteren en Podiumkunsten) stijgt met 440 miljoen frank ;
- programma 45.5 (Algemeen cultuurbeleid) daalt met 83 miljoen frank.

De daling van programma 45.5 heeft volgens de minister te maken met verminderde betalingen uit het verleden, alsook met de vermindering met 50 miljoen frank van de dotatie aan het Fonds Culturele Infrastructuur. In ruil voor die inlevering werd wel een bedrag van 500 miljoen frank ter beschikking gesteld door het Fonds voor Eenmalige Investerings.

Wat de bevoegdheid film betreft, is er op programma 72.1 (Filmbeleid en Audiovisuele Cultuur) een toename van de middelen met 190 miljoen frank, tot 617 miljoen frank.

b) Ruiters en herverdelingen

De minister wijst de commissieleden op enkele specifieke bepalingen in het uitgavendecreet, meer bepaald de artikelen 11, 57 en 59.

In artikel 11 staan twee ruiters ingeschreven :

- in programma 45.1, basisallocatie 33.04, met betrekking tot de subsidies voor de internationale uitwisselingsprojecten ;
- in programma 45.5, basisallocatie 12.26, met betrekking tot allerhande ICT-uitgaven.

Het betreft de machtiging om kredieten over te dragen van 2001 naar 2002.

Daarnaast voorziet artikel 11 ook in de machtiging om binnen programma 45.3 (beeldende kunsten en musea), op de basisallocaties 74.80 en 74.81 (aankoop van kunstwerken en verwerving van cultureel erfgoed), kredieten over te dragen van 2002 naar 2003.

In de artikelen 57 en 59 van het uitgavendecreet wordt de mogelijkheid voorzien om herverdelingen te doen in het kader van de uitvoering van het social-profitakkoord met betrekking tot de DAC-problematiek.

2. Algemene bespreking

2.1. Algemene opmerkingen

- *Aanzienlijke verhoging van de culturele middelen*

Alle commissieleden zijn het erover eens dat de middelen voor de cultuurbegroting aanzienlijk zijn

toegenomen. Dat stemt tot grote tevredenheid binnen de commissie.

Mevrouw Mieke Van Hecke verbaast zich over die sterke groei : terwijl de groei van de budgetten in de andere beleidsdomeinen tamelijk miniem is, is een stijging met 9,6 percent immers een absoluut record. Dat is positief.

De heren Jo Vermeulen, Marino Keulen en Dany Vandenbossche sluiten zich aan bij de felicitaties van mevrouw Van Hecke.

De minister apprecieert de waardering van de commissie. Het gevaar bestaat natuurlijk dat zij die de sector niet kennen, denken dat de minister van Cultuur boven zijn stand leeft. Hij beklemtoont dan ook dat in de sector voor meer dan een miljard frank aan uitgaven werd geschrapt, om nieuwe initiatieven mogelijk te maken. Een blijvende stijging is alleen verantwoord als men elke frank die men uitgeeft, goed besteedt. De stijging heeft ook te maken met een immens geloof in cultuur, en met de noodzaak van cultuur in een verzuurde samenleving. Cultuur is geen luxe.

- *Advies van de Raad voor Cultuur over de uitgavenbegroting*

Mevrouw Mieke Van Hecke vermoedt dat over deze begroting geen advies werd gevraagd aan de Raad voor Cultuur. Ze vraagt zich af of dat de begroting niet onwettelijk maakt. De federale Cultuurpactwet verplicht de minister immers om advies te vragen.

De minister wijst erop dat hij die stelling vorig jaar heeft onderschreven. Omwille van het vele werk heeft hij er echter niet meer aan gedacht. Toch denkt hij dat er nog nooit advies is gevraagd over een cultuurbegroting.

Mevrouw Mieke Van Hecke herinnert eraan dat de Raad voor Cultuur pas aan het einde van de vorige legislatuur is opgericht. Er is in het verleden echter wel al advies gevraagd aan de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en de Raad voor de Kunsten. De Raad voor Cultuur heeft tijdens de vorige legislatuur enkel een memorandum voor de volgende regeerperiode opgesteld.

De heer Jos Stassen, voorzitter, voegt daaraan toe dat er regelmatig ongevraagd advies is gegeven.

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke bieden adviezen over een begroting de gelegenheid om de uitvoering van de oorspronkelijke beleidsbrief te eva-

lueren, in het licht van de initiatieven die de minister het volgende jaar zal nemen. Het is belangrijk dat de sector daar opmerkingen kan over maken. Zij is er echter van overtuigd dat het geven van een verplicht advies over de Vlaamse begroting qua timing niet realiseerbaar is. Op het niveau van de lokale cultuurraden is dat haalbaar, maar daar is die bevoegdheid expliciet weggehaald.

De minister antwoordt dat de gevolgen van het advies van een raad over een totaalbeleid gevaarlijk kunnen zijn. Indien een adviesraad zegt dat het om een schitterende begroting gaat, zal dat de besprekingen beïnvloeden. Het parlement moet echter in alle vrijheid kunnen oordelen en beslissen over de begroting. Bovendien is een dergelijke advisering niet neutraal.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat verschillende adviesraden nog niet in werking zijn, omdat ze nog moeten worden samengesteld.

De voorzitter verklaart dat de commissie de plannen van de Vlaamse regering inzake advisering zal bespreken. De vraag hoe moet worden omgegaan met advisering op momenten van grote tijdsdruk zal daarbij aan bod komen.

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat de sector zich de voorbije jaren vaak afvroeg hoe het publiek een rol kan spelen. Er werd voorgesteld om een Staten-Generaal van het Publiek op te richten. Vraag is hoe die moet worden samengesteld. Sommige theaters laten hun publiek jaarlijks stemmen over het voorbije seizoen. De minister wil dat men in de culturele sector met het publiek overlegt, maar wil hij ook dat het publiek bepaalt wat men speelt?

Volgens de minister moet de Staten-Generaal advies geven over de grote beleidskeuzes, maar niet over de beleidsuitvoering. Dat de sector daarover ongerust is, vindt hij niet erg.

– *Beheersovereenkomsten*

Mevrouw Mieke Van Hecke maakt zich zorgen over de werkbaarheid van het instrument van de beheersovereenkomsten. Die ontsnappen immers volledig aan de controle van het parlement. Technisch-juridisch kan een beheersovereenkomst na ondertekening niet aan de goedkeuring van het parlement worden onderworpen. Men kan de minister wel ondervragen over de uitvoering ervan

door de betrokken organisatie, maar dan is hij niet meer verantwoordelijk.

De contouren van de beheersovereenkomsten worden nog nauwelijks bij decreet bepaald. Wat in de beheersovereenkomst staat, wordt vager en vager. Op die manier kan men eigengereid optreden, om te bepalen welke bevoegdheden worden overgedragen aan een verzelfstandigde organisatie. De spreker dringt er dan ook op aan dat men een kader zou scheppen inzake beheersovereenkomsten.

Tijdens de besprekingen met de VRT was er een juridische discussie over de vraag of de overeenkomst al dan niet moest worden behandeld in het parlement. Toen vroeg mevrouw Van Hecke al om het ontwerp van beheersovereenkomst, dat na onderhandelingen vorm had gekregen, voor te leggen aan de bevoegde commissie. Op die manier kan de minister bij het finaliseren van de overeenkomst rekening houden met de opmerkingen van het parlement. Indien hij dan een en ander niet opneemt in de eindtekst, kan het parlement hem daar verantwoording voor vragen.

Ook de heer Dany Vandenbossche vraagt zich af hoe de commissie met dergelijke overeenkomsten moet of kan omgaan. In dat verband verwijst hij naar een rapport van het Rekenhof over drie Vlaamse musea.

De minister is het eens met de opmerking van mevrouw Van Hecke. Hij engageert zich ertoe om in het 'koepeldecreet' een bepaling op te nemen met betrekking tot de beheersovereenkomsten, en het kader waarbinnen moet worden gewerkt. Dat decreet zal dan gelden voor alle ontwerpen binnen de sectoren Jeugd, Cultuur, Sport en Media.

Volgens de heer Jos Stassen, voorzitter, is enkel voorzien in een parlementair debat nadat de beheersovereenkomst is afgesloten. De vraag van mevrouw Van Hecke slaat echter op een controle vooraf. Op zich is dat een goed voorstel.

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke moet daarvoor aan het decreet enkel een bepaling over voorafgaande kennisname worden toegevoegd. Indien het belangrijke wijzigingen noodzakelijk acht, kan het parlement eventueel een voorstel van resolutie goedkeuren. Minder belangrijke aanpassingen kunnen tijdens de bespreking worden voorgesteld.

Mevrouw Margriet Hermans is het eens met het voorstel om de beheersovereenkomsten een decretaal kader te geven.

– *Statuut van de kunstenaar*

Mevrouw Mieke Van Hecke hoopt dat de beweringen over de grote vooruitgang inzake het kunstenaarsstatuut kloppen.

Mevrouw Margriet Hermans vraagt wat men zich bij de oprichting van een Vlaamse instelling als ‘fictieve sociale werkgever’ moet voorstellen.

Volgens de minister vormden de verschillende visies van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap in het verleden het grootste struikelblok om tot een statuut van de kunstenaar te komen. Nu is voor het eerst een gemeenschappelijk standpunt ingenomen. Daarbij werd niet gekozen voor één van beide modellen, noch werd een verbod opgelegd om als artiest voor een zelfstandigenstatuut te kiezen. Men zal zoeken naar een uniform sociaal statuut, waarbij een fictieve werkgever kan optreden en de gemeenschap haar verantwoordelijkheid kan opnemen.

De heer Dany Vandenbossche beaamt de evolutie inzake het kunstenaarsstatuut. Hij maakte deel uit van een werkgroep, die daarover een rapport publiceerde. In die werkgroep kwam het verschil van mening tussen Vlaanderen en Wallonië tot uiting. Aan Waalse zijde wou men eerder werken met een vorm van belastingheffing, terwijl in Vlaanderen voor een sociaalzekerheidsstelsel werd geopteerd.

Volgens de spreker is tijdens de voorbije twee jaar grote vooruitgang geboekt. Toch zijn er nog hiaten. Vele uitvoerende kunstenaars hebben zichzelf een statuut bezorgd, door in dienst te treden van een instelling of van hun eigen bedrijf of VZW. Zo bestaan er allerhande constructies. Het probleem blijft echter bestaan voor scheppende kunstenaars, en vooral voor beeldende kunstenaars. Nu er nog geen wettelijke regeling is vrezen zij dat er weer een zeer lange discussie komt. Het onderscheid tussen uitvoerende en scheppende kunstenaars blijft immers voor moeilijkheden zorgen.

De minister vertrouwt erop dat deze zaak in de nabije toekomst zal worden geregeld. Hij wijst erop dat de scheppende kunstenaars zelf niet altijd eensgezind of solidair zijn. Dat is niet bevorderlijk voor een snelle afhandeling van het dossier.

De heer Dany Vandenbossche meent dat het niet alleen om het sociaal statuut, maar ook om het fis-

caal statuut van de kunstenaars gaat. Ook daar rijzen problemen. Daarnaast is er nog de kwestie van de beheersmaatschappijen, die instaan voor de inning en de verdeling van de rechten van de kunstenaars.

De heer Jos Stassen, voorzitter wijst erop dat het hier vooral om federale bevoegdheden gaat.

De heer Dany Vandenbossche beaamt dit, maar beklemtoont dat dit wel degelijk een rechtstreekse impact heeft op het verenigingsleven.

De minister stelt dat die aspecten aan bod komen in zijn cultuurbeleid. Een compleet cultuurbeleid vereist echter homogene bevoegdheidspakketten. Hoe dan ook zal hij vanaf 2003 een volledig actieplan ontwikkelen, waarin ook de federale culturele instellingen aan bod zullen komen.

– *Subsidiëring van culturele manifestaties*

Volgens mevrouw Margriet Hermans zal het verdwijnen van de subsidiëring van culturele manifestaties de senioren ontgoochelen. Vele seniorenverenigingen doen een beroep op podiumkunstenaars die een beetje uit de aandacht zijn verdwenen. Die mensen werken tegen een redelijke vergoeding. Voor hen vervangt die vergoeding het pensioen.

De minister stelt dat die beslissing niet mag leiden tot een verminderde participatie. Het probleem ligt elders. Bij ontstentenis van een statuut van de kunstenaar zoekt men naar substituten. De hoofdbedoeling van de subsidiëring van culturele manifestaties mag zeker niet het ondervangen van dat gebrek zijn.

Zoals zij ook reeds stelde in de plenaire zitting n.a.v. een actuele vraag betreurt mevrouw Mieke Van Hecke de bruuske schrapping van de subsidies voor culturele manifestaties, zonder dat er overleg is geweest. Het opheffen van dat subsidiekanaal schept een dubbele leemte, enerzijds inzake de effectieve en efficiënte cultuurspreiding, anderzijds inzake de mogelijkheid voor uitvoerende kunstenaars en gezelschappen om hun beroep uit te oefenen.

Men bekijkt de kwestie vanuit het oogpunt van participatie, maar zo ontstaat een leemte. Het gaat immers niet alleen om een vorm van pensioen, maar ook om podia, waarop kunstenaars hun werk kunnen doen.

Zij hoopt dan ook dat alsnog overleg zal worden gepleegd met de representatieve organisaties,

zowel wat de organisatoren als wat uitvoerende kunstenaars betreft, teneinde een passend alternatief te zoeken.

De voorzitter vraagt naar de bedoelingen van de minister. Zowel de organisatoren als de begunstigen moeten duidelijk weten waar ze aan toe zijn. Zal het systeem in de praktijk nog een half jaar blijven bestaan, en zal dan in de tweede helft van volgend jaar een nieuwe regeling de verantwoordelijkheid en de beoordeling van de kwaliteit bij de verenigingen leggen?

De heer Dany Vandenbossche bevestigt dat het bestaande systeem negatieve kanten heeft, en dus moet worden herzien. Hij meent dat na de hervorming van het decreet op de amateurkunsten, die sector ook een taak heeft ten aanzien van de verenigingen. De sector van de amateurkunsten moet aan het verenigingsleven een gestructureerd aanbod doen, met vaste prijzen.

De minister is van mening dat er hervormingen moeten komen. Voor het lokaal cultuurbeleid wordt terecht geopteerd voor cultuurcentra en gemeenschapscentra. De doelgroepengerichte werking moet worden gehandhaafd. De seniorenwerking wordt veeleer versterkt dan verzwakt.

Hij herhaalt zijn bezorgdheid met betrekking tot het verenigingsleven. Men werkt al een tijd aan een nieuw decreet. Ondertussen zijn de middelen bevroren. In 2002 zullen de middelen wel stijgen. De verenigingen krijgen het vandaag heel moeilijk. Ze worden geconfronteerd met stijgende organisatie- en Sabam-kosten, en met de billijke vergoeding. De minister merkt wel op dat hij erin is geslaagd die laatste vergoeding billijker te maken dan wat men aanvankelijk beoogde. De participatie mag niet in het gedrang komen. Dat is immers één van de centrale punten van het cultuurbeleid.

De contracten die verenigingen afsluiten op basis van de bestaande regelgeving – dus op basis van het boek ‘Culturele manifestaties’ – voor 31 december 2001, voor manifestaties tot 1 juli 2002, zullen worden gehonoreerd. Dat geldt niet voor de culturele of gemeenschapscentra. In overleg met de sector komt er ook een heroriëntering. Die moet leiden tot een responsabilisering van de landelijke organisaties.

De overgehevelde middelen zullen even hoog zijn als de vorige jaren en in 2001. Zo kan men 1,5 miljoen frank besparen op het drukken van ‘het boek’. Er is ook sprake van een heroriëntering van het personeel.

Voor het probleem van de uitbetaling van de migrantenorganisaties en van de culturele manifestaties, die allemaal moeten worden ingevoerd in een nieuw boekhoudsysteem, is een oplossing gevonden. Tevens kan men een administratieve vereenvoudiging tot stand brengen. Men kan zich immers afvragen waarom de ene kunstenaar is opgenomen in ‘het boek’, en de andere niet. Een nieuw systeem mag niet alleen rekening houden met degenen die in een document voorkomen. De landelijke organisaties zullen daarbij hun verantwoordelijk moeten nemen en een kwaliteitsoverweging doen.

Volgens de minister kon men het bestaande systeem misbruiken. Iedereen kent minstens één artiest die zijn prijs systematisch verhoogde, indien de organisator met het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap samenwerkte. De minister wil van het voorziene overleg gebruik maken om op korte termijn een nieuw systeem uit te werken. De geplande evenementen kunnen echter zonder problemen doorgaan. Men moet overigens ook nadenken over andere mogelijkheden om artiesten te promoten.

Volgens de minister zal men zeker positief reageren op de mogelijkheid om de amateurkunsten te betrekken bij dat circuit. Hij zal dat tijdens de gesprekken met het verenigingsleven ter sprake brengen.

Hij zal ook onmiddellijk een persbericht laten versturen, om de organisatoren zo snel mogelijk te laten weten dat ze nog steeds contracten mogen afsluiten, en dat in een overgangsperiode wordt voorzien.

– *De gevolgen van de economische crisis op de investeringen in de culturele sector*

Volgens de heer Marino Keulen wordt de sector cultuur getroffen door de economische crisis. Sommige producties vinden niet meer plaats of worden voortijdig stopgezet. Blijkbaar besparen mensen in eerste instantie op cultuur. De creatieve dynamiek mag echter niet stilvallen. De verarming aan de vraagzijde mag geen gevolgen hebben op de aanbodzijde.

Volgens de minister moet er tijdens een economische crisis net meer aandacht gaan naar cultuur. De realiteit is echter dat de druk op cultuur toeneemt, zodra er budgettaire problemen zijn. Als het minder goed gaat, vindt men dat cultuur moet inleven. Dat geldt zowel voor de gemeente- en provinciebesturen als voor de Vlaamse Gemeenschap. De

minister verklaart er alles aan te zullen doen om het tegengestelde te bereiken.

Er mag op momenten van budgettaire luwte echter geen sprake zijn van een sinterklaaspolitiek : elke frank moet worden gewikt en gewogen. Dat is een blijvende opdracht. Het globale budget stijgt met 1,5 miljard frank, waarvan 1,2 miljard frank voor cultuur. In 2002 worden nieuwe initiatieven ondersteund voor 2,4 miljard frank. Slechts de helft van die middelen bestaat uit nieuw geld ; de andere helft werd gevonden door oude uitgaven te schrappen.

Zoals de heer Keulen vindt de minister dat het in crisismomenten nog meer dan anders nodig is om een samenhang tot stand te brengen tussen individuen in de gemeenschap. Anderzijds moet men een overaanbod vermijden. Er is bijvoorbeeld nog nooit zo'n groot aanbod aan musicals geweest als nu. In die sector gebeurt dan ook automatisch een selectie, ook op het vlak van kwaliteit.

Ook binnen de gesubsidieerde sector moet het aanbod verscheiden zijn. Het beleid moet niet bepalen wat cultuur is. De minister verwijst naar de analoge discussie inzake de podiumkunsten.

De heer Dany Vandenbossche is het niet eens met de stelling van de heer Keulen, dat de culturele sector lijdt onder de crisis. Hij stelt vast dat commerciële bedrijven zich in de culturele sector begeven en zich gedragen als naamloze vennootschappen. Zij willen vooral winst maken. Indien de minister dan stelt dat hij dergelijke vennootschappen bezwaarlijk kan subsidiëren, is de spreker het daar volkomen mee eens.

Voorbeelden daarvan vindt men in de sector van de musicals. Daar werken echter niet alleen maar commerciële bedrijven. Ook VZW's of culturele instellingen zijn er actief. De kleine niet-commerciële uitingen worden echter vaak het slachtoffer van een overkill. Daarom moeten zij worden gesubsidieerd. Veel NV's worden overigens onrechtstreeks wel gesubsidieerd, omdat ze werken met gesubsidieerde orkesten en spelen in gesubsidieerde zalen. Indien de NV's beweren dat ze in de steek worden gelaten door de overheid is dat dan ook onterecht. Elke NV moet zich bewust zijn van het risico van het ondernemerschap. Het personeel van die NV's bestaat dikwijls uit mensen uit de sector, maar op de personeelscontracten en –statuten valt heel wat aan te merken.

De minister wijst erop dat hij een commerciële instelling wel kan subsidiëren, maar zodra die winst

maakt, moeten de subsidies worden teruggevoerd. Via PPS kan men daarop uitzonderingen inbouwen. Op die manier is er sprake van een gedeelde verantwoordelijkheid, waarbij men zich theoretisch kan engageren voor een bepaald percentage. In de praktijk is dat nog nooit gebeurd. Volgens het decreet moet men nog steeds terugvorderen.

– *Decretale verankering van reglementen*

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat ernstige pogingen worden ondernomen om reglementen een decretale basis te geven. De nieuwe middelen voor beeldende kunst en musea hebben nu niet altijd een decretale basis. Zal daar verandering in komen ?

De minister antwoordt dat dit via het kunstendecreet zal worden geregeld.

– *Statuut van de vrijwilliger*

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt, in het verlengde van het Jaar van de Vrijwilliger, aandacht voor het statuut van de vrijwilliger. Zij erkent dat zowel op federaal als op Vlaams niveau een en ander wordt voorbereid om de vrijwilliger beter te beschermen.

De minister antwoordt dat hij het daarover heeft in de Beleidsbrief Sport.

– *Verhogen van de expertise in de culturele sector*

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt vast dat de houding van de minister ten aanzien van bedrijfsvoering vooral wordt bepaald door de nood aan uitbreiding van de expertise van de administratie. Ze vraagt zich af of er maatregelen zullen komen om de kennis over bedrijfsvoorbereiding te vergroten bij de relevante organisaties.

De heer Marino Keulen wijst erop dat de expertise en dienstverlening van de administratie Cultuur kan worden verhoogd door het aanwerven van meer universitaire medewerkers. Er is nood aan een instantie waar organisaties en individuen, die actief zijn in de cultuursector, hulp en raad kunnen vragen. De kwaliteit van de begeleiding bepaalt immers in niet geringe mate de resultaten op het terrein. In de beleidsbrief is sprake van participatie, cultuurspreiding en inspraak. Om die begrippen waar te maken is een goede begeleiding nodig.

De minister is het daarmee eens. Voor zijn visie op het personeelsbeleid verwijst hij naar zijn inleiden-

de uiteenzetting. De minister verwacht veel van het Steunpunt voor Lokaal Cultuurbeleid. Het steunpunt wordt sterk ondersteund door de VVSG.

– *Een integraal cultuurbeleid*

De heer Marino Keulen merkt ook op dat de minister erg actief is : hij streeft naar een integraal beleid, dat het sectoraal beleid moet vervangen. Kwaliteit moet primeren op kwantiteit. Het onderwijs moet werken aan kunsteducatie. Men moet die ideeën nu in praktijk brengen, en de pijnpunten wegwerken. 2002 wordt daarvoor een sleuteljaar.

De participatie van sommige doelgroepen, zoals de senioren en de allochtonen, moet verbeteren. Men moet ook homogene bevoegdheidspakketten nastreven. In dossiers zoals het archiefwezen, de auteursrechten en Sabam wordt de minister van Cultuur aangesproken, terwijl de federale ministers van Justitie en Financiën verantwoordelijk zijn.

De minister bevestigt dat 2002 een sleuteljaar is – hoewel hij tot op heden elke begrotingsbespreking als een sleutelmoment in het beleid heeft beschouwd.

– *Rol van het parlement als beleidsmaker*

De heer Dany Vandenbossche verwijst naar het onlangs verschenen boek ‘Esthetica voor beslissers’ van Pascal Gielen. Daaruit blijkt dat het parlement als instelling – en dus ook de commissie voor Cultuur – in de hele beleidsvorming slechts het laatste woord krijgt en de kleinste rol speelt. Op zich is het begrotingsdebat in het parlement wel interessant, maar de grote discussie over en het uittekenen van de krijtlijnen van de begroting speelde zich af in september en oktober. Sindsdien heeft de pers daarover al uitgebreid bericht, zodat de discussie eigenlijk achterhaald is voor ze in het parlement begint.

Ook de interpellaties en vragen om uitleg hollen soms de actualiteit achterna. Soms kon men de vraag en het antwoord in de pers lezen voor ze werden behandeld in de commissie. Dat is onder tussen wel verbeterd.

De minister Bert Anciaux merkt op dat de pers, in tegenstelling tot de vorige jaren, slechts heel minimaal heeft bericht over de begroting 2002, vooral die in het parlement werd besproken. Hij vraagt zich wel af hoe men die berichtgeving zou kunnen vermijden, gelet op de timing en de duur van de begrotingswerkzaamheden. Volgens de mi-

nister is het parlement overigens zeker niet de laatste schakel met de minste zeggingskracht.

De heer Jos Stassen, voorzitter verklaart dat hij een niet-exhaustieve lijst heeft opgesteld van dossiers waarmee de commissie zich moet bezighouden bij de uitvoering van de begroting van 2002 en daarna.

Het parlement moet zijn rol spelen bij de uitvoering van het lokale cultuurbeleid. De commissie moet dus de uitvoeringsbesluiten, die nu voor advies zijn voorgelegd aan de Raad van State, bespreken.

De discussie over de herregulering van het sociaal-cultureel werk is een belangrijk aandachtspunt. Hetzelfde geldt voor de implementatie van de regeringsvoorstellen inzake advisering op het terrein.

Ook het kunstenbeleid vergt verdere bespreking. Vraag is wat moet worden opgenomen in een algemeen kunstendecreet.

Het parlement moet zijn conclusies trekken uit de bezoeken aan de culturele infrastructuur.

De EVA's en IVA's moeten beter worden opgevolgd door de commissie. De voorzitter is vragende partij om jaarlijkse gesprekken te voeren met het Commissariaat voor de Media, het Fonds der Letteren en de nieuwe raad van bestuur van het Audiovisueel Fonds.

De commissie moet ook nagaan hoe ze kan optreden in aangelegenheden – zoals het auteursrecht – die niet behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. Zo zou men ook de federale culturele instellingen aan een onderzoek kunnen onderwerpen.

De voorzitter wil ook een lijst opstellen van de maatregelen die in de begroting en de beleidsnota's zijn uitgewerkt.

2.2. Programma 45.1 Jeugd en Sport

– *Algemeen*

De heer Peter De Ridder en mevrouw Margriet Hermans zijn verheugd dat de minister er jaar na jaar in slaagt om zijn begroting te laten groeien. Hij slaagt er ook stapsgewijs in om een duidelijk uitgebouwd plan voor het jeugdwerk te realiseren.

Mevrouw Mieke Van Hecke is het hiermee eens. Zij merkt echter op dat niet teveel hooi op de vork

moet worden genomen. Het aangekondigde werk voor 2002 is behoorlijk veel en zal niet eenvoudig te structureren zijn.

De minister wijst erop dat niettegenstaande de forse stijging van de middelen, hij meer dan 10 procent van de middelen van de begroting Cultuur, Jeugd en Sport heeft geschrapt en opnieuw heeft georiënteerd. Op deze wijze probeert hij het beleid dynamisch en creatief te sturen.

– *Jeugdbeleid als horizontale bevoegdheid*

De heer Marino Keulen merkt op dat jeugdbeleid een typisch horizontaal beleid is : het heeft raakvlakken met alle mogelijke sectoren en organisaties. Voor het eerst heeft de regering een minister van 'Jeugd'. Hij vreest echter dat er grote verwachtingen worden gecreëerd die het jeugdbeleid overstijgen. Hoever kan het jeugdbeleid zich bijvoorbeeld wagen op het terrein van andere beleidsdomeinen, zoals onderwijs. Hij verwijst naar het verslag van de Kinderrechtencommissaris. Daarin wordt gewag gemaakt van problemen die jongeren ervaren met schoolse structuren. Mogelijk zijn de verwachtingen inderdaad te hoog gespannen. Hij verwijst naar de stellingname over jongeren en piercings, waar de minister van Jeugd al eens mee op het voorplan trad. De vraag is in welke mate de stem van de jeugdminister kan klinken in dit debat.

De heer André Denys verwijst concreet ook naar het raakvlak tussen jeugd en sport. Sport heeft immers diverse maatschappelijke functies, zoals gezondheid en ontspanning, maar ook het integreren van jongeren via sport. Hij informeert of vanuit het jeugdbeleid wel voldoende middelen in sport worden geïnvesteerd.

De minister herinnert eraan dat hij bij de voorstelling van het eerste Vlaamse jeugdbeleidsplan en bij het opentrekken van het jeugdwerkbeleid naar het jeugdbeleid, de ambitie heeft uitgesproken om als een horizontaal departement een coördinerende rol te vervullen. Hij wil een coördinerend minister zijn voor alle aangelegenheden die met jeugd te maken hebben. Hij beseft dat het realiseren van deze ambitie veel tijd en energie zal kosten, maar aangezien deze coördinerende rol volgens hem noodzakelijk is, zal hij hier bij het opmaken van de eigen planning rekening mee houden.

Via het nieuwe decreet op het lokaal jeugdwerk wordt bijvoorbeeld de werking voor kansarme jongeren geïntegreerd in de reguliere werking. Veel organisaties voor kansarme jongeren doen ook aan sport. Vanuit het jeugdwerk gaan er dus middelen

naar sport en integratie. Sport kan zonder problemen deel uitmaken van een jeugdwerking, maar niet exclusief. Het jeugdwerk is zonder enige twijfel een voorbeeld waar ook integratiewerking mogelijk moet zijn.

– *Terugbetaling salarissen gedetacheerde leerkrachten*

De heer Peter De Ridder wijst op de vermindering van de budgetten voor de detachering van leerkrachten, en vraagt zich af of het jeugdwerk met minder personeelsleden dezelfde opdrachten zal moeten uitvoeren. Hij vraagt zich ook af op welke wijze het jeugdwerk de weerslag van deze wijzigingen zal moeten opvangen.

De minister weerlegt dat de opdrachten hetzelfde blijven terwijl middelen en personeel verminderen. Aan het systeem van de detacheringen komt een einde in september 2003. Op dat ogenblik worden de middelen van basisallocatie 11.03 overgeheveld naar de middelen voor het decreet over het landelijk jeugdwerk. (zie hieronder)

– *Decreet Vlaams Jeugdbeleid : opheffing van de koepels, opstarten van het Steunpunt Jeugd, en subsidiëring van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap (JVG)*

De minister deelt mee dat de zogenaamde vermindering op basisallocatie 33.01 voor het landelijk jeugdwerk slechts schijn is. In 2000 gebeurt voor het eerst een volledige implementatie. De raming voor 2002 bedraagt 17.676.000 euro. Er is een marge van meer dan 11 miljoen frank, want de middelen die voor 2001 werden voorzien, zijn te ruim begroot. De raming voor 2002 is ongetwijfeld betrouwbaarder.

Wel is het zo dat de financiering van de opstart van het Steunpunt Jeugd en de subsidie aan de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap gedeeltelijk zal gebeuren door een overdracht van middelen uit basisallocatie 33.01, omdat de jeugdskoepels op 1 januari 2002 worden opgeheven. De minister hevelt middelen over naar basisallocaties 33.09 en 33.11. Er wordt respectievelijk 18 miljoen frank en 10 miljoen frank overgeheveld om de opstart van de Jeugdraad en het Steunpunt mogelijk te maken. Het is aan het parlement om af te wegen of de overgedragen middelen voldoende zijn.

Strikt genomen is er 13,5 miljoen frank op basisallocatie 33.01 bedoeld voor de koepels. Binnen de jeugdsector bestaat er een akkoord dat er in 2002 personeel wordt overgeheveld van de koepels – die

volgens het nieuwe decreet vanaf 1 januari 2003 zouden ophouden te bestaan – naar het Steunpunt Jeugdbeleid en de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap (JVG). Daardoor ontstaat er echter een probleem. Als op 1 januari 2002 de koepels de facto ophouden te werken omdat ze geen personeel hebben, en het personeel bij het Steunpunt Jeugdbeleid en de JVG werkt, dan kan de subsidie van 13,5 miljoen frank niet worden uitbetaald aan de koepels. Voor de werking van het Steunpunt Jeugdbeleid en de JVG is nu 28 miljoen frank uitgetrokken. In een totaal overnamescenario heeft de minister die 13,5 miljoen frank nodig om de werking te betalen. Binnen de begroting moet ook nog 2,5 miljoen frank worden gezocht om over te hevelen naar het Steunpunt Jeugdbeleid of de JVG. Op de basisallocaties 33.09 en 33.11 staat samen 28 miljoen frank, 18 miljoen frank voor het Steunpunt Jeugdbeleid en 10 miljoen frank voor de JVG.

De heer Peter De Ridder vindt het uitstekend dat de JVG nu eigen middelen krijgt. Hij is het tevens eens met de beslissing van de minister om de JVG inhoudelijk sterk te vernieuwen, vooral omdat het internationaal jeugdwerk hier nu nauwer bij wordt betrokken. Hij vestigt er wel de aandacht op dat er mogelijk personeelsproblemen dreigen bij het beëindigen van de werking van de koepels, en de integratie van het personeel in het Steunpunt Jeugd.

Het Socialistisch Jeugd Verbond (SVJ) bijvoorbeeld, heeft voor het jaar 2002 een beleidsnota ingediend. In het kader van het huidige decreet en van de oprichting van het Steunpunt Jeugd heeft het SJV besloten om haar koepelwerking stop te zetten. Om een aantal redenen heeft het SJV besloten om zich tot een federatie om te vormen. Een van die redenen is het feit dat de Federatie voor Plaatselijk Open Jeugdwerk, onder meer door een gebrek aan middelen, een aantal jaren geleden haar eigen werking heeft stopgezet. De werking van die federatie is toen door een feitelijke vereniging zonder subsidiëring overgenomen. In de ingediende beleidsnota heeft het SJV de intentie weergegeven om zelf een dergelijke werking als federatie op poten te zetten. Het stilleggen van de eigen werking komt niet overeen met de plannen van het SJV om een werking als federatie op te starten. Zoals bepaald in het decreet heeft het SJV zijn beleidsnota voor 1 november 2001 bij de afdeling Jeugd ingediend. In het kader van de gemaakte afspraken zullen een aantal personeelsleden door het Steunpunt Jeugd worden overgenomen.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat elke koepel zijn deel van het akkoord moet nakomen. Nochtans moeten ze, bij gebrek aan decretale basis voor de nieuwe regeling, toch nog middelen hebben voor het personeel dat eventueel niet overgaat. De minister gaat uit van een de facto stopzetting van de werking en personeelsbezetting na overdracht én zonder opzegvergoeding. Het is echter niet zo eenvoudig om een de facto stopzetting vast te stellen.

De minister antwoordt dat hij aan de koepels een schriftelijke verklaring heeft gevraagd. Hij nodigt de parlementsleden uit om voor het gestelde probleem een oplossing te zoeken (zie amendementen nrs 1, 6 en 7 in de artikelsgewijze bespreking).

– *Adviezen van de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap (JVC)*

Mevrouw Mieke Van Hecke is bekommerd over de goede werking van de adviesraden, en hoopt dat met hun adviezen rekening zal worden gehouden. Ze verwijst naar de zin ‘een vertegenwoordiger van de jeugdraden werd voorlopig nog niet uitgenodigd’ en hoopt dienaangaande dat de klemtoon op het woord ‘voorlopig’ ligt en dat de uitnodiging spoedig zal volgen. Ze onderstreept het nut van advisering, en is daarom voorstander van een verplichte advisering ipv een vrijblijvende advisering, zoals gestipuleerd in de teksten van de Vlaamse regering. Het grote voordeel van verplichte advisering ligt volgens haar in de publiciteit en dus in de vlotte toegankelijkheid ervan.

De minister wijst erop dat in het decreet op het landelijk jeugdwerk in een verplichte advisering is voorzien.

– *Reorganisatie van de adviesraden en het voeren van het kerntakendebat*

Mevrouw Mieke Van Hecke hoopt dat het decreet over het Vlaams Jeugdbeleid op 1 januari 2003 inderdaad in werking zal treden. De jeugdsector is echter ontevreden over het niet-nakomen van mondeling gemaakte afspraken. Ze hoopt dat overleg de zaak kan uitklaren en dat iedereen zich aan de afspraken zal houden. Ze betreurt wel dat het kerntakendebat pas dit jaar wordt gevoerd, terwijl de landelijke, provinciale en lokale jeugdbeleidsplannen reeds klaar zijn. Eerst worden dus plannen opgesteld, en pas daarna wordt gedebatteerd over wie wat moet doen. Ze merkt net hetzelfde probleem op inzake het Steunpunt en de Jeugdraad. Deze worden opgericht vooraleer de fundamentele

discussie over o.m. opdracht en samenstelling, in de schoot van het Vlaams Parlement is afgerond.

De spreker benadrukt dat het fundamenteel debat over de reorganisatie van de adviesraden snel moet worden gevoerd. De minister-president verklaarde open te staan voor een grondig debat met het parlement, maar het voorliggende voorstel voor een kaderdecreet overtuigt haar niet. Ze vreest dat er koepels van sectorale adviesraden zullen ontstaan, maar dat ook de rest van de adviesraden zal blijven bestaan. Bovendien organiseert de nieuwe decreetale regelgeving de adviesopdrachten die worden gegeven aan adviesraden die door dezelfde regering zullen worden afgeschaft.

De minister benadrukt dat het kaderdecreet nog geen definitieve richting heeft gekregen. Eerst moeten de algemene lijnen worden uitgezet. Hij deelt de bekommernissen van de regering en wil de logica van het 'beter bestuurlijk beleid' volgen. De implementatie in Cultuur is volgens hem een vanzelfsprekendheid omdat advisering in de sectoren Cultuur, Sport, Media en Jeugd uitdrukkelijk wordt bepaald in de cultuurpactwetten. Hij stelt dat die bepalingen moeten worden verrijkt in een eigen decreet waarvan de principes niet tegengesteld mogen zijn aan het kaderdecreet. Hij wijst erop dat afwijkingen op het kaderdecreet mogelijk zijn.

Volgens de minister is het voor de regering vanzelfsprekend dat naast de sectorale adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, een autonome advisering moet ontstaan inzake Jeugd. Hij stelt dat het voor de regering ondenkbaar is dat de Jeugdraad ophoudt te bestaan. De minister geeft toe dat het misschien in concreto nog niet als dusdanig in de discussieteksten over het kaderdecreet vermeld staat. Toch bestaat daar volgens hem geen discussie over.

Mevrouw Mieke Van Hecke vreest evenwel dat het werk opnieuw zal moeten worden gedaan, nadat een debat heeft plaatsgevonden.

De minister is overtuigd dat de teksten met betrekking tot het kaderdecreet een voorbeeldfunctie zullen vervullen. Dit debat kan in de commissie in het najaar 2001 worden gevoerd, zodat de Vlaamse regering in de loop van december 2001 de knopen kan doorhakken.

– *Subsidies voor experimenten*

De heer Peter De Ridder is verbaasd over de vermindering van de subsidies voor experimenten, voor internationale jeugduitwisselingsprojecten en

voor jeugdculturele initiatieven. Blijkbaar kent de subsidievorm inzake experimenten niet het verwachte succes. Deze nieuwe subsidievormen vereisen in de eerste plaats veel promotie en een intensieve begeleiding van de mensen die in dit systeem willen stappen. Het belang van promotie en begeleiding blijkt tevens uit de ervaringen van de gemeente- en de provinciebesturen. Hij heeft vragen bij de gevoelige daling van de voorziene budgetten, en dit reeds na één jaar werking. Mogelijk moet de promotie en de begeleiding worden geïntensifieerd.

De minister wijst erop dat de experimenten nu reeds het tweede jaar lopen. Vanaf 1 januari 2003 wordt dat in uitvoering van het nieuwe decreet geregeld. De minister zegt dat experimenten ook echt vernieuwende experimenten moeten blijven. Men kan niet elk jaar opnieuw 40 nieuwe experimenten opstarten. Binnen de enveloppenfinanciering voor de landelijke organisaties kan men geen beroep meer doen op de specifieke bepaling in het decreet over de experimenten. De bedragen worden dus verminderd. Experimenteel jeugdwerk daalt van 25 naar 20 miljoen frank. In het kader van het tot stand komen van het nieuw decreet in 2003, wil de minister in 2002 een stevige promotie- en communicatiecampagne voeren. Pas in 2003 zal de jaarlijkse weerslag van een normaal ritme van interessante aanvragen voor experimenteel jeugdwerk kunnen worden gemeten.

– *Lokaal jeugdwerkbeleid*

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat het decreet over de subsidiëring van gemeentebesturen uiteindelijk goed werd ingevuld. Ze blijft hameren op een correcte uitvoering van de regelgeving. De jeugdsector heeft zich ondanks juridische leemten steeds goed aangepast en schaart zich achter de meerwaarde die dit decreet meebrengt. Toch is er onvoldoende begeleiding en ondersteuning vanuit de administratie die duidelijk onderbezet is. Het landelijk jeugdwerk zelf tracht deze leemtes met zeer beperkte middelen op te vullen. Jeugdwerkers worden permanent geconfronteerd met de vraag over de opmaak van ruimte- en jeugdwerkbeleidsplannen. Hiervoor hebben zij uiteraard onvoldoende mensen ter beschikking. Bij gebrek aan voldoende aanspreekpunten in de administratie, trachten zij zich met de beschikbare mogelijkheden te behelpen. De verregaande vernieuwing, zeker op het vlak van de jeugdruimteplannen, zal aldus trager dan verwacht worden gerealiseerd, omwille van het gebrek aan begeleiding en ondersteuning.

Mevrouw Margriet Hermans sluit zich aan bij de vraag naar meer begeleiding en ondersteuning.

De jeugdruimteplannen worden op drie manieren ondersteund, aldus de minister. De administratie moet de begeleiding van de jeugdruimteplannen ondersteunen. De VVJ is belast met een ondersteuningsopdracht voor de gemeentebesturen. De projecten Locomotief van de Katholieke Jeugdraad en Kompas van ADJ worden opgenomen in het steunpunt. In de praktijk moet de ondersteuning inderdaad verder worden uitgebouwd.

– *Decreet provinciaal jeugdwerk*

Mevrouw Mieke Van Hecke verneemt dat het decreet Provinciaal Jeugdwerk zou aanleunen bij het lokale niveau. Eerst werd echter het landelijke niveau herschikt. Op provinciaal niveau moest dan bij wijze van overgang een beleidsplan voor één jaar worden opgemaakt. In de beleidsbrief stond vermeld dat een provinciaal jeugdwerkbeleidsplan voor drie jaar zou worden opgemaakt, daar het nieuwe decreet slechts na 2003 in werking zou treden. Dit wordt nu tegengesproken door de intenties van de minister om een beleidsplan ‘nieuwe stijl’ te laten indienen voor de periode 2003-2007. De vraag is echter of men dit nieuwe decreet op zo korte termijn kan opstellen, want vóór het in werking kan treden, zal het de adviesraden, en vervolgens de Raad van State en het parlement moeten passeren. Ze vraagt zich dan ook af hoe ver het staat met de voorbereiding van het decreet. Het beleidsplan zou immers reeds tegen het einde van het volgende jaar klaar zijn. Bovendien moet ook de provincie het plan nog goedkeuren na advies en overleg. Volgens haar is dit niet realiseerbaar.

De spreker vraagt zich vooral af waarom een bijkomend technisch plan voor één jaar niet mogelijk was. Daarmee zou er immers voldoende tijd zijn geweest om een goedgestructureerd, goed overlegd en afgewerkt provinciaal jeugdwerkbeleidsplan op te stellen voor 2004-2007.

Er is inzake provinciaal jeugdwerk een verschil tussen de beleidsbrief en de mondelinge toelichting, zo stelt de minister. De actoren, de VVP en de gedeputeerden voor de jeugdafdelingen werden bijeengebracht. Men is het eens over de vorm van het decreet en over de beleidsperiodes. Eventueel kan van het decreet worden afgeweken. De provinciebesturen en de gedeputeerden gaan ermee akkoord dat 2002 een planningsjaar is.

De minister haalt aan dat er vertraging is opgetreden in de discussie omdat de VVP er uitdrukkelijk

op aandrong dat het kerntakendebat tussen de provincies, de gemeenten en de Vlaamse overheid eerst wordt gevoerd. Tegelijk willen de gedeputeerden niet wachten op het volgens hen oeverloos debat en willen ze een snelle integratie in het decreet lokaal jeugdwerk, met een afzonderlijke entiteit voor het provinciale aspect. De provincies hebben volgens de minister voorgesteld dat het provinciaal beleidsplan wordt opgemaakt in de tweede helft van het eerste jaar van de legislatuur, zodat ook rekening kan worden gehouden met de opmaak van de gemeentelijke beleidsplannen. Hij hoopt dat het decreet voor de zomer wordt goedgekeurd. Als het pas van kracht zou worden op 1 januari 2003, dan kan met de gemeentebesturen worden afgesproken dat ze zich voorbereiden. De minister overweegt het inlassen van een decretale overgangperiode. Volgens de provinciebesturen is dit niet nodig. Hij raadpleegt hierover de commissie en stelt dat een uitbreiding met een jaar in het kader van het huidige decreet geen probleem vormt.

– *Popbeleid*

Wat de campagne ‘Hits’ betreft, stelt de heer Marino Keulen dat niemand die een hart heeft voor jongeren daar weliswaar tegen kan zijn, maar hij vraagt zich af of er terzake een vraag is gekomen uit de sector. Wellicht vond men daar dat jongeren met potentieel niet echt aan de bak komen of niet echt kunnen doorgroeien, zodat heel wat talent verloren gaat. Hij informeert naar het concrete doel en verwachtingspatroon.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af of het popbeleid wel conform het muziekdecreet verloopt, waarop de minister bevestigend antwoordt.

Mevrouw Mieke Van Hecke is geen voorstander van het opheffen van de beschotten tussen i.c. muziekgenres, want dit is volgens haar het grootste kwaad dat men aan het popbeleid zou kunnen berokkenen. Beschotten bieden volgens haar unieke kansen op groeimogelijkheden, gezien het overvloeien van middelen naar sterkere sectoren onmogelijk wordt.

De minister deelt mee dat het idee van Hits gedeeltelijk van hemzelf afkomstig is. Wat het popbeleid betreft, heeft hij vastgesteld dat de bestaande initiatieven niet steeds de beoogde doelgroep bereiken en dat slechts een kleine groep mensen de juiste weg kent. Hij is ervan overtuigd dat deze campagne voor een ernstige verbreding zal zorgen. De minister stelt duidelijk dat dit het streefdoel is.

– *Fuifbeleid en problemen inzake infrastructuur*

Inzake fuifbeleid meent mevrouw Margriet Hermans dat niet alleen de grote initiatieven onder de loep moeten worden genomen, maar ook kleinere, zoals fuiven van lokale jeugdbewegingen. Ook zij moeten de ruimte krijgen om dit te blijven doen.

De heer Marino Keulen wijst ook op de infrastructuur, die brandveilig moet zijn, moet beantwoorden aan de Vlarew-wetgeving, en garanties moet bieden tegen geluidshinder. Hij informeert naar concrete doelstellingen om op korte termijn effectief gebouwen neer te zetten of aan te passen.

Inzake jeugdinfrastructuur met bovenlokaal belang vraagt mevrouw Mieke Van Hecke of er een taak is weggelegd voor de provincie, en ook of het samenwerkingsprotocol tussen cultuur en onderwijs verder gaat dan alleen maar het overleg.

Volgens de minister beschikt de Vlaamse Gemeenschap over verschillende instrumenten om, onder meer via de culturele centra, het lokaal jeugdwerk, de jeugdruimteplannen en de infrastructuursubsidies, concrete aanzetten inzake fuifbeleid te geven. De initiatieven die hierdoor kansen krijgen, worden niet steeds rechtstreeks door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd. De minister heeft immers niet de bedoeling om in elke wijk of in elk dorp zelf een zaal te bouwen.

Inzake jeugdinfrastructuur met een bovenlokaal belang hebben de provincies een stimulerende opdracht, aldus de minister. Het beleid van de Vlaamse Gemeenschap vormt voor de provincies een voorbeeld waarop ze vaak inspelen.

Met betrekking tot de rechtstreekse, landelijke ondersteuning van jeugdinfrastructuur vanuit het fonds Culturele Infrastructuur vindt de minister de vereisten inzake de Vlaamse uitstraling voor het jeugdbeleid te hoog gegrepen. Het lijkt hem logisch dat investeringen in bijvoorbeeld de Vlaamse Opera een invloed hebben op de Vlaamse uitstraling, maar dit criterium is voor de jeugdsector niet steeds even haalbaar en relevant. De steun van 60 miljoen frank die de Vlaamse Gemeenschap aan de muziekclubs en aan de jeugdinfrastructuur verleent, brengt andere overheden er wel soms toe om aanvullende initiatieven te nemen.

– *De rol van dertigers in de jeugdbeweging*

De heer Marino Keulen vraagt zich af of de term 'jeugd' voldoende is afgebakend. Vaak zijn het ge-

vorderde dertigers die rond de tafel zitten als woordvoerder en belangenbehartiger van de jeugd. Wat ze doen is weliswaar positief, maar degenen die echt de categorie van jongeren uitmaken komen vaak niet voor in het stuk. Ze zetten zelfs gewoon de stap niet, net omdat de voornoemde groep het debat monopoliseert en oververtegenwoordigd is in de structuren. Daarom vindt hij dat de vraag naar de representativiteit terzake mag worden gesteld.

De minister erkent het probleem, maar meent dat de inbreng van ouderen ook zorgt voor continuïteit en knowhow in de jeugdverenigingen.

– *Personeelsomkadering van de administratie Jeugd*

Mevrouw Mieke Van Hecke pleit voor een betere bestaffing van de administratie Jeugd. Dit is volgens haar noodzakelijk voor het welslagen van de omkaderings- en begeleidingsinitiatieven die de minister zelf genomen of aangekondigd heeft. Bovendien mag het probleem zeker niet worden doorgeschoven naar bijvoorbeeld het Steunpunt, dat eigen kerntaken heeft die overigens op een correcte manier in de beleidsbrief verwoord staan.

Begeleiding en kwaliteit van beleid hangen heel sterk samen, vindt ook de heer Marino Keulen. Inspraak en participatie worden in belangrijke mate bepaald door de begeleiding, door de mate waarin men de instapmogelijkheden laag kan houden, en de mate waarin men het beleid toegankelijk houdt. Concreet pleit hij eveneens voor een degelijke omkadering binnen de administratie Jeugd.

Het personeelstekort is de minister niet onbekend. In het kader van het beter bestuurlijk beleid poogt hij de belasting van de administratie terug te dringen via het verminderen van het aantal reglementen, decreten, steunpunten etc. Op 1 januari 2003 moet deze uitdaging zijn gerealiseerd. Toch blijft het personeelstekort een nijpend probleem. Hij verwijst ook naar zijn antwoord terzake in de algemene bespreking van de cultuurbegroting.

– *Informatie en participatie*

Mevrouw Mieke Van Hecke verheugd zich over de invoering van de bevraging van jongeren via internet. Zelf drong ze in het verleden immers aan op een representatieve bevraging. Dergelijke bevraging op zich volstaat echter niet. De spreker dringt aan op meer empirisch onderzoek in het jeugdbeleid. Vaak is het beleid immers gestoeld op het intuïtief aanvoelen van problemen. Intuïtie en een

vrijblijvende bevraging zijn echter niet voldoende. Intuïtie wordt soms door wetenschappelijk onderzoek tegengesproken.

Mevrouw Margriet Hermans wijst op de positieve beoordeling van het initiatief tot bevraging van de jongeren door het Kinderrechtencommissariaat. Zij waardeert de samenspraak met de jongeren, waarvan heel velen erg positief blijken te staan tegenover deze maatregel.

De minister benadrukt dat hij dit niet heeft opgestart omdat de resultaten van sommige initiatieven zouden tegenvallen. Hoewel hij hier nog steeds sterk in gelooft, wil hij dit project wel even opzij leggen. Hij is wel zeer verheugd over de steun van de commissieleden voor het geplande onderzoek.

De minister wil met dit idee rekening houden.

2.3. Programma 45.2 Volksontwikkeling en bibliotheken

– Archieven

De heer Jo Vermeulen verwijst naar de voorstel van resolutie betreffende de organisatie en het beheer van het archiefwezen (*Parl. St.* VI. Parl. 1999-2000, nr. 328), waarin aan de regering – en in het bijzonder aan de minister van Cultuur – werd gevraagd om de defederalisering van de publieke archieven door te verwijzen naar de federale Commissie Staatshervorming, de zogenaamde Costa. Hij vraagt wat de stand van zaken is, gezien het stopzetten van de werkzaamheden van de Costa, en welke intenties er ter zake bestaan.

De minister verliest de problematiek van de archieven niet uit het oog. Hij zal de suggestie van mevrouw Van Hecke om een en ander te regelen in het nieuwe Vlaamse gemeentedecreet, laten onderzoeken. Inzake archieven is op beleidsmatig vlak heel wat aan de gang. Daartoe voorziet de begroting in veel nieuwe impulsen.

– Vlaams cultureel centrum in Voeren

De minister verklaart dat hij werkt aan een actieplan voor Voeren voor de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Sport. Het regelt onder meer de werking van het cultureel centrum, de bibliotheek en de sportinfrastructuur.

– Voorbereiding sociaal-cultureel werk

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar wat vorig jaar is gebeurd. Tijdens de begrotingscontrole

werden de in de oorspronkelijke begroting voorziene participatiepotjes van 15 miljoen frank gebruikt om andere problemen op te lossen. Ze heeft de indruk dat hetzelfde zal gebeuren met dit budget van 50 miljoen frank. De minister weet immers niet goed wat hij ermee zal aanvangen, en suggereert bijvoorbeeld om een gedeelte van die middelen te gebruiken om het tekort bij de uitvoering van recente decreten op te vangen.

De heer Jos Stassen, voorzitter, suggereert om vooral middelen te voorzien voor de kwaliteitstoepassing en de beleidsplanning.

De minister antwoordt dat bij de middelen in de koepels en de Politieke Vormingsinstellingen, het geld bestemd is voor verenigingen en instellingen, onder meer voor het opstarten van een volkshogeschool. De precieze verdeling is nog niet gemaakt. De omschrijving in de tekst is voldoende ruim om toe te laten dat men de eventuele tekorten bij de uitvoering van de huidige decreten zou opvangen. Het wegwerken van die tekorten kan men beschouwen als een voorbereiding van de implementatie van het nieuwe decreet.

– Verenigingen voor Volksontwikkelingswerk

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt vast dat het uitstel bij de uitvoering van de nieuwe decreten, ook voor de uitvoering van de bestaande decreten nog minstens twee jaar voor een zogenaamd 'financieel moratorium' zal zorgen. De voorziene indexaanpassing met 2 percent zal niet volstaan om de stijgende loonkosten te betalen. Men gaat er dus op achteruit. De uitbetaling van de saldi voor het jaar 2000 stelt een probleem. Die uitbetaling moest volgens het decreet plaatsvinden voor 1 juli. Vandaag is nog steeds niet duidelijk om welk bedrag het gaat, noch wanneer het zal worden betaald. Dat brengt problemen mee voor alle verenigingen, en vooral voor de migrantenverenigingen. Bij hen overheerst een gevoel van machteloosheid. Het is daarom absoluut nodig om hen de nodige vooruitzichten te geven.

De minister belooft dat hij het probleem van de saldi van 2000 zal oplossen. Dat is zeer dringend, aangezien het geld dreigt verloren te gaan. Hij zal ook alles in het werk stellen om zulke problemen in de toekomst te vermijden. Er bestaat geen valabele verantwoording voor het feit dat de saldi niet voor 1 juli zijn uitbetaald. Ingevolge het in gebruik nemen van een nieuw boekhoudkundig systeem, heeft men in september niets kunnen vastleggen. Het ingeven van de gegevens is bovendien zeer traag verlopen. Dat probleem werd hem een week

geleden gemeld. De uitbetalingen voor de migrantenverenigingen en de culturele manifestaties zullen nu van start gaan.

– *Instellingen voor Volksontwikkelingswerk*

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar de kloof die ontstaat, doordat de indexering de stijging van de loonkosten niet kan dekken. Uit een eerder antwoord van de minister blijkt dat het minidecreet van 1997 bij amendement zal worden verlengd, omdat men anders in de problemen zou komen.

De minister beklemtoont dat in de huidige legislatuur zeker inspanningen worden geleverd voor het verenigingsleven. De middelen stijgen met meer dan 12 percent. Hij geeft wel toe dat zijn engagement om tegen 2003 een versterkte financiering tot stand te brengen, niet meer kan worden gehaald. Uitstel is echter geen afstel. De timing werd gewoon verlegd. Volgens de minister heeft de sector daar begrip voor. Het afzonderlijk ingeschreven bedrag van 50 miljoen frank moet worden beschouwd als een financiële aanzet voor het nieuwe decreet.

– *Diensten voor Volksontwikkelingswerk*

Mevrouw Mieke Van Hecke hoopt dat de nieuwe decreten inzake volksontwikkeling ertoe zullen leiden dat ze bij de begrotingsbesprekingen niet meer zal moeten klagen over ontoereikende middelen voor de uitvoering van de decreten van 1995. Toch zijn er problemen. De beslissing met betrekking tot hun eventuele erkenning, die voor 1 november moest worden genomen, heeft de organisaties nog niet bereikt.

De minister ontkent dat.

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke is het systeem voor de uitbetaling van middelen aan de niet-erkende diensten gewijzigd : eerst werd het tekort aangevuld met de middelen van de erkende diensten, daarna moesten de niet-erkende diensten zelf het saldo ophoesten. Het uitvoeringspercentage inzake de middelen voor de niet-erkende diensten bedraagt dan ook slechts 82,7 percent. Dat is vrij weinig. Voor sommige diensten zou dat zelfs betekenen dat ze gekregen voorschotten moeten terugbetalen. Dat is een zware financiële last voor die diensten.

De minister verklaart dat de desbetreffende basisallocatie licht vermindert met 4 miljoen frank, ingevolge overhevelingen naar de Stichting Lezen. Voor het jaar 2001 is er geen probleem. Het gaat

hier om saldi voor het jaar 2000. In 2000 was er een tekort van 20 miljoen frank. Alle betrokkenen waren hiervan op de hoogte. Er is toen beslist om het tekort alleen nog op de niet-erkende diensten te verhalen. De erkenningen die in 2000 nog zijn verleend, hebben het oorspronkelijk voorziene negatieve saldo met ongeveer 12 miljoen frank verhoogd. In tegenstelling tot vorig jaar, wil de minister zich niet engageren om dat probleem bij de begrotingscontrole op te lossen.

De voorzitter vraagt naar de stand van zaken in verband met de overheveling van de diensten voor leesbevordering naar de Stichting Lezen. Volgens hem is het een probleem dat de minister alle betrokken diensten tegelijkertijd overhevelt.

De minister antwoordt dat die overheveling in onderling overleg is gebeurd. De Stichting Lezen beschikt momenteel slechts over voldoende middelen om de bestaande projecten voort te zetten. De in de basisallocatie Leesbevordering – die volledig losstaat van de Stichting Lezen – opgenomen middelen zijn lichtjes gestegen. Vooraleer men zou beslissen om deze samen te voegen, moet er voldoende klaarheid zijn.

– *Volkscultuur*

Mevrouw Mieke Van Hecke is verheugd over de bijkomende middelen voor volkscultuur.

Volgens de minister zal ook het erfgoedbeleid een extra impuls krijgen met die middelen. De stijging houdt verband met het op kruissnelheid komen van het decreet op de volkscultuur in 2002.

– *Federatie van erkende Organisaties voor Volksontwikkeling (FOV)*

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar de positieve medewerking van de sector, die de minister naar eigen zeggen heeft ondervonden, zowel bij de uitwerking van de nieuwe reglementering als bij de uitvoering van de bestaande. Het FOV werd een gezaghebbende gesprekspartner. De spreker pleit dan ook voor een herwaardering van de belangenbehartiging. De FOV doet op een heel correcte manier aan belangenbehartiging, formuleert bezorgdheden, en is steeds bereid om in overleg te treden en naar oplossingen te zoeken.

Volgens de berekeningen van mevrouw Van Hecke zijn de ingeschreven bedragen niet voldoende om de decretale verplichtingen na te komen. De sleutels en de berekeningswijze van het decreet leveren

een hoger bedrag op. Daarom vraagt ze een aanpassing bij de begrotingscontrole.

De minister verwondert zich hierover, en zal dat laten nakijken. Hij bevestigt dat de FOV steeds bereid is om een gesprek aan te gaan.

– *Decreet op de amateurkunsten*

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke stelde de uitvoering van het Amateurkunstendecreet nog problemen in de sector van de instrumentele muziek en de koren. Is dat ondertussen opgelost ?

De minister antwoordt bevestigend.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt ook hoeveel middelen worden besteed aan de uitvoering van het decreet, en hoeveel er naar het steunpunt gaan. Zij vreest immers een onevenwicht ten voordele van het steunpunt.

De minister antwoordt dat 148,1 miljoen frank naar de organisaties gaat, 38,7 miljoen frank naar het Vlaams Centrum voor Amateurkunsten, en 25 miljoen frank naar de projecten. Dat laatste zal worden verminderd naar 12,5 miljoen frank.

– *Privaatrechtelijke archief- en documentatiecentra*

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke werd in een protocol met deze organisaties beloofd dat de middelen met 30 miljoen frank zouden toenemen. Het is 26 miljoen frank geworden. Vorig jaar was afgesproken dat de bijkomende 10 miljoen frank zou gaan naar een gezamenlijk initiatief. Dat geld is dan gebruikt voor het opstarten van de Archiefbank. Hoewel de middelen nu op nul worden gebracht, leest mevrouw Van Hecke in de beleidsbrief dat de Archiefbank blijft bestaan.

De minister antwoordt dat slechts een klein deel werd aangewend voor de Archiefbank. Men wist immers dat de 10 miljoen frank gelijkmatig zou worden verdeeld over vier archieven. Ook nu is er geen probleem, aangezien het gaat om een gezamenlijk initiatief van die vier.

Het protocol werd gesloten door de organisaties onderling. Het werd niet ter goedkeuring voorgelegd aan de minister. De minister herinnert eraan dat hij zich vorig jaar heeft verbonden tot een jaarlijkse stijging met 10 miljoen frank. Het uiteindelijke bedrag is 6 miljoen frank hoger dan het beloofde. De enige voorwaarde die hij koppelde aan de toename was, dat men de verdeelsleutel moest kunnen herzien. Daarover hebben de organisaties

een protocol gesloten. Zij verklaarden zich akkoord met die herziening, op voorwaarde dat er meteen 30 miljoen frank bij zou komen. Dat is echter alleen hun wens.

De minister koppelt een voorwaarde aan de toename met 16 miljoen frank, namelijk een herziening van het decreet. Die herziening zal in het parlement worden besproken.

– *Stichting Lezen*

De heer Jos Stassen, voorzitter, vraagt zich af of de bewuste diensten (KCLB en LINK) in de begroting in een andere basisallocatie zijn ondergebracht. Het is hem niet duidelijk of ook de aan die diensten verbonden bedragen naar de Stichting Lezen zijn overgeheveld.

De minister antwoordt dat recent een onvoorzien probleem is opgedoken. Bij de genoemde diensten werkt meer personeel dan men op basis van hun erkenning en van het dienstendecreet zou vermoeden. Bij een overheveling van die diensten naar de Stichting Lezen zou het totale personeelsvolume dan ook veel groter worden dan begroot.

Bijgevolg kunnen niet alle personeelsleden in de Stichting Lezen worden opgevangen. Voor dat probleem, dat zich mogelijk nog één of twee jaar zal stellen, is nog geen concrete oplossing gevonden.

De minister wil een en ander nog verduidelijkt zien. Hij wijst op de overheveling naar de Stichting Lezen van 3,9 miljoen frank vanuit het dienstendecreet en 6,6 miljoen frank vanuit de Projecten Leesbevordering. Samen is dat 10,5 miljoen frank, terwijl voor de Stichting Lezen een bedrag van 16 miljoen frank is ingeschreven. Door het samenvoegen van de projecten moet een meerwaarde tot stand komen.

De minister wijst ook nog op het overschot van 2,5 miljoen frank voor 2002. Hij is bereid om te onderzoeken wat eventueel mogelijk is via een verschuiving, maar kan en wil zich niet engageren voor bijkomende middelen.

– *Uitvoering social profit-akkoorden*

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke komt er een nieuwe CAO met betrekking tot de loonharmonisatie.

De minister antwoordt dat in de culturele sector nog geen CAO's zijn uitgevoerd. De middelen

daartoe zijn voorzien. In 2002 moet dat worden vertaald in een CAO.

– *Gemeentelijk cultuurbeleid*

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af of men de doelstellingen van het decreet op het gemeentelijk cultuurbeleid zal kunnen realiseren. Zij hoopt dat men het tekort aan middelen in de cultuursector niet in eerste instantie op lokaal niveau zal voelen. Zij vraagt ook of er in 2002 voldoende middelen zijn voor de uitbetaling van de wedden van het bibliotheekpersoneel. Er is trouwens grote commotie bij de gemeenten over het personeel van hun bibliotheken. De voorwaarde dat de helft van het personeel gekwalificeerd moet zijn is immers niet vervuld. Toch willen ze het huidige personeel in dienst houden zonder extra personeel te moeten aanwerven.

De minister antwoordt dat de uitbetaling van de wedden gegarandeerd is. De personeelsformatie van de openbare bibliotheken moet tegen 2006 voldoen aan de regels van het decreet. De helft van dat personeel moet van niveau A of B zijn. Het huidige personeel kan in dienst blijven, maar vanaf 2006 is elke bibliotheek voor de aanwerving van nieuwe medewerkers gebonden aan de eigen personeelsformatie.

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke betekent dat, dat men het personeelskader slechts moet invullen naar aanleiding van nieuwe aanwervingen. Dat is een geruststelling voor vele gemeenten.

De heer Marino Keulen merkt op dat de minister de sector zou kunnen geruststellen door middel van een goede communicatie, waarin men verduidelijkt dat het bestaande personeel kan blijven, maar dat in de toekomst moet worden geïnvesteerd in kwaliteit.

De minister antwoordt dat hij zal ingaan op die suggestie en een duidelijke brief zal schrijven.

– *Intercultureel Centrum voor Migranten*

De heer Dany Vandenbossche stelt vast dat men met betrekking tot het Intercultureel Centrum voor Migranten in 2003 een signaal wil geven. Wat houdt dat signaal precies in ?

De minister antwoordt dat er een vermindering is met 3,3 miljoen frank of 80.000 euro. Zo wordt aan het ICCM de mogelijkheid geboden om de opgebouwde reserves aan te wenden. Voor de werking in het jaar 2002 zijn er voldoende middelen. De mi-

nister benadrukt dat hij op dat moment een belangrijke maatregel wil doorvoeren, namelijk de integratie van de werking van het Centrum in de andere bestaande steunpunten. Alle steunpunten moeten immers uitdrukkelijk aandacht besteden aan de rol die het ICCM vervult. Op die manier wil men de migrantenwerking versterken.

2.4. Programma 45.3 Beeldende kunst en musea

– *Reproductiefonds Vlaamse musea*

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af waarom dat fonds nog altijd niet is opgestart. Is er sprake van onwil ?

De minister antwoordt dat er een startfonds is van 20 miljoen frank. In 2001 zijn pogingen ondernomen om het reproductiefonds op te starten. De aanwerving van een directeur vlot niet. Een van de problemen is dat de museumsector de rechten niet wil afstaan aan de naamloze vennootschap.

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het vreemd dat de musea eerst vragende partij waren, en nu het dossier blokkeren.

– *Museumdecreet*

De heer Dany Vandenbossche vraagt zich af waarom men in de toelichting niets zegt over het museumdecreet. Aangezien er een museum is bijgekomen worden de subsidies eigenlijk verminderd.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt vast dat de gestegen middelen niet worden besteed aan de uitvoering van het decreet. Ze betreurt dat die stijgingen naar de nominatief gesubsidieerde musea gaan, zoals o.a. SMAK en MUKHA.

Volgens de minister moet de stijging van de middelen voor de musea worden voortgezet. Hij wil een kleine wijziging aanbrengen in het nieuwe decreet, waardoor de voorziene 50 %-verhouding kan worden gewijzigd. Door die 50%-verhouding is de stijging van de middelen voor projecten op korte termijn zo geëvolueerd dat de minister ze te hoog vindt. Er moet een lichte stijging komen voor de landelijk erkende musea, maar die moet worden gerealiseerd door minder subsidies te geven aan de projecten.

De heer Dany Vandenbossche vraagt naar het effect voor de landelijk erkende musea. Hij vermoedt dat hun middelen stagneren.

De minister antwoordt dat indien het decreet niet wordt gewijzigd, de middelen voor de landelijk erkende musea lichtjes verminderen. Er komt inderdaad een landelijk erkend museum bij. De stijging van de middelen met 3,3 miljoen frank is slechts een indexering.

– *Cultureel erfgoed*

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt hoe de invulling van de subsidies zal gebeuren. Is er een verband met de reglementen die men ter zake heeft opgesteld?

De minister bevestigt dat er een verband is met de reglementen, maar ook met de ontsluiting van het culturele erfgoed, met de projecten, met de jaarwerking en met de uitbreiding.

– *Erfgoeddepots*

Mevrouw Mieke van Hecke merkt op dat de desbetreffende aanvragen moesten worden ingediend voor 1 september 2001. Kunnen dit jaar nieuwe aanvragen worden ingediend?

De minister heeft daaromtrent nog geen beslissing genomen. Hij zal dat bekijken in functie van de ingediende aanvragen.

– *VZW MUHKA*

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt meer duidelijkheid over de studie van het Rekenhof.

Naar aanleiding van de opmerkingen van het Rekenhof over de structuur van het MUHKA, vraagt de heer Dany Vandenbossche of men de VZW-structuur zal behouden. Die VZW-vorm was bij de oprichting van het MUHKA eigenlijk maar een voorlopige oplossing. De mogelijkheid van een andere beheersvorm werd nooit onderzocht.

De minister antwoordt dat wordt onderzocht in welke mate het MUHKA kan samenwerken met het Centrum voor Beeldcultuur en het Fotografiemuseum. De provincie Antwerpen heeft daarover een aantal maanden geleden een plan voorgesteld. Het MUHKA wordt een extern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid.

De heer Jo Vermeulen vraagt naar de gevolgen voor het Centrum voor Beeldcultuur.

De minister antwoordt dat momenteel wordt overlegd over het tot stand brengen van een samenwer-

kingsverband. Het MUHKA zou daarbij kunnen zorgen voor een sterke sturing.

Dat betekent niet dat de Vlaamse Gemeenschap het Museum voor Fotografie overneemt. Dat krijgt wel een grotere verantwoordelijkheid.

2.5. Programma 45.4 Muziek, letteren en podiumkunsten

– *Al dan niet opheffen van de schotten tussen de verschillende beleidsdomeinen in een algemeen kunstendecreet*

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat dikwijls wordt gediscussieerd over de decretale verankering van de vele beleidsdomeinen in de kunstensector. Momenteel zit elke sector in een apart hokje. Wie opteert voor een algemeen kunstendecreet, waarmee alle schotten tussen de diverse domeinen worden weggewerkt, moet beseffen wat de gevolgen zullen zijn. Hij verwijst naar de subsidiëring via het muziekdecreet.

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke zijn sommige schotten nodig, omdat de zwakste sector anders altijd de sterkste betaalt.

De heer Dany Vandenbossche stelt dat het muziekdecreet schotten opheft, die eigenlijk niet bestaan. Hij vraagt zich af of alle muziekgenres op dezelfde manier zullen worden behandeld. Tot vandaag wordt de sector van de klassieke muziek het meest ernstig genomen. Het opheffen van schotten zou er toe kunnen leiden dat een andere sector, bijvoorbeeld die van de popmuziek, minder krijgt toebedeeld dan nu.

De minister begrijpt de opmerking van mevrouw Van Hecke, maar is het niet helemaal met haar eens. In het muziekdecreet is immers veel mogelijk. Hij pleit voor evenwicht. Via een gemeenschappelijk kunstendecreet moet worden nagegaan wat de gemeenschappelijke criteria zijn, en moet worden gezocht naar een geïntegreerd cultuurbeleid. Een grijze massa zonder enige verscheidenheid moet men vermijden.

Mevrouw Mieke Van Hecke ziet de schotten als een garantie voor het behoud van de veelkleurigheid.

De minister is het daarmee eens, maar zij kunnen ook aanleiding geven tot onevenwichten en een gebrek aan dynamiek. Hij wil een combinatie van positieve zaken en nieuwe impulsen doen ontstaan.

Uiteraard bestaat het risico dat nieuwe kunstvormen ontstaan die tussen twee stoelen vallen. Sectoren die in het verleden weinig pleitbezorgers hadden, moeten op dezelfde manier worden behandeld als sectoren die deze wel hadden, en dus over meer financiële middelen beschikken. Het tot stand brengen van een geïntegreerde visie is voor de minister een uitdaging.

– *Vaste boekenprijs*

De heer Wilfried Aers vraagt of de vaste boekenprijs in 2002 zal worden gerealiseerd.

De minister antwoordt dat dat politiek niet vanzelfsprekend is. Hij vraagt zich ook af of daarover al een ernstige studie bestaat. In de Taalunie bestaat daar in elk geval geen eensgezindheid over.

De heer Marino Keulen vreest dat de vaste boekenprijs aanleiding zal geven tot duurdere boeken. Dat ook grote bedrijven plots gewonnen zijn voor de vaste boekenprijs, stemt hem argwanend.

De minister stelt dat het dossier van de vaste boekenprijs vroeger leidde tot communautaire discussies. Nu heeft hij samen met minister Miller een voorstel voorgelegd aan de federale regering.

De minister is een grote voorstander van de vaste boekenprijs. Een goed letterenbeleid vereist immers een goed aanbod en een goede vraag. Om het lezen te bevorderen worden initiatieven genomen. Indien er geen boekhandelsbeleid komt zal echter het aanbod verschrompelen. De voorbije decennia zijn veel kleine boekhandels failliet gegaan. Toch heeft Vlaanderen een netwerk van meer dan 300 goede boekhandels. Daar zijn grote zaken bij, met filialen. In het buitenland wordt vastgesteld dat kleinere boekhandels het moeilijk krijgen door de sterke daling van de boekenprijzen. Dat heeft soms te maken met de massaverkoop van één boek door grote ketens. Daarvoor wordt dan veel publiciteit gemaakt, maar de lezer wordt niet begeleid. De sterkte van de Vlaamse boekhandel ligt net in het feit dat men er als lezer wordt opgevangen. De verkoper fungeert er als een deskundige van het boek.

Voor de minister wordt het een erezaak om tot een vaste boekenprijs te komen. Zo wil hij bewijzen dat hij bekommerd is om de letteren en de auteurs. Ook met andere maatregelen kan men de boekhandels ondersteunen : indien kwaliteitscriteria worden gekoppeld aan de openbare aanbestedingen voor bibliotheken, kunnen die bij de plaatselijke boekhandels terecht.

De heer Marino Keulen is niet overtuigd. Het boekenaanbod is nog nooit zo groot geweest als vandaag. Bij massaverkoop gaat het vaak om gestandaardiseerde pocketuitgaven van populaire literatuur, die voor de boekhandel geen bedreiging vormen. Vroeger verkocht de krantenwinkel al eens een boek, of was men lid van boekenclubs. Nu profileren concerns zoals Fnac zich op de boekenmarkt. Zij doen heel wat voor lokale auteurs en organiseren boekvoorstellingen. Dat is positief.

Vroeger kon een leatuuradvies remmend werken. De nostalgie naar de lokale zelfstandige boekwinkel, die professioneel advies verleent, is niet realistisch. De boekwinkels die nu nog bestaan worden best behouden, maar hoe moet men hen ondersteunen ? Een vaste boekenprijs zal het boek alleen maar duurder maken, terwijl men in tijden van crisis in eerste instantie op cultuur bezuinigt.

De minister wijst erop dat er in Nederland 1 boekhandel is per 8.000 inwoners, in Vlaanderen 1 per 25.000 inwoners. Voor Vlaanderen is dat een halvering tegenover tien à vijftien jaar geleden. In Nederland is het cijfer gestabiliseerd sinds de invoering van de vaste boekenprijs. In Engeland heeft men vijf jaar geleden de vaste boekenprijs opgeheven. De gemiddelde boekenprijs is er met 9 percent gestegen. De verscheidenheid van het aanbod in Vlaanderen is in belangrijke mate te danken aan de vaste boekenprijs in Nederland. Die maakt risicovolle uitgaven mogelijk via Nederlandse uitgevers. Die uitgaven komen uiteraard ook in de Vlaamse boekwinkels terecht.

Volgens de heer Herman Lauwers gaat het niet alleen over de verscheidenheid van het aanbod aan boekhandels, maar ook over de verscheidenheid van het aanbod aan boeken. Hij heeft de indruk dat de verscheidenheid van aangeboden boeken steeds kleiner wordt. Boeken die geen groot commercieel succes kennen vindt men na één of twee jaar niet meer in de boekhandel. Dat zal men met een vaste boekenprijs niet oplossen.

De minister beaamt dat de boekhandels proberen om risicovolle stocks te beperken. Vlaanderen heeft echter ook nood aan een flankerende maatregel, namelijk de distributie van titels. Hij verwijst naar het Centraal Boekhuis in Nederland. Bijna alle uitgevers plaatsen stocks in dat Centraal Boekhuis. Op die manier kan de kleinste boekhandel in Nederland, op de meest particuliere vraag van een klant, binnen 24 tot 48 uur een boek leveren. Dat is een stimulans voor de uitgeverijen om hun stocks iets groter te maken. In Vlaanderen is er nog geen Centraal Boekhuis, maar wordt wel gewerkt aan

een centraal boekregister, de zogenaamde Boekenband.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af of de kwaliteitsvolle kleine boekhandel zal overleven door de vaste boekenprijs. Zij betwijfelt of de grote ketens wel voor een meerverkoop van boeken zorgen.

De minister antwoordt dat dit een veelheid aan maatregelen vereist.

Volgens mevrouw Van Hecke moet men alle elementen goed bestuderen, voor men een beleidsinstrument kiest. De Vlaamse en Nederlandse boekencultuur zijn niet vergelijkbaar. Zij hoopt dan ook dat het oordeel van de minister gebaseerd is op concrete gegevens.

De heer Wilfried Aers meent dat alleen nog de universitaire en wetenschappelijke boekhandels overblijven als kwaliteitsboekhandels. Op dergelijke boeken worden natuurlijk geen kortingen gegeven. Het betoog voor een vaste boekenprijs is pure nostalgie. Zoals de kleine kruidenier behoort de kleine boekhandel tot het verleden.

De heer Jo Vermeulen vreest dat het een romantische discussie wordt. Vijftien jaar geleden was er een reële behoefte aan het beschermen van de kleine kwaliteitsvolle boekhandel. Binnenkort zullen dergelijke boekhandels nog nauwelijks bestaan. De vaste boekenprijs is dan niet meer haalbaar. Daarom vraagt hij naar cijfergegevens over de verschillende aspecten van het probleem.

De heer Jos Stassen, voorzitter, herinnert eraan dat het gaat om een federale maatregel. Momenteel wordt op federaal niveau gediscussieerd over een tekst van minister Picqué. De Vlaamse regering moet wel een advies verlenen. Alleen daarbij kan de commissie een rol spelen.

De heer Dany Vandenbossche wil het thema uitbreiden tot de muziekdragers. Het probleem is immers nog veel groter in de muzieksector dan in het boekwezen. De prijs van cd's is veel te hoog. Ook de kwaliteitswinkels voor muziek verdwijnen.

De voorzitter waarschuwt voor een al te brede aanpak. Alle problemen kunnen niet tegelijk worden opgelost. Zo is het ook een probleem dat men op Europees niveau de internetverkoop niet kan regelen. Via die weg kan men altijd tegen dumpingprijzen verkopen.

De minister deelt mee dat de Europese ministers van Cultuur bij hun collega's van Financiën hebben aangedrongen op maatregelen inzake de prijs van muziekdragers en andere culturele producten. De verlaging van de BTW naar 6 percent staat op de agenda van de Europese ministerraad. Ook de Europese Commissie heeft aangekondigd dat voorstel te zullen steunen. De minister gelooft dan ook dat er een doorbraak kan komen. Men kan dan ook de BTW op muziekdragers verlagen, wat op zich al een prijsdaling inhoudt. Het debat over de vaste boekenprijs is weliswaar gebaseerd op objectieve gegevens, maar toch kan men ook aanvoelen dat dit een stimulans zou kunnen betekenen voor het letterenbeleid.

– *Vlaams Fonds voor de Letteren*

De minister heeft zich ertoe verbonden om in 2004 een bedrag van 190 miljoen frank uit te trekken voor dat Fonds. Dat streefdoel zal worden bereikt. Hij is het ermee eens dat het Fonds zal worden geëvalueerd.

– *Leeskringen*

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af of men initiatieven met betrekking tot leesbevordering, zoals boekenbonnen en leeskringen, wel apart kan bekijken. Het zijn allemaal leesbevorderende initiatieven. Heeft die opsplitsing wel zin?

Volgens de minister gaat het hier om initiatieven waarbij men contracten afsluit of zelf aankopen doet. In de begroting moet dat apart worden opgenomen. Uiteraard moeten al die initiatieven elkaar versterken.

– *Billijke vergoeding*

De heer Dany Vandenbossche verwijst naar de discussie omtrent de billijke vergoeding. Er worden petitieën gehouden tegen de invoering ervan. In een van die petitieën staat dat de Vlaamse Gemeenschap zou moeten instaan voor het betalen ervan, zoals voor het leenrecht.

De voorzitter merkt op dat daarover gedurende twee jaar werd gediscussieerd. Na veel inspanningen van de Vlaamse Gemeenschap is er uiteindelijk een akkoord gekomen. Hij begrijpt ook niet waarom de sector daar nu problemen mee heeft.

De heer Dany Vandenbossche bevestigt dat er heel lang is onderhandeld over die billijke vergoeding. Die is een logisch gevolg van de auteurswet. Men kan zich moeilijk verzetten tegen die vergoeding

voor de uitvoerders, maar er zijn natuurlijk gevolgen voor de sector. Die billijke vergoeding vormt een aanzienlijke uitgave voor organisatoren.

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke zijn sommige reacties het gevolg van de verklaring die de minister ooit heeft afgelegd over het ten laste nemen van het leenrecht. Ze verwijst ook naar haar actuele vraag tijdens de plenaire vergadering van 6 juni 2001 'over de eventuele betaling van federale vergoedingen met Vlaamse cultuursubsidies'. De spreker vroeg toen voor de sector eenzelfde beslissing als de minister had genomen mbt het leenrecht dat hij volledig ten laste had genomen. Bij de discussies over de billijke vergoeding heeft men enkel vragen gesteld over het principe en het bedrag van de vergoeding.

De heer Dany Vandebossche merkt op dat de negatieve reactie van de jeugdsector er kwam onmiddellijk na de totstandkoming van het akkoord.

Volgens de heer Jos Stassen, voorzitter, zijn de laatste reacties een gevolg van het akkoord. De datum van inwerkingtreding is immers 1 december 2001. Hij ziet dus niet onmiddellijk een verband met het leenrecht. Kan de Vlaamse Gemeenschap de billijke vergoeding voor haar rekening nemen?

De minister beantwoordt die vraag negatief. Hij gaat ervan uit dat hij in de commissie niet moet verantwoorden waarom 150 miljoen frank is vrijgemaakt voor de leenvergoeding. Iedereen is overtuigd van het belang ervan. De overheid neemt haar verantwoordelijkheid ten opzichte van de auteurs. Ook inzake de billijke vergoeding is de overheid niet aan de kant blijven staan. Het gaat echter om een federale aangelegenheid.

– *Mime*

De heer Jo Vermeulen wil een pleidooi houden voor de mime, een sector die het moeilijk heeft en dikwijls tussen twee stoelen valt. Er is geen echte opleiding, zoals voor acteurs. Het is voor de beoordelingscommissies ook niet altijd duidelijk of mime door amateurs of professionals wordt beoefend.

Het is een goede zaak dat het mimefestival onlangs werd erkend. Het heeft wel de beperking dat het vooral buitenlandse producties laat zien. Dat kan inspirerend werken, maar er zijn weinig middelen voorhanden om de productie in eigen land aan te moedigen. Daarvoor is het mimecentrum het aangewezen platform. Dat is echter nog niet erkend.

Er staat een jonge generatie klaar die geïnteresseerd is in mime, als toeschouwer en als speler. Volgens de heer Vermeulen hebben zij ondersteuning nodig. Soms verwijst men naar het geheel van de dramatische kunsten als kader. Voor een fragiele sector als de mime is het echter belangrijk om een eigen identiteit te verwerven. De meeste mensen kennen mime van het winkelcentrum. Dat is een clichébeeld, waar de sector onder lijdt. Grote producties kunnen echter een ander beeld doen ontstaan.

De heer Wilfried Aers sluit zich aan bij de heer Vermeulen.

De minister is het eens met de heer Vermeulen. Hoewel geen positief advies werd gegeven, heeft hij de mime voor het eerst erkend: niet alleen werd het festival erkend, er werd ook een projectsubsidie toegekend aan een mimegezelschap. Door de erkenning van het mimefestival krijgt de mime-sector de kans om zich waar te maken. Het argument dat men wordt gediscrimineerd kan dus niet meer worden uitgespeeld.

De minister twijfelt er overigens aan of de personen die creatief met mime bezig zijn, ook erkend worden als woordvoerders van de sector. Veel Vlaamse mimespelers – sommigen zelfs met wereldfaam – zijn ook actief in het buitenland, bijvoorbeeld in Parijs. De minister wil hen naar Vlaanderen halen voor een tournee. Ook dat is een vorm van ondersteuning. Hij is ook bereid om na te gaan wat de mogelijkheden zijn voor een mimecentrum. Daarbij mag men jong talent niet vergeten.

– *Hertekening van het orkestenlandschap*

De heer Dany Vandebossche vraagt wat men bedoelt met de passage in de beleidsbrief over de maatregelen die men, na het advies van de beoordelingscommissie, zou nemen met betrekking tot de hertekening van het orkestlandschap.

De minister antwoordt dat de beoordelingscommissie de gezelschappen zal beoordelen. Op die manier krijgt hij een overzicht van het hele veld en kan hij er gepaste conclusies aan verbinden.

Volgens de heer Dany Vandebossche is het gevolg daarvan dat indien men concludeert dat orkesten moeten fusioneren – waar hij geen voorstander van is, dat bij decreet moet gebeuren.

De minister stelt dat dit sowieso geen gevolgen heeft voor de begroting 2002. De commissie zal wellicht nooit adviseren dat er een fusie moet

komen. Wel zal voor het eerst een grondige evaluatie plaatsvinden van alle orkesten, ook de orkesten die niet onder het decreet vallen.

De heer Jo Vermeulen verwijst naar de hoorzitting die over de grote orkesten heeft plaatsgevonden, en leidt uit de beleidsbrief en de voorgestelde begroting af, dat met betrekking tot de subsidies naar een zekere continuïteit wordt gestreefd. Wat zijn de plannen van de minister met betrekking tot de grote orkesten ?

De minister antwoordt dat de tweede structurele subsidieronde voor muziek en orkest momenteel loopt. Zolang die niet is afgerond, wil hij niet in detail treden. In januari worden de adviezen verwacht. De erkenningsbeslissingen worden genomen in februari. Ten laatste in juni wordt beslist over de subsidies. Daaraan zal de herziening van het orkestlandschap worden gekoppeld.

– *Uitvoering van het podiumkunstendecreet*

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt vast dat het budget voor de uitvoering van het podiumkunstendecreet niet werd geïndexeerd. Het gaat om een bedrag van 30 miljoen frank.

De indexering wordt normaal gezien gebruikt voor een verhoging van de wedden en de werkingsmiddelen. Niet indexeren brengt dan ook een feitelijke vermindering mee.

De minister betwist dit. De indexering vertegenwoordigt 15 à 18 miljoen frank. In totaal is er echter een toename in middelen van een half miljard frank. Dat men geen nieuwe CAO zou kunnen opstellen omdat er geen indexering is gebeurd klopt niet. Als gevolg van de stijging van de middelen is er ruimte om te onderhandelen over een nieuwe CAO. Bovendien gaat het slechts over een half jaar indexering, terwijl de aanpassing van de lonen niet automatisch op 1 juli gebeurt.

Mevrouw Mieke Van Hecke is het niet eens met de redenering dat men nu een aantal jaren niet moet indexeren, omdat de subsidie-massa werd verhoogd.

De minister wijst erop dat men slechts één jaar niet zal indexeren.

– *Koninklijk Ballet van Vlaanderen*

De heer Marino Keulen merkt op dat ook bij het Koninklijk Ballet van Vlaanderen de indexering niet is doorgevoerd. Dat is een feitelijke achteruit-

gang, gezien de natuurlijke stijging van de lonen. Het Koninklijk Ballet voelt zich dan ook enigszins uitgesloten ten opzichte van de Philharmonie en de Opera.

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke is het Koninklijk Ballet inderdaad een van de weinige instellingen waarvoor niet in een indexering is voorzien. Ze betreurt dat, gezien de saneringsinspanningen en de positieve inhoudelijke beoordeling. Het wordt als een blaam ervaren.

De minister bevestigt dat er een feitelijke vermindering is van 2,5 miljoen frank op een budget van 255 miljoen frank. Dat zou echter geen problemen opleveren voor de werking. Hij beklemtoont dat dit niet als een blaam mag worden begrepen, en stelt vast dat het aantal ballet- en musicalvoorstellingen hoger ligt dan wat is vastgelegd in het artistiek plan.

De heer Dany Vandenbossche vraagt of men het Koninklijk Ballet van Vlaanderen aan een beoordeling zal onderwerpen.

Volgens de minister zou dat een goede zaak zijn. De enige mogelijkheid daartoe is wellicht de beoordeling van de podiumkunsten, die zal plaatsvinden eind 2003 – begin 2004. Ballet zou daarbij kunnen ressorteren onder dans, en musical onder muziektheater.

– *Concertgebouw Brugge*

De heer Dany Vandenbossche acht het logisch dat een subsidie wordt toegekend aan de VZW Concertgebouw Brugge, voor de werking in 2002. Hij vraagt wat voor 2003 wordt bedoeld met 'het zelfstandige jaar' ? Volgens hem is in de toekomst nog een subsidie voorzien voor het onderhoud van gebouwen.

De minister antwoordt dat 2001 een aanloopjaar was, terwijl 2002 volledig valt onder Brugge 2002. 2003 is een zelfstandig jaar. Daarmee bedoelt de minister geenszins dat de Vlaamse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid niet zal opnemen.

De heer Dany Vandenbossche vraagt wat zal gebeuren met de tekorten voor de infrastructuur van Brugge, en of het juist is dat de Vlaamse Gemeenschap het gebouw zal overnemen.

De minister antwoordt dat hij de aangegane engagementen volledig zal uitvoeren, maar ook niet meer dan dat. Er is geen sprake van het overnemen van schulden.

De heer Bart De Smet vraagt of de Vlaamse Gemeenschap het gebouw niet zal uitbaten.

De minister antwoordt dat het zijn taak is om na te gaan welke de steunpunten zijn in een landelijke cultuurbeleid, en welke verantwoordelijkheid de overheid moet nemen inzake werking en beheerskosten. De Vlaamse overheid zal geen geld investeren in het onderhoud en het beheer van een gebouw, indien dat niet haar eigendom is.

– *Vlopera*

De heer Dany Vandenbossche verwijst naar de discussie over wie wat bijdraagt. Op een bepaald ogenblik stelden Antwerpen en Gent dat ze die 100 miljoen frank niet meer wilden betalen. Na enige tijd was er dan sprake van bedragen van 25 en 75 miljoen frank. Beide steden zouden dat bedrag in hun begroting moeten opnemen. Zoniet is in de begroting van de VOI een bedrag ingeschreven dat nergens is terug te vinden.

Volgens de minister mag men niet vooruitlopen op het kerntakendebat. Toen de Vlaamse Gemeenschap besliste om de middelen van het Gemeentefonds te verhogen, ging zij ervan uit dat elke gemeente haar verantwoordelijkheden zou blijven opnemen. De Vlaamse regering zal in 2002 een ernstig kerntakendebat voeren.

Bij de bespreking van het probleem in de Vlaamse regering heeft de minister vermeld dat Gent 75 miljoen frank minder wou bijdragen, en Antwerpen in eerste instantie 25 miljoen frank, en later 75 miljoen frank minder. Er zijn slechts twee oplossingen mogelijk, en daarover is men het eens binnen de Vlaamse regering : indien de minister 150 miljoen frank meer krijgt, kan men de begroting van Gent en Antwerpen aanvaarden ; indien hij dat geld niet krijgt, kan men die begroting niet aanvaarden. De betrokken stadsbesturen kennen dit standpunt.

De heer Jos Stassen, voorzitter is van oordeel dat beide steden hun begroting moeten aanpassen.

De heer Dany Vandenbossche wijst erop dat de betrokken stadsbesturen zich afvragen hoeveel voorstellingen er in hun stad moeten plaatsvinden. Vroeger werd dat geregeld door een overeenkomst tussen de stadsbesturen en de Vlaamse overheid. Nu die overeenkomst afloopt, is de vraag op welke basis de verdeling van de voorstellingen wordt geregeld.

De minister wijst er op dat beide steden vragende partij zijn voor een opera. Zij moeten dan ook hun verantwoordelijkheid opnemen. Anders zal hij aan de opera een ander – vooral zuiniger – beleid moeten opleggen. Alleen al de verplaatsingskosten tussen beide opera's kosten vele tientallen miljoenen frank per jaar. Daarom pleiten sommigen voor één opera. De minister is daarvoor geen vragende partij, maar vindt het niet noodzakelijk dat elke voorstelling op beide plaatsen wordt gebracht.

De heer Dany Vandenbossche benadrukt dat hij en vele anderen niet zouden kunnen aanvaarden dat het Gentse plateau gesloten wordt.

De minister antwoordt dat hij geen voorstander van is van dergelijke sluiting. Als men het operagebouw in Antwerpen zou gaan renoveren, zal men trouwens enkel in Gent kunnen spelen.

De heer Dany Vandenbossche herinnert eraan dat nu de werken aan de gevel van de Gentse opera achter de rug zijn, prioritair wordt gedacht aan de renovatie van de binnenkant van de Antwerpse opera. Hij vraagt of die plannen zijn uitgesteld.

De minister antwoordt dat die plannen nu al meer dan tien jaar worden vooruitgeschoven. Hij vraagt dan ook een duidelijke uitspraak over het engagement ter zake van de Vlaamse Gemeenschap. Voor hem staat het hoe dan ook vast dat de Vlaamse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid moet opnemen voor een opera in Vlaanderen.

– *Projecten in de planningsfase : 'Muziekforum' en 'Museum aan de Stroom' (MAS)*

Mevrouw Mieke Van Hecke betreurt dat men de beslissing met betrekking tot het Forum te Gent blijft uitstellen, waar bij de bespreking van de vorige begroting de datum van eind juni werd vooropgezet..

De minister antwoordt dat die discussie, zoals aangekondigd, eind 2001 zal plaatsvinden.

De heer Dany Vandenbossche verwijst naar de beleidsnota, waarin sprake is van twee investeringen in grote multifunctionele kunstencentra, waaronder een nieuw forum voor de kunsten in Gent.

De spreker vindt het Museum aan de Stroom (MAS) in Antwerpen een prachtig project. Hij vraagt zich echter af of Gent en Antwerpen, indien ze middelen krijgen van het Infrastructuurfonds, in staat zijn om daar een financiële inspanning tegenover te stellen.

De minister wijst erop dat de Vlaamse Gemeenschap inspeelt op de vraag van beide steden en de provincie Antwerpen. Voor men hierop kan ingaan moet men echter zeker zijn dat het wordt gerealiseerd.

– *Zangonderricht*

Volgens de heer Wilfried Aers moet het zangonderricht in de scholen worden bevorderd. De Vlaamse liederen worden er niet meer aangeleerd. Dat moet worden gestimuleerd vanuit de sector Cultuur.

De minister antwoordt dat het stimuleren van de Vlaamse liederenschat hem ook nauw aan het hart ligt. Hij is het echter niet eens met de pessimistische visie van de heer Aers : op de scholen wordt heel veel gezongen. Muzische vorming is trouwens opgenomen in de eindtermen.

2.6. Programma 45.5 Algemeen cultuurbeleid

– *Geografische spreiding van het culturele aanbod*

De heer Marino Keulen uit zijn bezorgdheid over de ‘witte vlekken’ op de kaart van de Vlaamse cultuur. In sommige gebieden is het culturaanbod karig, zowel wat infrastructuur als wat professionele verenigingen en gezelschappen betreft. Dat is zeker het geval voor Limburg. Om contact te leggen met geestesverwanten trekken veel kunstenaars immers naar de steden.

De spreker is ervan overtuigd dat een ruim cultureel aanbod de vraag naar cultuur aanwakkert. Gezien de verhoging van de middelen voor cultuur kan men die ‘witte vlekken’ aanpakken, zonder te vervallen in een provinciale wafelijzerpolitiek. Er moet een objectief onderzoek komen naar de lacunes in het culturele aanbod in de Vlaamse provincies. Hij zal daarop toezien.

De minister deelt de bezorgdheid inzake de ‘witte vlekken’ in het Vlaamse culturele landschap. Hij is het evenwel niet eens met de stelling dat Limburg een dergelijke ‘witte vlek’ zou zijn. Inzake culturele en gemeenschapscentra scoort Limburg beter dan de andere provincies.

De minister pleit voor een beoordeling per sector. Er moet niet overal een concertzaal staan. Indien mogelijk, wil hij toekomstige investeringen aan de middelen van het Limburgfonds koppelen.

Hij geeft toe dat de geografische verhoudingen niet kloppen. Vlaanderen is weliswaar zeer klein, maar

toch stoort de minister zich aan de schijnbare vanzelfsprekendheid van de éénrichtingsverplaatsingen. Hij pleit dan ook voor het herstellen van het geografisch evenwicht, en onderschrijft de stelling van de heer Keulen dat een aanbod een vraag kan creëren.

– *Cultuurcommunicatie*

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt wat er het voorbije jaar is gebeurd met de middelen voor communicatie. Nu staat 29 miljoen frank minder ingeschreven.

Volgens de minister is er geen vermindering van het bedrag. In het begin van 2001 werd een centraal bedrag ingeschreven op de communicatiebegroting van de minister-president. Bij de begrotingscontrole is dat herverdeeld. Bij de opmaak van de begroting werd uitgegaan van de herverdeelde situatie. Toch is het bedrag van 29 miljoen frank opnieuw gecentraliseerd, en dat om twee redenen : het engagement om een deel van de gemeenschappelijke middelen te besteden via de lokale tv-zenders, en de coördinatie op zich. De minister zal de leden een overzicht bezorgen van de besteding van de middelen in 2001 en van de plannen voor 2002.

– *ICT-ondersteuning*

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt wat in dit verband met de ICT-ondersteuning is gebeurd.

De minister antwoordt dat de middelen worden overgeheveld naar 2002. Zij zullen worden besteed aan investeringen, waarover samen met het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie zal worden beslist. Men zal onder meer de website uitbouwen.

– *Fonds culturele infrastructuur*

De minister stelt vast dat het niet altijd duidelijk is wat de dotatie aan het fonds inhoudt. Zij heeft alleen betrekking op het deel dat reëel nodig is. De verlaging met 126 miljoen frank houdt verband met de vermindering van de vastleggingen met 50 miljoen frank, en met betalingen uit het verleden. De reële verlaging met 50 miljoen frank is een vestzak-broekzakoperatie. Het Fonds voor Eenmalige Inversteringen stelt immers 500 miljoen frank ter beschikking.

2.7. Programma 72.10 Filmbeleid en Audiovisuele Cultuur

Volgens de heer Jo Vermeulen is tegenover twee jaar geleden veel veranderd in de filmsector. Dank zij de minister en de commissie is er nu een platform, waar mensen uit de sector elkaar ontmoeten en aan het beleid werken. De raad van beheer van het Audiovisueel Fonds beschikt daartoe zeker over de nodige kwaliteiten. De algemene vergadering moet worden uitgebreid.

Volgens de spreker is het belangrijk dat voor de filmsector een goede beheersovereenkomst tot stand komt. In die overeenkomst moet men proces- of werkverbintenissen inschrijven, geen resultaatsverbintenissen. Men kan immers geen kaskrakers plannen. Het aantal toeschouwers heeft men niet in de hand.

In de beheersovereenkomst moet worden afgesproken wie wat doet, waar men aandacht aan besteedt en op welke manier. Die aandacht kan betrekking hebben op de productie, de promotie, tot zelfs de distributie van diverse genres. De aanpak en organisatie is belangrijker dan hoge kijkcijfers. De valse discussie over de vraag welk medium het meeste kijkers trekt – de televisie of de bioscoop – moet ophouden. Het is logisch dat de televisie meer kijkers lokt, aangezien bijna iedereen over een tv-toestel beschikt.

De heer Vermeulen pleit ook voor de uitbouw van een flankerend beleid door de regering. Men zal immers niet alles kunnen realiseren met de fondsen. Naast de intendant kan ook de minister een belangrijke rol spelen, door middelen in te zetten voor het algemeen filmbeleid.

Hij vraagt aan de minister om te werken aan de oprichting van een Huis van de Film. In dat Huis kunnen de sector, de overheid, het publiek, de intendant en de deskundigen elkaar ontmoeten. Men kan er ook het Fonds onderbrengen.

Ook inzake filmpromotie kan de minister nog heel wat realiseren. Promotie is niet altijd eenvoudig. Zou de VRT daarvoor kunnen instaan? Dat zou wel een vorm van commerciële reclame kunnen zijn. Indien de VRT zich kan inzetten voor leesbevordering, moet men de zender echter ook kunnen inschakelen voor de promotie van films.

De VRT speelt een grote culturele rol, maar kan ook belangrijk zijn voor de distributie van films en

documentaires. Is het niet jammer dat de prachtige werken van studenten audiovisuele kunst slechts worden vertoond tijdens de opendeurdag van hun school? Hier is een maatschappelijke rol weggelegd voor de VRT.

Volgens de heer Vermeulen is het een goede zaak dat de minister vraagt om voorstellen te formuleren inzake de toelage voor drama. Er bestaan immers diverse mogelijkheden om goed televisiedrama te stimuleren. Het gaat daarbij over veel meer dan alleen het tonen van films op televisie.

De minister wijst erop dat alle voorbereidende teksten ter zake op het internet zijn geplaatst.

De heer Jo Vermeulen merkt op dat het belangrijk is om te verduidelijken wat het statuut is van die teksten. Die worden dikwijls als een wet of in elk geval een realisatie beschouwd, terwijl het gaat om ontwerp teksten en sneuvelnota's.

De minister verklaart zich bereid om inzake film zijn verantwoordelijkheid te nemen. In 2002 zal hij een belangrijk initiatief nemen in verband met de archivering. Promotie en productie zijn aan bod gekomen. Bij het bepalen van het profiel van de film-intendant werd veel belang gehecht aan de inhoud en de intrinsieke culturele waarde.

De opmerking over de website is terecht. Men doorloopt ter zake een leerproces. Blijkbaar is men het niet gewend dat een minister een discussietekst ter beschikking stelt. Ondertussen is er wel al meer vertrouwen.

De heer Marino Keulen merkt op dat in de filmsector momenteel wordt gepraat over een tax shelter. Die maatregel moet zorgen voor een Vlaamse golf in de film.

De minister is het volledig eens met het principe van een tax shelter. Die heeft vele voordelen en slechts één nadeel, namelijk dat hij op termijn tot een overkill-effect kan leiden. In 2001 zijn in Nederland ongeveer 20 langspeelfilms gemaakt. Een aantal van die films zijn geflopt.

Aan de tax shelter moeten dan ook kwaliteitsvereisten worden gekoppeld: niet alleen regionale vereisten, ook kwaliteitsvereisten die het mogelijk

moeten maken om corrigerend op te treden met de middelen van het Filmfonds.

3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming

3.1. Decreetsbepalingen

Artikel 15

Een amendement voorgesteld door mevrouw Margriet Hermans, de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe in organisatieafdeling 45, programma 10, in basisallocatie 33.09 het bedrag "447 duizend euro" te vervangen door het bedrag "782 duizend euro" (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 15/2, nr. 1*).

De indieners stellen dat, gezien de afschaffing van de coördinatieorganismen voor het landelijk georganiseerd jeugdwerk versneld kan verlopen, de middelen vanaf 1 januari 2002 versneld kunnen overgeheveld worden naar de allocatie voorzien voor het steunpunt Jeugd. Dit amendement is ook verbonden met amendementen nrs. 6 en 7 op de begrotingstabel, waarvoor de overeenstemmende amendementen ingediend.

Een volgende amendement (Stuk 15/2, nr. 2).voorgesteld door mevrouw Margriet Hermans, de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe in organisatieafdeling 45, programma 50, de volgende basisallocatie schrappen :

"33.15 Subsidies aan het expertisecentrum NGK 350".

De indieners menen dat de noodzakelijke versterking van de beheersmatige expertise van de Vlaamse overheid, in functie van de eigen beleidsuitvoering en in functie van de ontsluiting van deze bedrijfsmatige expertise ten dienste van het beleidsveld Cultuur, het best wordt gerealiseerd door middel van de aanwerving van deskundigen voor de opleiding en vorming van ambtenaren in diverse domeinen, waar de expertise moet worden vergroot. Er wordt afgezien van de oprichting van een extern expertisecentrum. Om dit mogelijk te maken moeten zowel de allocatie als de tekstomschrijving worden gewijzigd. Aangezien dit ook voor de begrotingstabel de nodige aanpassingen

vergt, zullen ook hiervoor de nodige amendementen worden ingediend (amendement nrs. 8 en 9 op de tabel).

Na discussie worden de amendementen nrs 1 en 2, samen met het aldus geamendeerde artikel 15 aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Artikelen 47, 48 en 59

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Artikel 64

Een amendement (Stuk 15/2, nr. 3) voorgesteld door mevrouw Margriet Hermans, de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe aan de rubriek Algemeen cultuurbeleid een streep toe te voegen, die luidt als volgt :

"- de begunstigden gesubsidieerd op basis van de uitvoering van het social profit-akkoord 2001-2005".

De indieners wijzen erop dat per 1 januari de DAC'ers in erkende organisaties worden geregulariseerd. Gevolg hiervan is dat de VDAB niet langer de lonen zal uitbetalen, maar de werkgevers zelf. De vrijstelling van het voorafgaand visum van het Rekenhof is absoluut noodzakelijk om de werkgevers tijdig de nodige middelen te garanderen voor de uitbetaling van de lonen van de maand januari.

Ter stemming voorgelegd wordt het amendement nr. 3 en het aldus geamendeerde artikel 64 aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Artikelen 75, 95, 96

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Artikel 97

Een amendement (Stuk 15/2, nr. 4).voorgesteld door mevrouw Margriet Hermans, de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en

mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe het tweede en derde lid te vervangen door wat volgt :

"De begroting beloopt voor de ontvangsten 3.445.000 euro.

De begroting beloopt voor de uitgaven 3.321.000 euro in vastleggingen en 3.445.000 euro in ordonnances."

De indieners wijzen erop dat in de audit van het Rekenhof bij de musea van de Vlaamse Gemeenschap wordt aangegeven dat het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen (KMSKA) geen zakelijk leider heeft. Om aan deze dringende behoefte te kunnen voldoen, via aanwerving van een zakelijk leider van niveau A2A, wordt de allocatie 11.03 "salarissen en toelagen voor het personeel" van het programma 99.1 verhoogd met 80 duizend euro. Zo wordt de loonkost van de zakelijk leider in de begroting opgenomen. Ter compensatie wordt de dotatie aan de DAB KMSKA, vooral bedoeld voor de werking, evenredig verminderd. Ze stellen verder dat de verhoging van de dotatie aan de DAB KMSKA tijdens deze beleidsperiode deels bedoeld zijn voor de werking van het samenwerkingsverband van de kunsthistorische musea, deels voor eigen uitbreiding van de werking. Om dit adequaat te realiseren, is het aanwerven van een zakelijk leider noodzakelijk. Tevens wordt verwezen naar de amendementen nrs. 10 en 11 op de tabel, waarin deze wijziging eveneens moet worden ingebracht.

Ter stemming voorgelegd wordt amendement nr. 4 en het aldus geamendeerde artikel 97 aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Artikel 101

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Artikel 109 (nieuw)

Een amendement (Stuk 15/2, nr. 5).voorgesteld door mevrouw Margriet Hermans, de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe aan de rubriek diensten met afzonderlijk beheer een nieuw artikel 109bis toe te voegen, dat luidt als volgt :

"Artikel 109bis

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde begroting voor het jaar 2002 van de DAB "Vlaams Centrum voor Openbaar Bibliotheekwerk".

De begroting beloopt voor de ontvangsten 394.000 euro.

De begroting beloopt voor de uitgaven 0 euro in vastleggingen en 394.000 euro in ordonnances.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro."

De indieners wijzen erop dat de DAB ophoudt te bestaan in 2002. Er dient geen dotatie meer te worden toegekend, maar gezien eind 2001 niet alle facturen voor betaling beschikbaar zijn, dient toch een begroting opgenomen te worden in het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002.

Het amendement tot invoeging van een nieuw artikel 109bis wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Artikelen 113 en 124

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

3.2. Begrotingstabel

AFDELING I

Programma 42.10

Jeugd en Sport

– Jongeren aan bod (33.01)

De heer Miel Verrijken meent dat de organisatie "Jongeren aan bod" niet aan de door de Vlaamse Gemeenschap opgelegde voorwaarden van regelmatige werking voldoen. De aanwezigheidslijsten zouden bijvoorbeeld niet kloppen. Er worden volgens hem nochtans subsidies uitgekeerd voor groepsreizen.

De minister deelt mee dat sommige organisaties in 2001 hun laatste subsidies hebben gekregen. Ze voldoen niet meer voor subsidiëring in 2002. Het betreft onder meer Jongeren Aan Bod, de Rode Valken, Info Jeugd en Natuur 2000.

De minister merkt op dat er nog een beroepsprocedure loopt voor een organisatie die in 2001 al niets meer kreeg, en verder is er een organisatie in vereffening. Bovendien zijn er 12 organisaties die 10.000 frank basissubsidie krijgen in plaats van 250.000 frank.

- b.a. 33.29 ‘Vereniging Vlaanse Jeugdconsulenten en Jeugddiensten’

Doelstelling 6 van het Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan (JWBP) betreft het statuut van de gemeentelijke jeugdconsulenten, aldus de minister. Ten laatste in 2004 moet deze doelstelling worden gerealiseerd. Deze aanvullende doelstelling is in ruim overleg met het werkveld in het Vlaams JWBP opgenomen.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt zich vragen bij de in het vooruitzicht gestelde aanpassing van het statuut van de gemeentelijke jeugdconsulenten omdat haar m.b.t. het statuut zelf geen problemen bekend zijn.

- b.a. 74.04 ‘Aankoop van kampeermateriaal’

Voor de aankoop van tenten worden de middelen verminderd. In 1999 kon de Vlaamse Gemeenschap 86 percent van de aanvragen positief beantwoorden. Dankzij de forse verhogingen die in 2000 en in 2001 zijn doorgevoerd, is dit ondertussen 92 percent geworden. Nochtans is de druk in de periode tussen het midden van de maand juli en het begin van de maand augustus steeds toegenomen. Indien de voor 2002 voorziene bestelling wordt uitgevoerd, zal de stock met meer dan 1500 eenheden groeien. Alle 583 juniorententen zullen dan uit gebruik worden genomen.

Op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke of er een drooginstallatie komt, antwoordt de minister bevestigend.

- Overdracht middelen van de koepels naar het steunpunt Jeugd

Een amendement (Stuk 15/2, nr. 6), voorgesteld door mevrouw Margriet Hermans, de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma

45.10 "47.394 duizend euro" te brengen op "47.729 duizend euro".

Het amendement komt neer op een verhoging met 335 duizend euro van basisallocatie 33.09, waar het niet gesplitste krediet "447 duizend euro" wordt gebracht op "782 duizend euro".

Dit amendement is de verdere uitvoering van amendement nr. 1 op artikel 15. Voor de verantwoording wordt door de indieners dan ook naar dit amendement verwezen.. Zij verwijzen ook naar amendement nr. 7 dat met dezelfde beweegredenen en motivering wordt ingediend.

Een volgend amendement van dezelfde indieners (Stuk 15/2, nr. 7) strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 45.10 "47.394 duizend euro" te brengen op "47.059 duizend euro".

De indieners stellen dat deze verlaging met 335 duizend euro resulteert in een aanpassing van de basisallocatie 33.01, waar het niet gesplitste krediet "17.676 duizend euro" gebracht wordt op "17.341 duizend euro".

Ter stemming voorgelegd worden beide amendementen nrs. 6 en 7, samen met het aldus gewijzigde programma 45.10 aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Programma. 45.20

Volksontwikkeling en bibliotheken

- ‘Allerhande uitgaven’ b.a. 12.13

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af wat er is gebeurd met de cultuurcheques. Waaraan zijn de – afgenomen – middelen besteed? Ze toont zich ook bezorgd over de aanpassing van de vergoeding voor de leden van adviesorganen en beoordelingscommissies. Die vergoedingen moeten globaal worden geregeld op Vlaams niveau.

De minister deelt die bekommernis. Het onderwerp is al dikwijls besproken door de regering. Het uitwerken van een algemene regeling sleept blijkbaar aan.

- ‘Forensisch Welzijnswerk’ b.a. 33.13

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat men hier, omwille van de hoge noden, jaarlijks wou

voorzien in een bescheiden budgetverhoging. Zij betreurt dat dit niet het geval is.

De minister begrijpt deze bekommernis, maar wijst toch op de verhoging van 5 miljoen frank in 1999 naar 8,4 miljoen frank in 2001.

- ‘*Sociaal-artistieke en kunsteducatieve projecten*’ b.a. 33.14

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt vast dat het budget wordt verminderd, en vraagt of men misschien minder projecten verwacht. Blijft het zo dat de erkende organisaties van het sociaal-cultureel werk geen projecten zullen kunnen indienen op dit budget ?

De minister merkt op dat het honoreren van alle aanvragen een half miljard frank zou kosten. Het budget daalt met 12 miljoen frank. Het Rekenhof maakte een opmerking over de subsidiëring van de vier kunsteducatieve organisaties. Inhoudelijk is er geen probleem, maar het is niet duidelijk waarom net die vier en geen andere organisaties worden gesubsidieerd.

Bij het kerntakendebat zullen ook de sociaal-artistieke projecten aan bod moeten komen. Die projecten kennen een enorm succes. De kans is dan ook groot dat de middelen in 2002 vooral zullen worden besteed aan projecten die in 2001 werden erkend.

- *VZW De Rand* b.a. 33.25

De heer Dany Vandenbossche vraagt of hier ook een krediet is voorzien voor Ring TV.

De minister antwoordt ontkennend en verduidelijkt verder dat de verhoging van de basisallocatie dient voor de ondersteuning van het jeugdbeleid.

- *Cubido* b.a. 33.54

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de vzw Cubido een aantal bijkomende taken krijgt toegewezen. Ze vraagt zich echter af of er ook sprake is van een meer structurele integratie in het toekomstige decreet over het sociaal-cultureel werk ?

De minister antwoordt dat het de bedoeling is om een beheersovereenkomst af te sluiten met Cubido, dat zal worden omgevormd tot een extern verzelfstandigd agentschap van publiek recht.

- *Socius/Kwasimodo* b.a. 33.56 en 33.57

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de middelen van Socius toenemen, terwijl Kwasimodo middelen verliest. Zij gaat ervan uit dat de opdrachten en het geld aan elkaar verbonden zijn. Vraag is of beide organisaties nog wel een specifieke opdracht hebben. Kunnen ze niet beter worden samengevoegd ?

De minister antwoordt dat de verhoging voor het steunpunt echt noodzakelijk is. Van de koepels is één persoon overgeheveld. Hij stelt wel vragen bij de meerwaarde van Kwasimodo, en wil dat in 2002 grondig evalueren.

Ter stemming voorgelegd wordt programma 45.20 aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Programma. 45.30

Beeldende kunst en musea

- ‘*Pro Museo Judaico*’ b.a.33.66

De minister benadrukt dat de middelen voor de VZW Pro Museo Judaico een versterking van haar wetenschappelijke werking beogen. De VZW houdt zich vooral bezig met de inhoudelijke onderbouw van het toekomstige holocaustmuseum. De subsidies aan de koepel van de musea van de Vlaamse ontvoogding staan los van de middelen voor de VZW Pro Museo Judaico. De koepel van de musea van de Vlaamse ontvoogding zal wetenschappelijk onderzoek doen met het oog op een inhoudelijke sturing van het MAS, het Bijlokemuseum en hopelijk ook een Brusselse instelling. In West-Vlaanderen en Limburg moeten vergelijkbare instituten komen.

- ‘*Steunpunt initiatief beeldende kunsten*’ b.a. 33.67

De minister verklaart dat deze subsidies ook bedoeld zijn om het filmbeleid te ondersteunen.

- ‘*Erfgoedconvenants*’ b.a. 43.01

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af of er een evaluatie komt van de drie proefprojecten inzake projectmatige, geïntegreerde publieksgerichte ontsluiting in Antwerpen, Gent en Brugge.

De minister wijst erop dat het Steunpunt Culturele Biografie Vlaanderen een uitbouw is van het Steunpunt Erfgoedconvenant. Er is weliswaar nog geen officiële evaluatie, maar de erfgoedconvenants worden permanent geëvalueerd. Die evaluatie is zeer positief.

– ‘Aankoop hedendaagse kunst’ b.a. 74.80

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt of deze middelen bestemd zijn voor de uitvoering van het topstukken decreet. Zal de stijging met 35 miljoen frank volstaan als startkapitaal?

De minister antwoordt dat men een fonds wil aanleggen voor het topstukkenbeleid, door te voorzien in middelen voor de verwerving van cultureel erfgoed. Dat gebeurt geleidelijk. Eigenlijk heeft men 400 miljoen frank nodig. Hij wil het aankoopbeleid verbreden. Dan is het niet vanzelfsprekend dat alleen de commissie Beeldende Kunst aankopen doet.

– KMSKA : aanstellen van een zakelijk leider

Mevrouw Mieke Van Hecke herinnert zich dat er ooit sprake was van de oprichting van een koepelvereniging van de grote Vlaamse stadsmusea, en vraagt wat de stand van zaken is. Zij vraagt ook of hun werking met eigen middelen wordt gefinancierd.

De minister antwoordt dat de middelen voor 2001 met 13 miljoen frank zijn verhoogd. Een belangrijk gedeelte daarvan is voorbestemd voor de koepel van de kunsthistorische musea. Ook hun werking wordt daarmee verder ondersteund.

Een amendement (Stuk 15/2, nr. 10), voorgesteld door mevrouw Margriet Hermans, de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 45.30 "23.525 duizend euro" te brengen op "23.445 duizend euro".

De indieners stellen dat dit amendement neerkomt op een verlaging met 80 duizend euro. In basisallocatie 41.01 wordt het niet gesplitste krediet "2.391 duizend euro" gebracht op "2.311 duizend euro". Dit amendement is verbonden met amendement nr. 4 op het ontwerp van decreet en met amendement nr. 11 op de tabel. Voor de verantwoording wordt verwezen naar amendement nr. 4.

Na discussie wordt amendement nr. 10 aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Het aldus geamendeerde programma 45.30, Beeldende kunst en musea, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Programma. 45.40

Muziek, letteren en podiumkunsten

– ‘Literair en muzikaal erfgoed’ b.a. 33.04

De minister verklaart dat 12,9 miljoen frank naar het Centrum voor Teksteditie en Bronnenstudie gaat. In september 2000 werd 15,9 miljoen frank toegekend voor een periode van 15 maanden. In 2001 werd 12,9 miljoen frank toegekend. Thans wordt de subsidie opgetrokken tot 18,3 miljoen frank. Die subsidie geldt alleen voor 2002. Voor 2003 moet dus opnieuw een volledig jaarbedrag worden ingeschreven. De middelen nemen dus aanzienlijk toe, zeker in de wetenschap dat men in 2002 maar 1 à 2 miljoen frank nodig heeft voor de gewone werkzaamheden.

Het Vlaams Muziekarchief in Leuven en het brievenproject van Herman De Coninck zijn bijkomende projecten voor het jaar 2002.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt of het AMVC bij de stad Antwerpen blijft, dan wel naar Vlaanderen komt.

De minister antwoordt dat dit in 2002 bij het kern-takendebat zal worden besproken. Dat kan de huidige begroting echter niet beïnvloeden. De stad Antwerpen kan ook geen voorafname doen. De Vlaamse Gemeenschap zal dat niet aanvaarden.

Ter stemming voorgelegd wordt het programma. 45.40 Muziek, letteren en podiumkunsten aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Programma. 45.50

Algemeen Cultuurbeleid

– Niet oprichten van een extern expertisecentrum

Een amendement (Stuk 15/2, nr. 8) voorgesteld door mevrouw Margriet Hermans, de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 45.50 "36.292 duizend euro" te brengen op "35.942 duizend euro".

De indieners stellen dat in basisallocatie 33.15 het niet gesplitste krediet "350 duizend euro" hiermee op "0 euro" wordt gebracht. Dit komt neer op een verlaging met 350 duizend euro. Dit amendement is verbonden met amendement nr. 2 op het ontwerp van decreet, en met amendement nr. 9 op de begrotingstabel. Voor de verantwoording word verwezen naar amendement nr. 2.

Een volgend amendement van dezelfde indieners (Stuk 15/2, nr. 9) strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 45.50 "36.292 duizend euro" te brengen op "36.642 duizend euro".

Dit komt neer op een verhoging met 350 duizend euro. Er wordt een basisallocatie 12.28 ingevoegd die luidt als volgt :

"Allerhande uitgaven voor de ontwikkeling van de cel bedrijfsvoering

350 0 0 0".

De indieners melden dat dit amendement is verbonden met amendement nr. 2 op het ontwerp van decreet en met amendement nr. 8 op de tabel. (zie hierboven)

Ter stemming voorgelegd worden de amendementen nrs 8 en 9, aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Het programma 45.50, Algemeen Cultuurbeleid wordt, aldus geamendeerd, aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Programma. 72.10

Filmbeleid en Audiovisuele Cultuur
(ba 41.02, 41.05, 52.10, 99.11)

Het programma 72.10 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Programma 99.10

College van secretarissen-generaal,
Interdepartementale bestaansmiddelen

– *Aanstellen van een zakelijk leider in het KMSKA*

Een amendement (Stuk 15/2, nr. 11).voorgesteld door mevrouw Margriet Hermans, de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en

mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 99.10 "524.107 duizend euro" te brengen op "524.187 duizend euro".

Met deze verhoging met 80 duizend euro, aldus de indieners, wordt in basisallocatie 11.03 het niet gesplitste krediet "394.036 duizend euro" gebracht op "394.116 duizend euro". Dit amendement is verbonden met amendement nr. 4 op het ontwerp van decreet en met amendement nr. 10 op de tabel. Voor de verantwoording wordt verwezen naar amendement nr. 4.

Amendement nr. 11 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

AFDELING III

DAB De Brakke Grond

De begroting van de DAB De Brakke Grond wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

DAB Kasteel van Gaasbeek

Mevrouw Margriet Hermans vraagt informatie over de infrastructuurondersteuning van het kasteel van Gaasbeek. Volgens haar zou dit kasteel een organisatorisch schoolvoorbeeld moeten zijn. In de praktijk blijkt dat niet het geval te zijn. In welke mate heeft de minister dat dossier opgevolgd ?

De minister antwoordt dat hij dat dossier onmiddellijk heeft aangepakt. Eén maand na zijn aantreden heeft hij een audit bevolen. De resultaten van die audit zijn vernietigend. Hij heeft geprobeerd om orde op zaken te stellen, maar het personeelsstatuut van de Vlaamse Gemeenschap biedt daartoe weinig mogelijkheden. Reeds tijdens de vorige legislatuur is gedebatteerd over een mogelijke heroriëntering van de visie ten aanzien van het kasteel van Gaasbeek. Het probleem is dus zeker niet nieuw.

Volgens de minister moet men aan het kasteel van Gaasbeek een totaal nieuwe invulling geven. Het moet worden ingepast in het erfgoedbeleid, als erfgoedcentrum waarin de Vlaamse Gemeenschap ook een ontmoetingscentrum voor cultuur kan creëren.

De begroting van de DAB Kasteel van Gaasbeek wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

DAB Landcommanderij Alden Biesen

De begroting van de DAB Alden Biesen wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

DAB KMSKA

Een amendement (Stuk 15/2, nr. 12) voorgesteld door mevrouw Margriet Hermans, de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe de begroting van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen (KMSKA) te vervangen door wat volgt :

(in duizend euro)

ONTVANGSTEN			
ESR code	Omschrijving	2001	2002
08.20	Overgedragen saldo	1.039	372
16.01	Inkomgelden en rondleidingen	756	541
16.02	Publicaties	151	102
16.03	Diverse ontvangsten	89	25
38.01	Schenken en legaten	0	0
38.02	Sponsorgeld	82	82
46.10	Dotatie (PR 45.3 – BA 41.01)	2.362	2.311
47.90	Wep-plus Vitamine W tussenkomst RVA/VDAB	13	12
Totaal ontvangsten		4.492	3.445

(in duizend euro)

UITGAVEN				
ESR code	Omschrijving	2001	2002	
			GVK	GOK
11.01	Lonen en sociale lasten	1.078	1.056	976
11.02	Wep-plus Vitamine W	22	22	22
12.11	Algemene Werkingskosten	2.864	1.926	2.000
74.20	Verwervingen van overig materieel : niet verdeeld	188	100	125
74.50	Verwervingen van waardevolle voorwerpen	340	297	322
Totaal uitgaven		4.492	3.401	3.445

(in duizend euro)

ONTVANGSTEN RESERVEFONDS			
ESR Code	Omschrijving	2001	2002
	Overgedragen saldo	34	34
	Toewijzing		
Totaal ontvangsten		34	34

(in duizend euro)

UITGAVEN RESERVEFONDS

ESR Code	Omschrijving	2001	2002
Totaal ontvangsten		0	0

(in duizend euro)

SALDO RESERVEFONDS

ESR Code	Omschrijving	2001	2002
Totaal ontvangsten		34	34

De indieners verwijzen naar amendement nr. 4 op artikel 97 en amendement nr.10 op programma 45.30 die met dit amendement zijn verbonden. Voor de motivering wordt verwezen naar amendement nr. 4.

Ter stemming voorgelegd wordt de in amendement nr. 12 voorgestelde begroting van het KMSKA aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

AFDELING V

Fonds Film in Vlaanderen

Fonds Culturele Infrastructuur

De begrotingen van deze openbare instellingen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

*De verslaggever,**De voorzitter,*

Margriet HERMANS

Jos STASSEN